

Liahona

**De tempel:
harten en gezinnen
herscheppen, pp. 24, 28**

**Zending, vrienden, familie: drie
herinneringen aan kerst, pp. 40, 43, 44**

Vier cadeaus, inpakken niet nodig, p. 54

De betekenis van de Kerstster, p. 66

© WALTER RANE. KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

Ik verkondig u grote blijdschap, Walter Rane

'En er waren herders in diezelfde landstreek, die zich ophielden in het veld en des nachts de wacht hielden over hun kudde.

'En opeens stond een engel des Heren bij hen [...]

'En de engel zeide tot hen: Weest niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen:

'U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David' (Lucas 2:8–11).

Liahona, december 2012

BOODSCHAPPEN

- 4** Boodschap van het
Eerste Presidium: De geest
van Kerstmis herontdekken
President Thomas S. Monson
- 7** Huisbezoekboodschap:
Huisbezoek: een heilswerk

OP DE OMSLAG

Voor: foto Mesatempel (Arizona) Candace Read.
Achter: foto Oaklandtempel (Californië)
Billy Lynn Allen en foto's van Sydneytempel
(Australië) en kerstverlichting Colin Ligertwood.

HOOFDARTIKELEN

- 10** De traditie van licht
en getuigenis
Ouderling L. Tom Perry
*Het evangelie van Jezus Christus
draait om mensen en gezinnen,
en de taak van de kerk is die te
begeleiden.*
- 16** Tegenspoed achter ons laten
Ouderling David S. Baxter
*We kunnen tegenspoed achter
ons laten en, met de hulp van
de Heer, uit de duisternis treden.*
- 20** Profeten en de kersttijd
Laura F. Willes
*Verhalen over de hedendaagse
profeten illustreren de
kerstgedachte.*
- 24** Heilige veranderingen
Aaron L. West
*Een heuvel met een nieuwe
bestemming. Een gezin voorgoed
veranderd.*
- 32** De geboden naleven brengt
veiligheid en gemoedsrust
Bisschop Gary E. Stevenson
*Een formule die in het evangelie
van Jezus Christus tot uiting komt,
wijst ons de weg naar geluk.*

RUBRIEKEN

- 8** Wat wij geloven: Het
evangelie van Jezus Christus
is hersteld door de profeet
Joseph Smith
- 31** Dienen in de kerk:
Zijn liefde voelen door
te dienen
Mishelle Wasden
- 36** Onder heiligen der
laatste dagen
- 74** Kerknieuws
- 79** Ideeën voor de gezinsavond
- 80** Tot we elkaar weerzien:
Zonnestraaltjes, public affairs
en evangeliebijdschap
Ouderling Quentin L. Cook

40

40 Ze hebben tot ons gesproken: Kerstmis binnen in u

Ouderling Jeffrey R. Holland

43 Kerstversieringen, christelijke vrienden

Mary N. Cook

De kerst van 1984 was een keerpunt in mijn leven.

44 Een zakdoek als kerstgeschenk

Scott M. Mooy

Waarom gaf mijn moeder elk jaar een zakdoek aan mijn zus?

*Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt.
Hint: kerstversiering.*

54

28 Gericht op een eeuwig gezin

Mindy Raye Friedman

Hoe het voorbeeld van twee tieners hun ouders hielp.

46 Vraag en antwoord

Hoe beantwoord ik vragen die mijn vrienden over de tempel stellen als ik er zelf niet veel van af weet?

48 Hoe we geschenken aan Christus geven

President Henry B. Eyring

Drie geschenken die de Heiland blij maken.

49 Poster: O, laten wij aanbidden

50 Voor de kracht van de jeugd: Hoe zit dat met daten?

Larry M. Gibson

52 Dankzij het gezin

Hikari Loftus

Enaw, Erin en Adina bespreken waarom hun familie belangrijk voor hen is.

54 Cadeaus die je niet kunt inpakken

Elyse Alexandria Holmes

Vier onvergetelijke cadeautips — inpakken niet nodig

56 Regel op regel: 1 Korintiërs 15:20–22

57 Uit het zendingsveld: Voeding voor wie hongerden

Dallin C. Wilcox

58 Als diakenen naar elkaar toe groeien

Deze twee diakenen verschillen van elkaar, maar ze hebben op zijn minst één ding gemeen.

60

59 Bijzondere getuige: Hoe kan ik een getuige van Jezus Christus zijn?

Ouderling D. Todd Christofferson

60 Mijn geschenk aan Jezus

Rachel Lynn Bauer

Hoe kan ik Jezus mijn liefde tonen? Ik kreeg mijn antwoord thuis.

62 Ons prikbord

63 Schitterend idee

64 Het Licht van de wereld

Kimberly Reid

Hoe kan het dat iedereen bij de kerststal blij was met de geboorte van Jezus hoewel Hij slechte dingen niet kon tegenhouden?

66 Jeugdwerk thuis: Jezus Christus is de Zoon van God

68 Een verhoord kerstgebed

Peggy Schonken

Peggy's familie had met kerst niets te eten.

70 Voor jonge kinderen

81 Figuren uit het Boek van Mormon

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Hoofdredacteur: David T. Warner

Directeur ondersteuning leden en gezinnen: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredeacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredeacteur: LaRene Porter Gaunt

Publiciteitsassistent: Melissa Zenteno

Redactieteam: Susan Barrett, Ryan Carr, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Tom Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G.

Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygis, Kathleen Howard,

Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhousebaan 130, B-2460 Kasterlee

Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: **Liahona**, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2012 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika. Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2012 Vol. 112 No. 12. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Meer online

Liahona.lds.org

VOOR VOLWASSENEN

Als u 'Profeten en de kersttijd' (p. 20) hebt gelezen, kunt u op christmas.lds.org naar 'The Coat: A Story of Charity' [De jas: een verhaal over naastenliefde] kijken, gebaseerd op een voorval uit het leven van president George Albert Smith.

VOOR JONGEREN

Kevin en Jacqueline (zie p. 28) zijn een broer en een zus uit El Salvador die het geluk hadden mee te doen aan de culturele viering voorafgaand aan de inwijding van de San Salvadortempel. Ga naar lds.org/go/temple12 en bekijk de video over hun deelname aan de viering die hun leven veranderde.

Op pagina 50 beantwoordt broeder Gibson van het algemeen jongemannenpresidium vragen over daten. Ga naar *Voor de kracht van de jeugd* op youth.lds.org als je het fijne van daten wilt weten.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander kerkmateriaal staat in veel talen op www.languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Aäronisch priesterschap, 58

Bekering, 24, 32

Boek van Mormon, 8

Dankbaarheid, 16, 54

Daten, 50

Dienen, 4, 31, 36, 48, 54, 57

Dood, 39, 64

Eenheid, 58

Gebed, 68

Gehoorzaamheid, 32, 59

Geluk, 32

Gezin, 10, 24, 28, 31, 38, 39, 44, 52, 54, 60

Heractivering, 28

Herstelling, 8

Huisbezoek, 7

Jezus Christus, 37, 49, 56, 59, 64, 66, 73

Kerkgeschiedenis, 20

Kerstmis, 4, 20, 38, 39, 40, 43, 44, 48, 49, 54, 57, 60, 66, 68

Menslievendheid, 4, 36, 37, 44, 48, 60, 68, 70

Offerande, 37

Opstanding, 56, 64

Profeten, 8, 20

Smith, Joseph, 8, 73, 81

Tegenspoed, 16

Tempels, 24, 28, 46

Tiende, 24

Tradities, 10

Verzoening, 38, 39

Voorbeeld, 10

Zegeningen, 16, 32

Zendingswerk, 40, 57, 80

President
Thomas S. Monson

De geest van KERSTMIS HERONTDEKKEN

Jaren geleden, ik was nog niet zo lang ouderling, ging ik met anderen naar een ziekenhuis in Salt Lake City om zieke kinderen te zegenen. Toen we het ziekenhuis binnengingen stond daar een kerstboom met heldere lichtjes. Aan zijn voet lagen zorgvuldig ingepakte cadeautjes. We liepen door gangen waar jongetjes en meisjes — sommige met een arm of been in het gips, andere met een kwaal die misschien niet zo gemakkelijk te genezen viel — ons met hun glimlach begroetten.

Een wanhopig ziek jongetje riep mij toe: ‘Hoe heet u?’

Ik zei hoe ik heette, waarop hij vroeg: ‘Wilt u mij een zegen geven?’

We gaven hem een zegen. Toen we bij zijn bed weg liepen, zei hij: ‘Heel erg bedankt.’

We waren bijna bij de deur toen ik hem hoorde roepen: ‘En, o, broeder Monson, vrolijk kerstfeest.’ Toen verscheen er een brede glimlach op zijn gezicht.

Die jongen begreep de geest van Kerstmis. Ik hoop dat we allemaal de geest van Kerstmis in ons hart en in ons leven hebben — niet alleen maar in de kersttijd, maar altijd.

Als we de geest van Kerstmis begrijpen, richten we ons op Jezus, wiens geboorte we in deze tijd van het jaar gedenken: ‘U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David’ (Lucas 2:11).

Tegenwoordig spelen kerstcadeaus een grote rol in de kersttijd. Ik vraag mij af of we er baat bij zouden hebben als we onszelf de vraag stellen: Wat voor cadeaus zou de Heer willen dat *ik* in deze mooie kersttijd aan Hem of anderen geef?

Ik geef u in overweging dat onze hemelse Vader zou willen dat ieder van ons het geschenk van gehoorzaamheid aan Hem en zijn Zoon geeft. Ik heb ook het gevoel dat Hij ons zou vragen om onszelf te verliezen en niet zelfzuchtig, gierig of ruzieachtig te zijn, zoals zijn dierbare Zoon in het Boek van Mormon oppert:

‘Want voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, hij die de geest van twisten heeft, is niet van Mij, maar van de duivel, die [...] het hart der mensen op[hitst] om in toorn te twisten, de een met de ander.

‘Ziet, het is niet mijn leer om het hart der mensen tot toorn tegen elkander op te hitsen; maar dit is mijn leer, dat zulke dingen zullen worden weggedaan’ (3 Nephi 11:29–30).

In deze geweldige bedeling van de volheid der tijden hebben we onbeperkte kansen om onszelf te verliezen, maar het zijn wel kansen die voorbijgaan. Laten we mensen blij maken, vriendelijke woorden spreken, goede daden doen, en zielen redden.

Iemand die een goed begrip had van de geest van Kerstmis heeft geschreven:

*Ik ben de geest van Kerstmis—
Ik kom binnen bij arme gezinnen, waar
bleke kinderen, aangenaam verwon-
derd, grote ogen opzetten.
Ik zorg ervoor dat de vrek zijn beurs trekt
en aldus zijn ziel enigszins opfleurt.
Ik zorg dat bejaarden hun jeugd herleven
en weer ouderwets schaterlachen.
Ik houd de idylle levend in het hart van
kinderen en veraangenaam hun slaap
met magische dromen.
Ik zorg ervoor dat goed gevulde manden
hun weg vinden naar donkere trappen-
huizen, om verbazing over de goedheid
van de wereld teweeg te brengen.
Ik zorg dat de verloren zoon een ogenblik
stilstaat op zijn wilde, spilzieke weg om
de zorgelijke ouder een gering teken te
geven, dat blijde tranen tot gevolg heeft
— tranen die de diepe groeven van
verdriet effenen.*

*Ik kom in donkere gevangenissen en
herinner de mannen daar aan hoe
het had kunnen zijn en aan de goede
dagen die voor hen liggen.*

*Ik kom zachtjes in het verstilde huis van
pijn, waar lippen die te zwak zijn om
te praten, beven in stille, welsprekende
dank.*

*Op duizend verschillende manieren
zorg ik dat de vermoeide wereld
opkijkt naar het gezicht van God, en
een momentje al datgene vergeet wat
onbetekenend en armzalig is.*

Ik ben de geest van Kerstmis.¹

Mogen wij allen opnieuw de geest van
Kerstmis ontdekken — namelijk de geest
van Christus. ■

NOOT

1. Naar E. C. Baird, 'Christmas Spirit'. In: James S.
Hewitt, red., *Illustrations Unlimited* (1988), p. 81.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Besprek de boodschap
van president Monson
met het gezin. Overweeg
dieper in te gaan op de
vraag over de geschenken
die de Heer zou willen
dat we Hem of anderen
in deze kersttijd geven.
Moedig de gezinsleden
aan hun gedachten en
ideeën op te schrijven (of,
voor kleine kinderen, een
tekening te maken) over
hoe we 'opnieuw de geest
van Kerstmis ontdekken
— namelijk de geest van
Christus'.

JONGEREN

De volmaakte kerstavond

Jerie S. Jacobs

In mijn kinderjaren was de kerstavond een van de hoogtepunten van het jaar. We aten zelfgemaakte pizza, gingen langs de deuren om kerstliedjes te zingen en hadden daarna een kerstmeditatie. We zongen de lofzangen meerstemmig, zij het krakerig, en brachten zo hard mogelijk kerstliederen ten gehore op onze eigenaardige verzameling muziekinstrumenten. Papa eindigde de avond gewoontegetrouw met een kerstgedachte waarmee hij ons altijd tot tranen toe roerde, tranen van blijdschap wel te verstaan. Beter dan op kerstavond zou het leven nooit worden.

Toen ik ouder werd, begon mijn moeder op Kelly, een jong buurmeisje, te passen. Kelly kwam elke dag na school naar ons huis, omdat haar moeder, Patty, werkte. Kelly liep als een schoothondje achter mij aan — luidruchtig en afhankelijk. Het was altijd een opluchting als Patty haar dochtertje kwam ophalen en de rust in huis wederkeerde.

Dat jaar kreeg ik de schrik van mijn leven toen mijn moeder Patty en Kelly uitnodigde om de kerstavond bij ons te vieren. *Mijn* kerstavond! Mama glimlachte en verzekerde mij dat er helemaal niets zou veranderen. Maar ik wist wel beter. Ze zouden al onze pizza opeten. Kelly zou om ons zangkunsten lachen. Het stond voor mij vast dat het de slechtste kerstavond ooit zou worden.

Toen de avond aanbrak, voegden Patty en Kelly zich bij ons. En we praatten en lachten en zongen. Mijn moeder had gelijk. Het was volmaakt. Tegen middernacht bedankten ze ons en gingen, enigszins met tegenzin, naar huis. Ik ging volmaakt gelukkig naar bed. Ik kwam erachter dat de echt kostbare geschenken van Kerstmis er niet minder om worden als we er anderen in laten delen. Integendeel, als we ze weggeven, nemen ze in waarde en omvang toe.

KINDEREN

Vijf kerstgeschenken

President Monson besprak dat we wellicht kunnen nadenken over welke geschenken de Heer wil dat we aan Hem of anderen geven.

Zet een cirkel om de vijf dienende kinderen in de afbeelding. Hoe zijn deze dadengeschenken aan Jezus?

Bestudeer dit materiaal met een gebed in uw hart en bespreek het naar behoefte met de zusters die u bezoekt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven.

Huisbezoek: een heilswerk

Het huisbezoek geeft vrouwen de gelegenheid om over elkaar te waken, elkaar te versterken en elkaar te onderrichten — het is waarlijk een heilswerk. Door middel van het huisbezoek dienen zusters namens de Heiland en bereiden ze vrouwen voor op de zegeningen van het eeuwige leven.

‘We moeten “waarschuwen, uitleggen, aansporen en onderwijzen, en allen uitnodigen om tot Christus te komen” (LV 20:59), zoals de Heer in zijn openbaringen heeft gezegd’, zei president Spencer W. Kimball (1895–1985). Ook zei hij: ‘Uw getuigenis is een geweldig middel.’¹

Als we als huisbezoeksters toemen in evangeliekennis sterkt en steunt ons getuigenis de zusters die zich voorbereiden op hun doop en bevestiging. Zo zorgen we ervoor dat nieuwe leden zich in het evangelie verankeren. Door onze bezoeken en liefde ‘winnen we de afgedwaalden terug [en] verwarmen we het hart van hen die koud in het evangelie zijn geworden.’² En we moedigen zusters aan om tot Christus te komen door tempelbezoek.

‘U zult zielen redden’, zei president Kimball tot de huisbezoeksters, ‘en misschien is het wel zo dat veel van de fijne mensen die nu actief in de kerk zijn dat zijn, doordat u bij hen op huisbezoek ging en hun nieuw inzicht, een nieuwe visie, gaf. U hebt de gordijnen opgedaan. U hebt hun horizon verbreed. [...]’

‘Ziet u, u redt niet alleen deze zusters, maar misschien ook hun echtgenoot en hun kinderen.’³

Uit de Schriften

Leer en Verbonden 20:59; 84:106; 138:56

Wat kan ik doen?

1. Hoe bereidt de ZHV mij voor op de zegeningen van het eeuwige leven?
2. Wat kan ik doen om het geloof te vergroten van de zusters over wie ik vaak?

geloof, gezin, hulp

Onze geschiedenis

Toen de profeet Joseph Smith de ZHV stichtte, zei hij dat de vrouwen niet alleen voor de armen moesten zorgen, maar ook zielen moesten redden. Hij zei ook dat vrouwen een cruciale rol spelen in het heilsplan van onze hemelse Vader.⁴ Met de beginselen waarin Joseph Smith onderwees als leidraad, bereiden de ZHV-zusters vrouwen en gezinnen voor op Gods grootste zegeningen.

President Brigham Young (1801–1877) heeft gezegd: ‘Laten we met elkander begaan zijn, en laten de sterken bij de zwakken kracht aankweken, en laten zij die kunnen zien de blinden leiden totdat ze zelf de weg kunnen zien.’⁵

NOTEN

1. Spencer W. Kimball. In *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 127.
2. Eliza R. Snow. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 93.
3. Spencer W. Kimball. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 129.
4. Joseph Smith. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 186.
5. Brigham Young. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 117.

HET EVANGELIE VAN
JEZUS CHRISTUS
IS HERSTELD
DOOR DE

PROFEET JOSEPH SMITH

Na de kruisiging van de Heiland en de dood van de apostelen ondergingen bepaalde leringen en verordeningen van het evangelie veranderingen. Hoewel veel goede mensen in Christus geloofden en zijn evangelie probeerden te begrijpen en verkondigen, moesten zij het stellen zonder de volledige waarheid. Het gevolg was dat de christenen in meer of mindere mate met de afval te maken kregen. Hoewel ze vele waarheden tot hun beschikking hadden, had geen van hen de volheid van Christus' leringen, verordeningen of priesterschap.

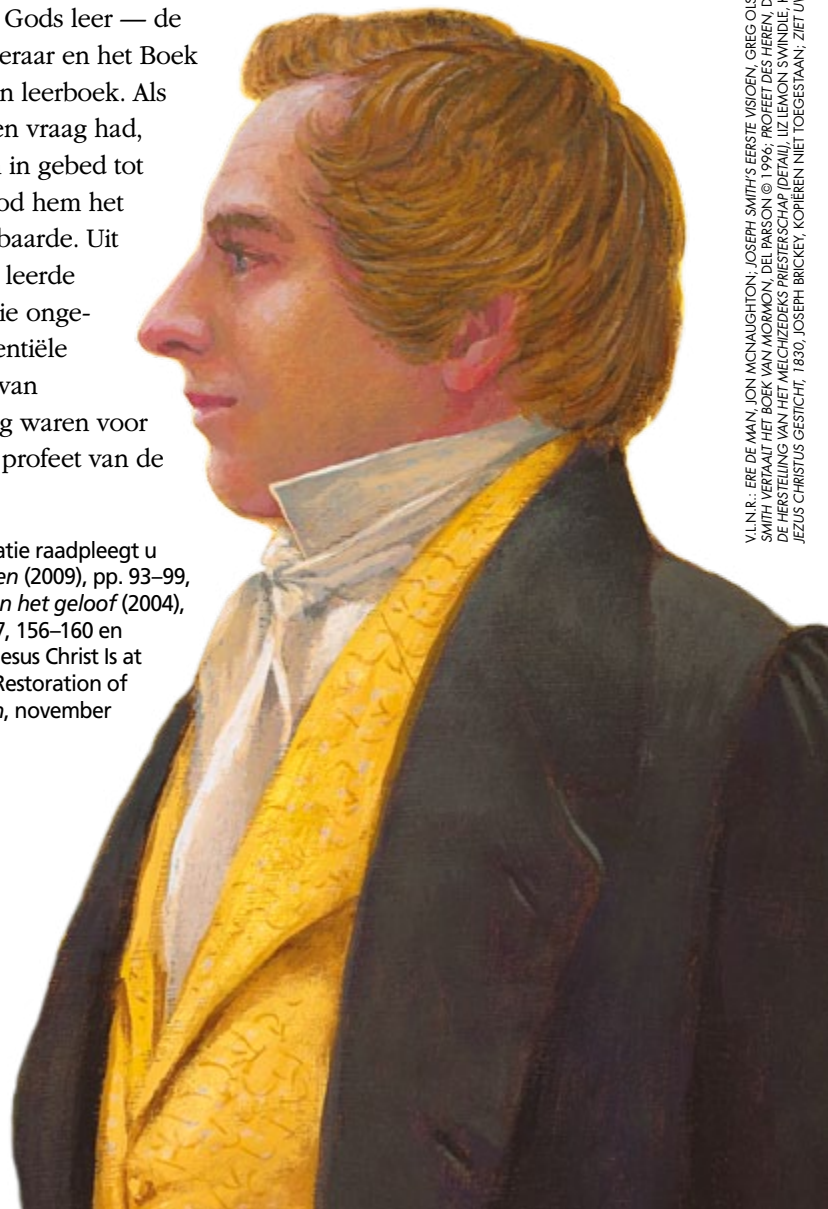
Daar onze hemelse Vader wist dat dit geleidelijke verlies van waarheid zou optreden, legde Hij de volheid van het evangelie van Jezus Christus vast in een Schriftuurboek dat vergelijkbaar is met de Bijbel. In het begin van de 19de eeuw leidde een hemelse boodschapper, Moroni genaamd, Joseph Smith naar een heuvel waar deze Heilige Schrift eeuwenlang verborgen had gelegen. Deze Schriftuurlijke kroniek, op gouden platen geschreven, bevat de geschriften van profeten, die verslag doen van Gods handelingen met sommige volken die lang geleden in Amerika woonden. De profeet Joseph

Smith vertaalde de geschriften op de platen door de gave en macht van God. Deze kroniek is het Boek van Mormon: eveneens een testament aangaande Jezus Christus.

Door zijn vertaalwerk aan het Boek van Mormon kreeg Joseph Smith inzicht in Gods leer — de Geest was zijn leraar en het Boek van Mormon zijn leerboek. Als Joseph Smith een vraag had, wendde hij zich in gebed tot God, waarna God hem het antwoord openbaarde. Uit deze werkwijze leerde Joseph Smith, die ongeletterd was, essentiële waarheden die van wezenlijk belang waren voor zijn roeping als profeet van de herstelling. ■

Voor meer informatie raadpleegt u *Evangeliebeginnselen* (2009), pp. 93–99, 101–106; *Trouw aan het geloof* (2004), pp. 79–82, 132–137, 156–160 en Gary J. Coleman, 'Jesus Christ Is at the Center of the Restoration of the Gospel', *Ensign*, november 1992, p. 43.

Hoewel we geloven dat Joseph Smith een profeet van God was, aanbidden wij onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus.

De profeet Joseph Smith getuigt:

1. 'Ik had werkelijk een licht gezien, en te midden van dat licht had ik twee Personen gezien, en Zij hadden werkelijk tot mij gesproken; en al werd ik gehaat en vervolgd omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar; [...] Ik had een visioen gezien; ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet loochenen, noch durfde ik dat.'¹

2. 'Door de macht van God vertaalde ik het Boek van Mormon van de hiërogliefen, waarvan de kennis verloren was gegaan voor de wereld. In deze geweldige gebeurtenis stond ik alleen als ongeletterde jongeman die de wereldse wijsheid en gezamenlijke onwetendheid van achttien eeuwen moest bestrijden met een nieuwe openbaring.'²

3. 'Ik zei tegen de broeders dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dichter bij God komt door zich aan de leringen erin te houden, dan door welk ander boek ook.'³

4. 'Ik [...] bezit de sleutels van het laatste koninkrijk, waar de bedeling van de volheid aller dingen deel van uitmaakt, besproken bij monde van alle heilige profeten sinds het begin van de wereld, onder de verzegelbevoegdheid van het Melchizedeks priesterschap.'⁴ (Zie LV 27:12–13.)

5. 'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is gefundeerd op rechtstreekse openbaring, zoals de ware Kerk van God volgens de Schrift altijd geweest is, [...] en door de wil en zegeningen van God ben ik tot dusver een instrument in zijn handen om de zaak van Zion voorwaarts te laten gaan.'⁵

6. '[Het Boek van Mormon] vertelt ons dat de Heiland na zijn opstanding op dit halfroond is verschenen; dat Hij zijn evangelie met alle volheid, rijkdom, macht en zegeningen heeft gevestigd.'⁶

NOTEN

1. Geschiedenis van Joseph Smith 1:25.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 65.
3. *Leringen: Joseph Smith*, p. 68.
4. *Leringen: Joseph Smith*, p. 547.
5. *Leringen: Joseph Smith*, p. 210.
6. *Leringen: Joseph Smith*, p. 68.

Zie erop toe dat u een rijk gezinsleven biedt, waarin de tradities rond de bijzondere dagen van het jaar u als een uitmuntend eeuwig gezin samenbindt.

DE TRADITIE VAN LICHT EN GETUIGENIS

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is echt een wereldomspannende kerk. Toch is het goed om erbij stil te staan dat de kerk nooit had kunnen uitgroeien tot wat ze heden ten dage is zonder het ontstaan van een grote natie, de Verenigde Staten van Amerika. De Heer bereidde een nieuw land voor om de volken van de wereld die godsdienstvrijheid zochten naartoe te brengen. Dit nieuwe land werd gezegend met krachtige leiders die zich genoodzaakt voelden een regering te vormen die het individu toestond om God volgens zijn eigen geweten te aanbidden.

De grondleggers van de Verenigde Staten geloofden dat godsdienstig geloof essentieel is voor de totstandkoming van een solide staatsbestuur. Veel mensen zijn vergeten welke belangrijke rol religieuze overtuiging speelt in de vorming van het beleid, de wetten en regels van bestuur. Veel Amerikanen weten bijvoorbeeld niet dat de grondleggers geloofden dat de rol van religie in onze tijd net zo belangrijk zou zijn als in hun tijd. De grondleggers zagen religie en moraal niet als een intellectuele oefening — zij verklaarden op niet mis te verstane wijze dat zij onontbeerlijke bestanddelen waren van goed staatsbestuur en het geluk van de mens.

Dit standpunt werd door George Washington, de eerste president van de VS, in zijn afscheidsrede uiteengezet. Hij schreef:

‘Van alle maatregelen en gewoonten die tot politieke voorspoed leiden, zijn godsdienst en moraal onmisbare steunpilaren. [...] Laten wij voorzichtig zijn met de veronderstelling dat de moraal zonder godsdienst in stand kan worden gehouden. [...] Zowel de rede als ervaring sluiten uit dat de nationale moraal kan standhouden zonder het religieuze beginsel.

‘Het is wel degelijk waar dat deugd of moraal een noodzakelijke pijler van staatsbestuur is.’¹

De Verenigde Staten zijn het beloofde land dat in het Boek van Mormon wordt voorzegd, een land waar mannen zich door goddelijke inspiratie lieten leiden om de omstandigheden te scheppen voor de herstelling van het evangelie van Jezus Christus. Het was de opkomst

En waar haal ik de informatie vandaan om een actieplan voor de geestelijke bescherming van mijn gezin op te stellen? Ik vind die in de kerk — de steiger waarop ik aan mijn eeuwige gezin bouw.

van de Verenigde Staten die een eind maakte aan de grote afval, die de aarde in duister hulde door de afwezigheid van profeten en geopenbaard licht. Het was geen toeval dat de heerlijke morgen van het eerste visioen slechts een paar decennia na het ontstaan van de Verenigde Staten plaats had.

Het eerste visioen had een vloed aan geopenbaarde waarheid tot gevolg. De kennis over de ware natuur van de Godheid werd hersteld. We kregen door nieuwe, vertaalde Schriftuur een tweede getuige van Jezus Christus. De herstelling van het priesterschap gaf de mens opnieuw de macht en het gezag om in naam van God te handelen en zo de Kerk van Jezus Christus te vestigen en de priesterschapsverordeningen te verichten. We zijn gezegend dat we lid zijn van de herstelde kerk.

Een plan voor geestelijke bescherming

Een van de zegeningen van de herstelling is dat er sindsdien profeten op aarde zijn.

Een van die profeten, president Harold B. Lee (1899–1973), had een duidelijk begrip van prioriteiten. Hij heeft gezegd: ‘Veel van ons organisatorische werk [in de kerk] is als het ware een steiger waarop we aan het individu bouwen. We mogen de steiger echter niet met de ziel verwarren.’²

President Lee bagatelliseerde daarmee niet de rol van de kerk in het heil van mannen, vrouwen en gezinnen. Integendeel, hij liet er geen twijfel over bestaan dat het evangelie van Jezus Christus om mensen en gezinnen draait, en dat de kerk de taak heeft om die te begeleiden.³ De Kerk is, met andere woorden, de steiger die de bouw van een eeuwig gezin mogelijk maakt.

Ik behoor tot een tak van het geslacht Wing. De familie Wing bezit het oudste huis van New England dat nog in handen van dezelfde familie is gebleven. Het wordt het Old Fort House genoemd. Het was het huis van Stephen Wing en zijn gezin toen ze rond 1635 in Amerika aankwamen.

Het hart van het huis was erop gebouwd bescherming te bieden. De muren waren zestig cm dik, vervaardigd van eiken balken, die in de grond waren verankerd, een constructie typerend voor een fort in New England. Het had twee afzonderlijke muren. De ruimte tussen beide muren werd opgevuld met zandsteen om tegen pijlen en kogels te beschermen. Het fort was de kern van het huis. Toen de familie Wing groter werd, breidden ze het oorspronkelijke fort naar beide zijden uit. Maar het fort bleef hun bescherming, hun veilige haven.

Misschien moet ieder van ons overwegen een geestelijk fort te bouwen dat vrij is van de invloeden van de wereld — een plek die tot bescherming van ons gezin dient en waar we onze kinderen kunnen leren hoe ze het hoofd kunnen bieden aan

de schermutselingen van een wereld die er altijd op uit is de evangelische kernwaarden onder vuur te nemen. Ik kies ervoor optimistisch te zijn. Daarom blijf ik hopen op positieve veranderingen in de wereld. Maar ik ben ook een realist. Daarom heb ik een actieplan achter de hand als die positieve veranderingen uitblijven. In mijn actieplan voor geestelijke bescherming moet ik rekening houden met alles wat de verschillende media ons opdringen — zowel goed als kwaad. En waar haal ik de informatie vandaan om zo'n actieplan voor de geestelijke bescherming van mijn gezin op te stellen? Ik vind die in de kerk — de steiger waarop ik aan mijn eeuwige gezin bouw.

Ik heb twee belangrijke redenen waarom ik waardering heb voor president Lee's metafoor over de kerk als een steiger voor ons eeuwig gezin. Ten eerste maakt zij mij duidelijk wat de kerk is. Ten tweede, en net zo belangrijk, maakt zij mij duidelijk wat de kerk niet is.

De kerk als steiger wordt misschien het beste verduidelijkt door een uitspraak van de profeet Joseph Smith over zijn rol als leider van de kerk. Hij zei: 'Ik leer hun de juiste beginselen en zij besturen zichzelf.'⁴ De eeuwige beginselen zijn de steiger die de kerk verschaft. Die eeuwige beginselen liggen verankerd in de leerstellingen van het koninkrijk van God en komen tot uiting in zijn eeuwige plan van geluk. We komen in de kerk bijeen om elkaar de beginselen van gerechtigheid te leren en de heilsverordeningen te ontvangen zodat de steiger waarop we aan ons eeuwig gezin bouwen stevig en stabiel is.

Let wel, de kerk neemt ouders het werk niet uit handen; zij begeleidt het werk van ouders. De kerk biedt een eeuwige blauwdruk. Wij die aan een eeuwig gezin bouwen,

hebben de belofte dat als wij volgens deze eeuwige blauwdruk bouwen, die ons de veiligheid en bescherming kan verschaffen die we voor onze dierbaren wensen.

Onze uitdaging is de kerk als steiger te gebruiken om aan een gezin te bouwen dat geestelijk net zo stevig of steviger is dan de constructie van het Old Fort House. Hoe doen we dat?

Het belang van tradities

Ik ben van mening dat gezinstradities vergeleken kunnen worden met de eiken balken die in de grond werden verankerd bij de bouw van het Old Fort House. Maak van de gezinstradities — tradities rond feestdagen, verjaardagen, zondagen, maaltijden — en de ontwikkeling van nieuwe tradities een levenslange prioriteit. Houd ze in ere, zet ze op schrift, en laat ze niet op hun beloop. Onderzoek wijst uit dat jongeren zich bij bendes aansluiten vanwege de traditie en het ritueel van ergens bij horen dat groter is dan zichzelf. Dat is wat een gezin moet zijn. Zie erop toe dat u een rijk gezinsleven biedt, waarin de tradities rond de bijzondere dagen van het jaar u als een uitmuntend eeuwig gezin samenbindt.

U zult begrijpen dat dit geen eenvoudige of gemakkelijke taak is. Rome is niet op één dag gebouwd, gezinstradities evenmin. Gezinstradities kunnen fundamentele en blijvende steun bieden, maar er moet veel omheen worden gebouwd. Wellicht werken gezinstradities alleen als er voor elk gezinslid een rol is weggelegd en iedereen zijn medewerking eraan verleend. Dat houdt in dat gezinsleden tijd met elkaar moeten doorbrengen en moeten leren samenwerken. Wat het gezin betreft is er niet zoiets als goede bestede tijd zonder de tijd om die te besteden.

Ga bijvoorbeeld eens na hoeveel tijd u

Gezinstradities werken alleen als er voor elk gezinslid een rol is weggelegd en iedereen zijn medewerking eraan verleend. Dat houdt in dat gezinsleden tijd met elkaar moeten doorbrengen en moeten leren samenwerken.

We moeten ons getuigenis van de goddelijke natuur van Jezus Christus duidelijk onder woorden brengen. We willen anderen duidelijk maken dat wij geloven dat Hij de centrale figuur in de menselijke geschiedenis is.

elke dag aan uw werk besteedt. Heeft u een baan waarvoor u veertien uur per dag moet werken, zodat u thuiskomt als uw kinderen al naar bed zijn? Ik bedoel daar niet mee dat een dergelijke baan niet kan, maar als u voor zo'n baan kiest, dient u creatief te zijn en bij uw gezin betrokken te blijven. De steiger van de kerk zal u blijven herinneren aan uw eeuwige prioriteiten.

Ik koos voor een carrière in de detailhandel. Onze winkels waren zes dagen per week van 's ochtends tien tot 's avonds tien open. Ik werkte doorgaans tien uur per dag, soms twaalf tot vijftien. Ik moest mijn tijd met mijn kinderen zorgvuldig plannen en ik geloof dat de kerkelijke steiger mij voortdurend herinnerde aan mijn eeuwige prioriteiten.

Zo zorgde ik er bijvoorbeeld voor dat al

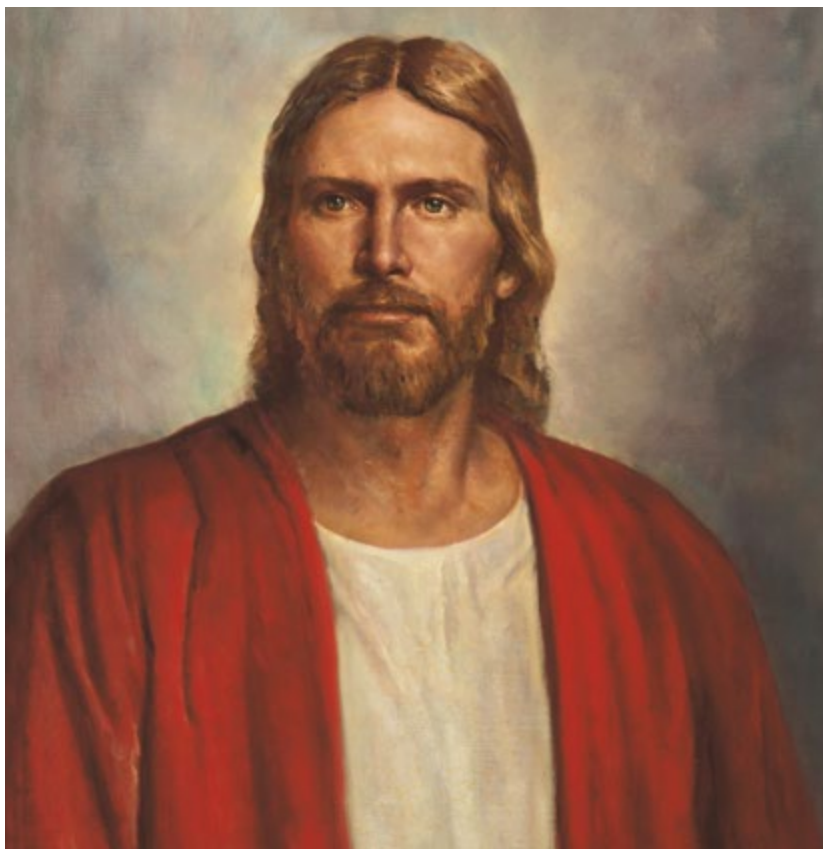
mijn kinderen een parttime baantje kregen bij een van onze winkels. Mijn oudste dochter kwam langs om de verkoopcijfers bij te werken, zodat mijn boeken altijd bij waren en ik de jaarcijfers naast elkaar kon leggen. En mijn zoon kreeg een baantje in de zomervakantie. Ik leerde mijn jongste dochter hoe ze een kassa moest bedienen, waarna ik haar kon inzetten als parttime caissière. Daardoor zagen we elkaar overdag, aten we samen ons twaalfuurtje op en brachten we veel waardevolle tijd met elkaar door. De beste tijd samen was onze dagelijkse reis van en naar het werk.

Een steiger voor ons beroepsleven

Ik ben ook van mening dat de kerk een steiger kan zijn voor ons beroepsleven. Als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen vertegenwoordigen wij de Heiland en zijn kerk. Voor ons is het niet goed genoeg om net zo goed te zijn als iemand van een andere kerk. President George Albert Smith (1870–1951) had daar de volgende mening over:

‘In het afgelopen jaar is het mijn voorrecht geweest om in contact te komen en over het evangelie te praten met mensen die in deze stad [Salt Lake City] wonen maar niet tot de kerk behoren. Zo sprak ik met iemand die hier al twintig jaar woont, een onberispelijk man, een goed burger, een uitstekend zakenman, iemand die ons volk gunstig gezind is. Hij zei dat hij [...] tot de conclusie was gekomen dat wij niet beter waren dan onze burens die naar andere kerken gaan; hij zag geen verschil.

‘Ik zeg u, broeders en zusters, dat mij dat niet als een compliment in de oren klonk. Als het evangelie van Jezus Christus geen beter mens van mij maakt, heb ik mij niet naar behoren ontplooid. En als onze burens die niet tot deze kerk behoren jaren onder ons

kunnen wonen zonder het bewijs te zien van de voordelen die naleving van de geboden Gods met zich meebrengt, dan is het tijd voor bekering in Israël.⁵

Een lid van de kerk die een tempelaanbeveling waardig is dient altijd in het oog te vallen, welk beroep hij of zij ook uitoefent. Durf anders te zijn. Wees niet bang dat u anderen ontstemt omdat u de normen van de kerk naleeft. Ik beloof u dat als u de tempelnormen naleeft, dat u tot zegen zal zijn en u nooit schade zal berokkenen, in welke omstandigheden u zich ook bevindt.

Het licht van de Heiland weerspiegelen

Elke keer als ik naar het nieuws kijk, verbaas ik mij over de moeilijkheden die we onszelf aandoen. Nu de tijden en omstandigheden veranderen en ingewikkelder worden, lijken er steeds minder mensen te zijn die bereid zijn om leiding te geven aan positieve veranderingen. Ik geef een uitdaging aan leiders en toekomstige leiders om in te zien dat de wereld snel verandert. Er is dringend behoefte aan kundige en moedige leiders die het durven op te nemen tegen de enorme problemen waar we mee kampen.

In de Verenigde Staten en andere naties lijkt het morele fundament van de joods-christelijke traditie af te brokkelen. Deze traditie was gebaseerd op gerechtigheid, barmhartigheid, en eerbied voor de menselijke waardigheid. Het was niet gebaseerd op wetten en regels, maar op het licht van Christus in iedere goede en achtenswaardige burger.

Steeds minder mensen laten zich door deze normen en waarden leiden, maar u en ik zullen niet wijken. We hebben een verbond gesloten met de Heiland dat we Hem vertegenwoordigen. Door Jezus Christus te vertegenwoordigen en het licht van Christus in ons leven te weerspiegelen, kunnen we velen van

onze broeders en zusters herinneren aan hun joods-christelijke tradities en erfgoed.

We moeten ons getuigenis van de goddelijke natuur van Jezus Christus duidelijk onder woorden brengen. We willen anderen duidelijk maken dat wij geloven dat Hij de centrale figuur in de menselijke geschiedenis is. Zijn leven en leringen zijn de kern van de Bijbel en de andere boeken die wij als Heilige Schrift aanvaarden. Het Oude Testament is de voorbode van de aardse zending van Christus. Het Nieuwe Testament beschrijft zijn aardse bediening. Het Boek van Mormon is een tweede getuige van zijn aardse bediening. Hij kwam op aarde om zijn evangelie te verkondigen als grondslag voor de hele mensheid, zodat al Gods kinderen zijn leringen kunnen begrijpen en navolgen. Vervolgens gaf Hij zijn leven en Hij werd onze Heiland en Verlosser. Alleen door Jezus Christus is eeuwig heil mogelijk. Daarom geloven we dat Hij de spil van de menselijke geschiedenis is. Onze eeuwige bestemming ligt altijd in zijn handen. Het is iets geweldigs om in Hem te geloven en Hem als onze Heiland, Heer en Meester te aanvaarden.

Denk aan alles wat de kerk gedaan heeft, nu doet en kan doen voor u en uw gezin. En denk eraan dat dit niet slechts een van de vele kerken is; het is de herstelde kerk van Jezus Christus. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens een devotionaal aan de Brigham Young University-Idaho op 24 januari 2012. De volledige, Engelstalige tekst vindt u op web.byui.edu/devotionalsandspeeches.

NOTEN

1. *Washington's Farewell Address*, Thomas Arkle Clark (red, 1908), p. 14.
2. *Zie Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* (2000), p. 148.
3. *Zie Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* (2000), pp. 148-149.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 306.
5. *Leringen van kerkpresidenten: George Albert Smith* (1998), p. 7-8.

Denk aan alles wat de kerk gedaan heeft, nu doet en kan doen voor uw gezin. En denk eraan dat dit niet slechts een van de vele kerken is; het is de herstelde kerk van Jezus Christus.

Ouderling
David S. Baxter
van de Zeventig

TEGENSPOED ACHTER ONS LATEN

*Er zal een tijd
komen dat we
tegenspoed
achter ons kun-
nen laten en,
met behulp van
de Heer, uit de
duisternis in
een zee van
licht kunnen
treden.*

Een van de prachtige lofzangen van de herstelling, geschreven door Parley P. Pratt, beschrijft hoe de donkere sluiers van de afval weken voor het glorieuze licht van de herstelde waarheid:

*De morgen daagt, de nacht vliedt heen,
zie, Zions vaandel wappert fier. [...]
In glorie rijst die schone dag,
brengt vreugde voor Gods kind'ren hier.*

*De wolk van dwaling trekt nu heen,
't licht van Gods waarheid drijft
haar voort. [...]*

*De glans van deze laatste tijd
beschijnt elk volk in ieder oord.¹*

Het is interessant dat de apostel Paulus ook de analogie van het licht gebruikt om bij wijze van getuigenis uit te leggen dat we 'in alles [...] in de druk [zijn], doch niet in het nauw; om raad verlegen, doch niet radeloos;

vervolgd, doch niet verlaten; ter aarde geworpen, doch niet verloren' (2 Korintiërs 4:8–9).

Zijn ontsnapping aan dat alles legt hij op deze manier uit: 'Want de God, die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus' (2 Korintiërs 4:6).

De meesten van ons ondervinden wel eens de ijzige winden van tegenspoed. Stormen woeden, winden waaien, regens vallen, overstromingen dreigen. Het kan erop lijken dat het eind niet in zicht is en dat de toekomst er donker uitziet, met onzekerheid, twijfels, zorgen en ellende.

We kunnen niet alleen te maken krijgen met onweersbuien en ontzagwekkende orkanen, maar ook met roerige tijden, die ons vertrouwen op de proef stellen en ons gevoel van eigenwaarde de das omdoen. Alles wat ons lief is, kan opeens heel ongrijpbaar lijken

en door onze vingers glippen. Door grote veranderingen kunnen we uit balans raken en kan onze gemoedsrust worden verstoord.

Misschien heeft een onverwacht ontslag tot langdurige werkeloosheid geleid, is onze bestedingsruimte zorgwekkend, of heeft de hypotheekcrisis ons op de rand van de financiële afgrond gebracht. Misschien zorgt een naderend pensioen na een lange, drukke en productieve carrière voor een gevoel van overbodigheid. Misschien zorgt een plotselinge ziekte of een ernstig handicap voor een gevoel van hulpeloosheid en onzekerheid. Onder die omstandigheden kunnen we door angst worden overvallen en ons geloof als sneeuw voor de zon zien verdwijnen.

Ik spreek uit ervaring. Terwijl ik herstelde van een operatie waarbij twee grote hersentumors waren verwijderd, had ik geruime tijd last van zwaarmoedigheid en angst-aanvallen, teweeggebracht door de emotionele en mentale spanningen die een dergelijke ingreep met zich meebrengen. Ik ontdekte dat ik niet zo onverwoestbaar was als ik dacht. Medicijnen brachten geen verlichting, en een

terugslag of twee zorgden voor nog meer vertwijfeling. Ik begon medelijden met mijzelf te krijgen.

Voor geluk kiezen

Toen begon er het een en ander te veranderen. Goede vrienden en kerkleiders boden hun hulp en een luisterend oor aan en ik begon hun raad en bemoediging ter harte te nemen. Op een avond sprak ik met onze jongste zoon over mijn zwaarmoedigheid. Hij antwoordde: 'Nou pa, ik heb altijd gedacht dat geluk een keuze is.' Hij heeft gelijk.

Ik begon steeds meer dank te uiten voor alle zegeningen die ik genoot. Ik kwam er voor mijzelf achter dat 'dit soort [problemen] niet uit[gaan] dan door bidden en vasten' (Matteüs 17:21, HSV).

Ik voelde de kracht, verfrissende invloed en liefde van de Heiland. Evenals Paulus verheugde ik mij in de kennis dat problemen, verdriet en gevaar mij niet konden scheiden van de liefde van Christus (zie Romeinen 8:35).

Gelukkig is de hoopvolle en vaste waarheid dat we, wat er ook gebeurt, kracht en rust kunnen vinden. Hoewel onze problemen nooit plotsklaps verdwijnen, kunnen ze

Zelfs als ons geloof bij tijd en wijle niet groter lijkt dan een mosterdzaadje, moeten we voorwaarts gaan. Dan zullen we merken dat de voorzienigheid ons vooruit is gegaan. Als we hemelse hulp zoeken, zullen we die krijgen — misschien zelfs op onverwachte manieren.

wel een stuk draaglijker worden. We kunnen vastberadener en krachtiger dan voorheen uit de diepste en donkerste put klimmen, en een beter mens worden.

Onze loutering in de smeltkroes der verdrukking scheidt een karakter dat standhoudt bij de volgende schokken die zich in ons leven voordoen. En we kunnen onze ervaringen en inlevingsvermogen gebruiken om anderen op te beuren. Ons voorbeeld van doorzettingsvermogen kan anderen hoop verschaffen en gezinnen inspireren. Dan zijn we beter voorbereid op de toekomst.

Hoewel tegenspoed misschien lang onze metgezel is, *kunnen wij ervoor kiezen* om tegenspoed op enig moment achter ons laten. De belofte van de Heer aan ons is dezelfde als die aan Alma en zijn volk te midden van enorme vervolging:

‘Heft uw hoofd op en weest welgemoed, want Ik ben mij bewust van het verbond dat gij met Mij hebt gesloten; en Ik zal Mij jegens mijn volk verbinden en hen bevrijden uit hun knechtschap.

‘Tevens zal Ik de lasten verlichten die op uw schouders zijn gelegd, zodat gij ze zelfs niet op uw rug kunt voelen’ (Mosiah 24:13–14).

Bovendien heeft de Heer gezegd: ‘Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u.’ (Johannes 14:18)

Hemelse hulp zoeken

Hemelse hulp is niet altijd zichtbaar. We zullen niet onmiddellijk zien of weten dat een of ander probleem dat mogelijk ons pad zou hebben gekruist, is afgewend.

De Heer verzekert ons: ‘Zie, voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat mijn ogen op u rusten. Ik ben in uw midden, en gij kunt Mij niet zien’ (LV 38:7).

Uiteraard dienen we uitermate geduldig te zijn met anderen en onszelf; het vergt vaak tijd voordat alles zijn plek heeft gekregen. Zelfs als ons geloof bij tijd en wijle niet groter lijkt dan een mosterdzaadje, moeten we voorwaarts gaan. Dan zullen we merken dat de voorzienigheid ons vooruit is gegaan. Als we hemelse hulp zoeken, zullen we die krijgen — misschien zelfs op onverwachte manieren.

We kunnen leren dankbaar te zijn voor wat we hebben in plaats van te treuren om wat we verloren hebben. Het interessante is dat we diezelfde gedachte vaak te horen krijgen van mensen die al hun bezittingen kwijt zijn geraakt door een natuurramp, zoals een bosbrand, overstroming of orkaan. In bijna alle gevallen, zeggen ze: ‘We hebben tenminste nog wat ons het dierbaarst is.’

Het getuigenis van Paulus is bemoedigend:

‘Ik heb geleerd met de omstandigheden, waarin ik verkeer, genoeg te nemen.

‘Ik weet wat armoede is en ik weet wat overvloed is. In elk opzicht en in alle dingen ben ik ingewijd, zowel in verzadigd worden als in honger lijden zowel in overvloed als in gebrek.

‘Ik vermag alle dingen in [Christus], die mij kracht geeft’ (Filippenzen 4:11–13).

Ook staat er geschreven: ‘Alles wat oneerlijk in het leven is, kan door de verzoening van Jezus Christus rechtgezet worden.’²

Wat onze omstandigheden ook zijn, er zal een tijd komen dat we tegenspoed achter ons kunnen laten en, met behulp van de Heer, uit de duisternis in een zee van licht kunnen treden. ■

NOTEN

1. ‘De morgen daagt’, lofzang 1.

2. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 52.

Nooit alleen

Andrea Dayne Quilla-Soleta

De afgelopen drie jaar was het mijn beurt om te worden beproefd. Het is mij daarbij duidelijk geworden dat wat onze problemen ook zijn, we er met God nooit alleen voor staan.

Kort na mijn zestiende verjaardag kreeg ik eczeem. Het viel niet mee om elke ochtend in de spiegel te kijken en de uitslag op mijn lijf te zien. Ik hield mijzelf voor dat ik mij maar het beste van mijn goede kant kon laten zien. In plaats van bij de pakken neer te gaan zitten, probeerde ik te doen wat mijn JV-leraressen mij leerden: elke dag mijn zegeningen te tellen ondanks mijn beproevingen. Hoewel ik op dit moment geen gezonde huid heb, ben ik dankbaar voor mijn familie en vrienden en voor mijn muzikale talenten. Ik ben dankbaar dat ik twee benen, voeten en handen heb. En ogen om te zien en oren om te horen. Ik weet dat ware schoonheid van binnen zit, niet aan de buitenkant.

Maar mijn eczeem deed mijn humeur geen goed. Ik was niet meer zo vriendelijk als vroeger. Een lachje kon er niet meer af. Alle artsen die ik raadpleegde waren er zeker van dat ik vóór Kerstmis van het eczeem af zou zijn. Mooi niet. Ik

bad elke dag dat ik de kracht zou krijgen om mijn verlegenheid te overwinnen die mijn huidziekte teweeg had gebracht.

Iedereen bleef mij vertellen dat ik er gewoon niet aan moest denken, dat ik moest doen of er niets met mijn huid aan de hand was. Mijn moeder bleef verhalen uit de Schriften herhalen om mij te troosten en moed in te spreken.

In Leer en Verbonden 24:8 staat: 'Wees geduldig in benauwingen, want gij zult er vele hebben; maar verdraag ze, want zie, Ik ben met u, ja, tot aan het einde van uw dagen.' Aan die tekst had ik veel. Ik heb hem op boekenleggers en notitieblokken geschreven en in mijn kamer aan de muur gehangen. Hij is nu

een van mijn lievelingsverzen waaruit ik kracht put om mijn best te doen, ondanks mijn beproeving.

Het valt niet mee om positief te blijven onder deze beproeving, maar ik weet wel dat ik nu beter voorbereid ben op toekomstige beproevingen. Mijn hemelse Vader heeft mij voorbereid, zodat ik welke beproeving dan ook aankan. Nu weet ik dat waar ik ook doorheen ga, ik dat niet alleen hoef te doen. ■

Profeten en de kersttijd

Het leven van onze zestien hedendaagse profeten illustreert de geest van Kerstmis en herinnert ons aan die onvergelykelijke gebeurtenis die twintig eeuwen geleden plaatsvond in een stal in Betlehem: de geboorte van onze Heiland, Jezus Christus. We kunnen nooit verkeerd gaan als we hun voorbeeld volgen — vooral in de kersttijd.

Geschenken van liefde

Geschenken van liefde en dienstbaarheid aan de minderbedeelden geven, is een kenmerk van de kerstervaringen van de profeten. In 1931, in de crisisjaren, was president Harold B. Lee president van een grote ring in Salt Lake City (Utah, VS). President Lee besloot zich op de hoogte te stellen van de behoeften van de leden in de ring en al het mogelijke te doen om hun nood te verlichten. Een enquête wees uit dat ruim de helft van zijn ring, bijna vijfduizend mensen, afhankelijk van anderen was, met inbegrip van bijna duizend kinderen jonger dan

tien jaar. Hij liet de leden speelgoed inzamelen en organiseerde workshops om het oude speelgoed te repareren, een likje verf te geven en schoon te maken, of nieuw speelgoed te maken, zodat alle kinderen een cadeautje kregen met Kerstmis. Hij vond dat elk gezin in de ring met de kerst een goede maaltijd hoorde te hebben en benaderde bedrijven met het verzoek voedsel te doneren om dat mogelijk te maken.¹ Later, toen ouderling Lee apostel was, werd hem gevraagd het welzijnsprogramma van de kerk op te zetten op basis van soortgelijke beginselen als dienstbaarheid, opoffering en arbeidszin.

President Thomas S. Monson was als jongeman volop Kerstmis aan het vieren toen zijn vriend een verrassende vraag stelde: 'Hoe smaakt kalkoen eigenlijk?' Hij antwoordde dat het veel weg had van kip, maar toen realiseerde hij zich dat zijn onfortuinlijke vriend nooit van zijn leven kalkoen of kip had gegeten. En dat niet alleen, er

was bij die vriend thuis zelfs niets om een kerstmaaltijd mee te bereiden. 'Ik dacht na over zijn vraag', zei president Monson. 'Ik had geen kalkoenen, geen kippen, geen geld. Toen dacht ik opeens aan mijn twee konijnen. Ik nam mijn vriend onmiddellijk mee naar het konijnenhok, zette de konijnen in een doos en gaf die aan hem. 'Hier, neem jij deze twee konijnen maar. De smaak van konijn lijkt veel op die van kip.' [...] Ik moest wel wat tranen wegslikken toen ik het deurtje van het lege konijnenhok sloot. Maar ik was niet verdrietig. Mijn hart vulde zich met een warme, onbeschrijflijke vreugde. Het was een gedenkwaardige Kerstmis.'²

Een hechte familieband

Een van de mooiste Kerstmissen die president Ezra Taft Benson zich kon herinneren vond plaats in 1923. Hij was, na in Engeland een zending van tweeënhalf jaar te hebben voltooid, op kerstavond thuisgekomen in Whitney (Idaho, VS). Deze vreugdevolle hereniging met zijn ouders en zijn tien broers en zussen werd nog eens verhoogd door de heerlijke kerstgevoelens die er heersten. Toen de andere kinderen naar bed gingen, vroegen zijn ouders hem of hij wilde opblijven om met hen het huis in gereedheid te brengen voor de kerstmorgen. Terwijl hij met zijn ouders aan het werk was, vertelde hij ze zachtjes over zijn zending. Hij kon het niet helpen dat hij op deze 'prachtige avond' in zijn ouderlijk huis zijn tranen de vrije loop liet.³

Het voorbeeld van de profeten moedigt ons aan om met Kerstmis de band met onze kinderen hechter te maken. President Joseph F. Smith herinnerde zich een kerst uit de tijd dat hij een jonge vader was en geen geld — nog niet eens een cent — had om cadeautjes voor zijn kinderen te kopen. Toen hij vlak voor Kerstmis door een winkelstraat liep en allerlei moois in de etalages zag liggen, was hij zich er maar al te goed van bewust dat hij niets van dat alles zou kunnen kopen. Wanhopig vond hij een stil steegje om daar 'als een klein kind' te schreien om zijn gepijnigde ziel te ontladen. Na zijn tranen gedroogd te hebben, ging hij naar huis om de hele dag met zijn

kinderen te spelen, 'blij en gelukkig omdat ik hen had.'⁴ Hoewel hij geen cadeautjes voor zijn kinderen kon kopen, had hij hun niettemin het grootste geschenk gegeven wat een vader kan schenken — zijn liefde en zijn tijd.

De profeet Joseph Smith bracht de Kerstmis van 1838 in de gevangenis van Liberty in Missouri door. Hij en verschillende anderen zaten in een kleine kelder, die koud, smerig en doorrookt was van het open vuur dat ze gedwongen waren aan te leggen. Het plafond was zo laag dat ze niet rechtop konden staan. Maar met de naderende Kerstmis brak even de zon door. Het lukte Emma, de vrouw van de profeet, om Joseph vóór de kerst een paar dagen te bezoeken. Bovendien had ze hun zoon, Joseph Smith III, meegebracht. Gesterkt door de liefde van zijn gezin schreef Joseph in deze kerker bemoedigende woorden aan de heiligen: 'Wij roemen op onze beproeving, want wij weten dat God met ons is.'⁵

In 1937 was president Joseph Fielding Smith de draad weer aan het oppikken na de dood van zijn geliefde vrouw, Ethel. Ethel had Jessie Evans, een alleenstaande vrouw met een prachtige zangstem, gevraagd op haar begrafenis te zingen. Die ontmoeting leidde ertoe dat Jessie Evans en Joseph Fielding Smith elkaar beter leerden kennen, waarna zij liefde voor elkaar opvatten. Vlak na de kerst ging zij in op zijn huwelijksaanzoek. Denkend aan de geschenken die hij met de kerst van 1937 had gekregen, schreef president Smith: '[Jessie] is het mooiste

kerstgeschenk dat ik ooit heb ontvangen. Ik ben uitermate dankbaar.⁶ Ze trouwden in april van het volgende jaar.

Een van president David O. McKay's jaarlijkse familie-tradities was een ritje met zijn kleinkinderen in een koets-slede met rinkelende belletjes en een prachtig span paarden ervoor. De rit was een van hun lievelingstradities. President McKay hield deze traditie tot na zijn tachtigste in ere. Om warm te blijven droeg president McKay zijn lange, dikke overjas, gemaakt van wasbeerbont, en dikke handschoenen. De jongere kleinkinderen reden mee in de koets, maar de oudere 'zoefden mee op hun eigen sleeën', die aan de koets waren vastgemaakt. Deze nooit te vergeten kerstvieringen eindigden soms met het zingen van liederen rond de piano en het zingen van 'Als er liefde heerst'.⁷

Een getuigenis van Jezus Christus

Wellicht het belangrijkste is dat de kerstervaringen van de profeten ons leren om ons getuigenis van Jezus Christus te vergroten, door Hem de kern van onze vieringen te maken. In 1876 naderde de St. Georgetempel (Utah) zijn voltooiing. De inwijdingsceremonie voor het souterrain, de grote zaal en de verzegelkamer stond gepland voor 1 januari 1877.⁸ Met de kerst zo kort voor de inwijding werkten velen in St. George heel hard om de tempel op tijd klaar te krijgen.

President Wilford Woodruff, de eerste president van de tempel, schreef in zijn dagboek dat de mannen op de kerstdag druk in de weer waren met cirkelzagen en dat veertig vrouwen de hele dag in de tempel vloerkleden naaiden. Ze legden vloerkleden en hingen gordijnen op.⁹

Hoewel ze alles ternauwernood klaar kregen, was hun opoffering in de kersttijd de moeite meer dan waard. Dit werk was hun kerstviering. Op 1 januari sprak president Woodruff onder het gehoor van tweeduizend mensen het inwijdingsgebed uit voor delen van de tempel — ruim dertig jaar nadat de heiligen der laatste dagen gedwongen waren afstand te doen van de Nauvootempel.

In de Tweede Wereldoorlog moesten vele steden in de Verenigde Staten verduisterd worden om energie te besparen. In Salt Lake City werden de schijnwerpers op de Salt Laketempel uitgezet. De tempel stond jaren in het duister in een donkere stad. Toen er in Europa een wapenstilstand werd afgekondigd, gaf president Heber J. Grant opdracht om de schijnwerpers weer aan te zetten.

Voor de kerst van 1945 plande president George Albert Smith een inspirerende en veelzeggende kerstkaart. Op de voorkant stond een foto van de drie oostelijke torens van de Salt Laketempel, prachtig verlicht tegen een donkerblauwe achtergrond, met de engel

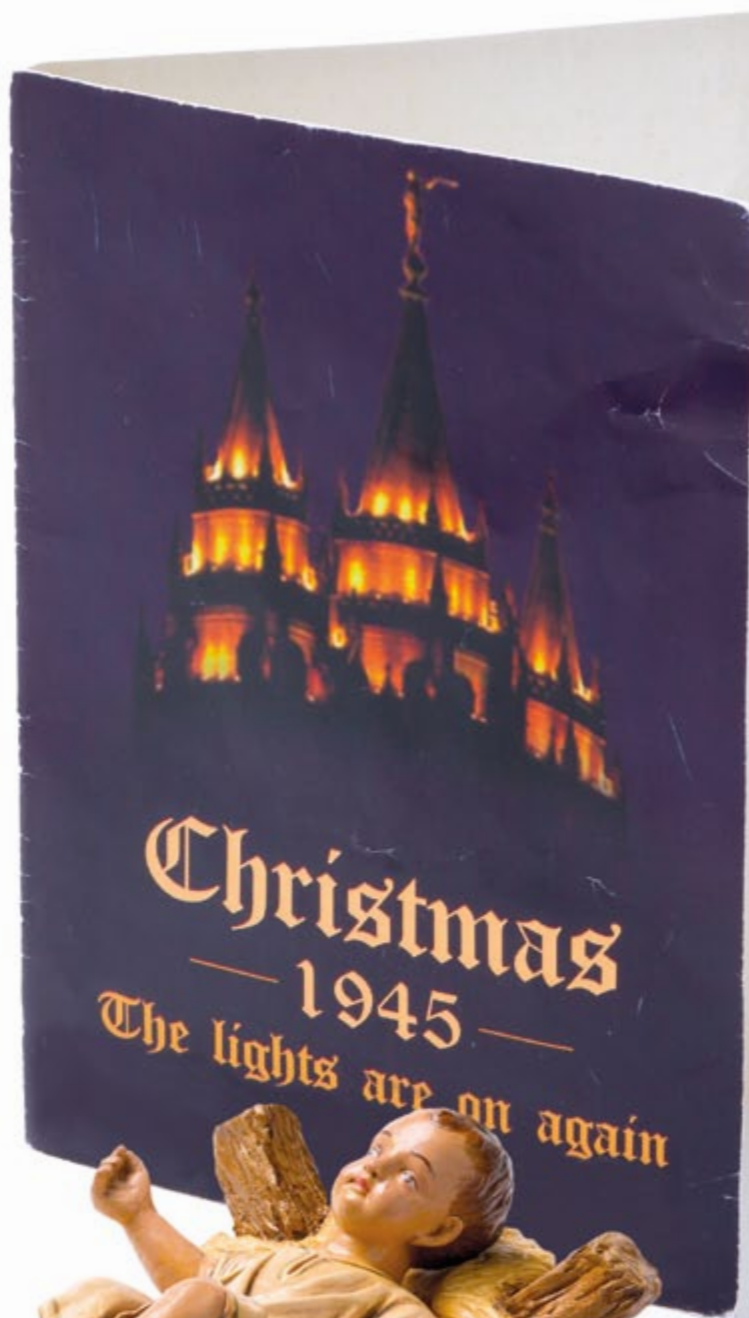
Moroni er bovengaan stekend. Onderaan stonden de woorden: 'Kerstmis 1945' en de boodschap 'De lichten zijn weer aan.'¹⁰ Niets had de blijdschap die ieder voelde beter kunnen verwoorden na zoveel jaren van dood en vernietiging.

Deze prachtige kerstkaart was ook de manier van president Smith om zijn getuigenis te geven van Jezus Christus en de herstelling van het evangelie. Net zoals het einde van de oorlog vrede en licht op donkere plaatsen bracht, zette de herstelling van het evangelie, na eeuwenlange afval, de heldere lichten van de waarheid weer aan voor alle mensen van de wereld.

Het voorbeeld van onze hedendaagse profeten in liefde, dienstbaarheid, geloof en opoffering is een getuigenis dat ware vrede in de kersttijd het gevolg is van leven zoals Christus heeft geleefd. Zo heeft president Howard W. Hunter gezegd: 'De ware geest van Kerstmis komt tot hem die Christus in zijn leven heeft toegelaten als een activerende, dynamische, vitaliserende kracht. De ware geest van Kerstmis schuilt in het leven en de zending van de Meester.'¹¹ ■

NOTEN

1. Zie Larry C. Porter, 'Remembering Christmas Past', *BYU Studies*, deel 40, nr. 3 (2001): pp. 94–96.
2. Thomas S. Monson, 'Christmas Gifts, Christmas Blessings', *New Era*, december 1986, p. 7.
3. Zie Porter, 'Remembering Christmas Past', pp. 104–105.
4. Joseph F. Smith, 'Christmas and New Year', *Improvement Era*, januari 1919, p. 267.
5. Joseph Smith. In: Porter, 'Remembering Christmas Past', p. 53.
6. Joseph Fielding Smith. In: Joseph Fielding Smith jr. en John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), p. 255.
7. Zie David Lawrence McKay, *My Father, David O. McKay* (1989), pp. 70–71.
8. De uiteindelijke inwijding van de voltooid St. Georgetempel vond vier maanden later plaats, 6–8 april 1877.
9. Zie *Wilford Woodruff's Journal*, onder redactie van Scott G. Kenney, 9 delen (1983–1985), deel 7, p. 297.
10. Zie Albert L. Zobell jr., 'It Being Christmas', *Improvement Era*, december 1949, pp. 826–827.
11. *The Teachings of Howard W. Hunter*, Clyde J. Williams (red., 1997), p. 269.

Aaron L. West

Afdeling publicatiediensten van de kerk

HEILIGE veranderingen

De San Salvadortempel (El Salvador) heeft meer gedaan dan het landschap veranderen; zijn invloed verandert harten, gezinnen, en een hele natie.

Een heuvel met een nieuwe bestemming

Op 20 september 2008 kwamen ongeveer zeshonderd heiligen der laatste dagen bijeen op een verregende heuvel in de stad San Salvador in het land El Salvador. Ze stonden op land dat jarenlang als plantage was gebruikt. Onder leiding van het presidium van het gebied Midden-Amerika baden ze samen en gaven hun getuigenis. Sommigen staken nieuwe schoppen in de oude grond in afwachting van de veranderingen die

spoedig zouden plaatshebben op die locatie.

Op 21 augustus 2011 begroetten duizenden eerbiedige, enthousiaste heiligen der laatste dagen elkaar op diezelfde heuvel. Deze heuvel, eens een plantage, had een nieuwe bestemming gekregen als de heiligste plek van El Salvador. De heiligen verzamelden zich rond de tempel. Ze wachtten vol spanning op de aankomst van een profeet, president Henry B. Eyring van het Eerste Presidium, die de tempel

*De eerstespa-
desteking voor
de San Sal-
vadortempel
(El Salvador)
markeerde het
begin van een
heilige nieuwe
bestemming
van die locatie.*

FOTO ZACH GRAY; KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

Net als het land El Salvador een ingrijpende verandering onderging door de bouw van de San Salvadortempel, zo werd het leven van Amado en Evelyn Vigil voorgoed veranderd door het evangelie van Jezus Christus.

zou opdragen aan de Heer. Een doorgewinterd lid van de kerk sprak haast fluisterend dat de plek zich leek te onttrekken aan haar omgeving — ‘een klein stukje hemel op aarde.’

Een gezin voorgoed veranderd

In april 2010 maakte Evelyn Vigil zich zorgen over het ongeloof van haar man, Amado. Hij was al elf jaar niet naar een kerk geweest en was tot de conclusie gekomen dat de ware kerk niet bestond. Maar Evelyn was in God blijven geloven en was van kerk naar kerk gegaan, hunkerend naar zijn woord, maar nooit echt tevreden met wat ze hoorde. Soms werd ze in tranen wakker. Op zulke dagen bad ze God om verlichting. Ze vroeg Hem waarom ze zich nooit op haar plaats voelde in de kerken die ze bezocht, hoewel ze niets liever wilde dan meer over Hem te weten komen. Ook bad ze dat hun gezin in één kerk zou worden verenigd.

Toen 23 augustus 2011 aanbrak, hadden Amado en Evelyn Vigil een verandering ondergaan die veel weg had van de verandering op die heuvel in hun hoofdstad. Gekleed in het wit gingen zij met hun dochter, Michelle, van negen, en hun zoon, Christian, van drie, een verzegeldkamer binnen. Zij waren het eerste gezin dat in de San Salvadortempel voor tijd en eeuwigheid aan elkaar werd verzegeld. Evenals de tempel die zij waren binnengegaan, waren zij zojuist toegewijd aan de dienst van de Heer, en zij waren verenigd in hun toewijding.

Het verhaal van de familie Vigil

‘Ons verhaal begon’, zo herinnert Amado zich, ‘toen we twee zendelingen vonden, of liever, toen zij ons vonden. We gingen net weg bij de ouders van Evelyn en droegen winkeltassen. We zagen dat de zendelingen ons hadden gezien, de straat overstaken en op ons af kwamen. Een van hen vroeg vriendelijk of ze ons konden helpen.

‘Ze vroegen ons ook of ze bij ons langs mochten komen. Ik zei ja, hoofdzakelijk uit nieuwsgierigheid. Ik wist toen eigenlijk vrij weinig over de kerk — alleen van horen zeggen.

‘Toen ik erin toe had gestemd dat de zendelingen langs konden komen, zei ik tegen mijn vrouw: “Stel je er niet te veel van voor. Ik zal mij nooit bij een kerk aansluiten, maak je dus geen illusies. Ik ben gewoon benieuwd wat ze te zeggen hebben.”

‘De zendelingen begonnen bij ons langs te komen. Ik had mij voorgenomen ze beleefd de deur te wijzen als ze iets zouden zeggen dat mij niet beviel. Maar ze waren zo aardig en het sprak mij zeer aan dat ze nooit iets slechts over andere kerken zeiden. Ze legden zoveel liefde en toewijding in hun onderwijs en ze beantwoordden al mijn vragen heel geduldig. Ze namen ons al snel voor zich in.’

Stukje bij beetje begonnen Amado en Evelyn zich op hun doop en bevestiging in

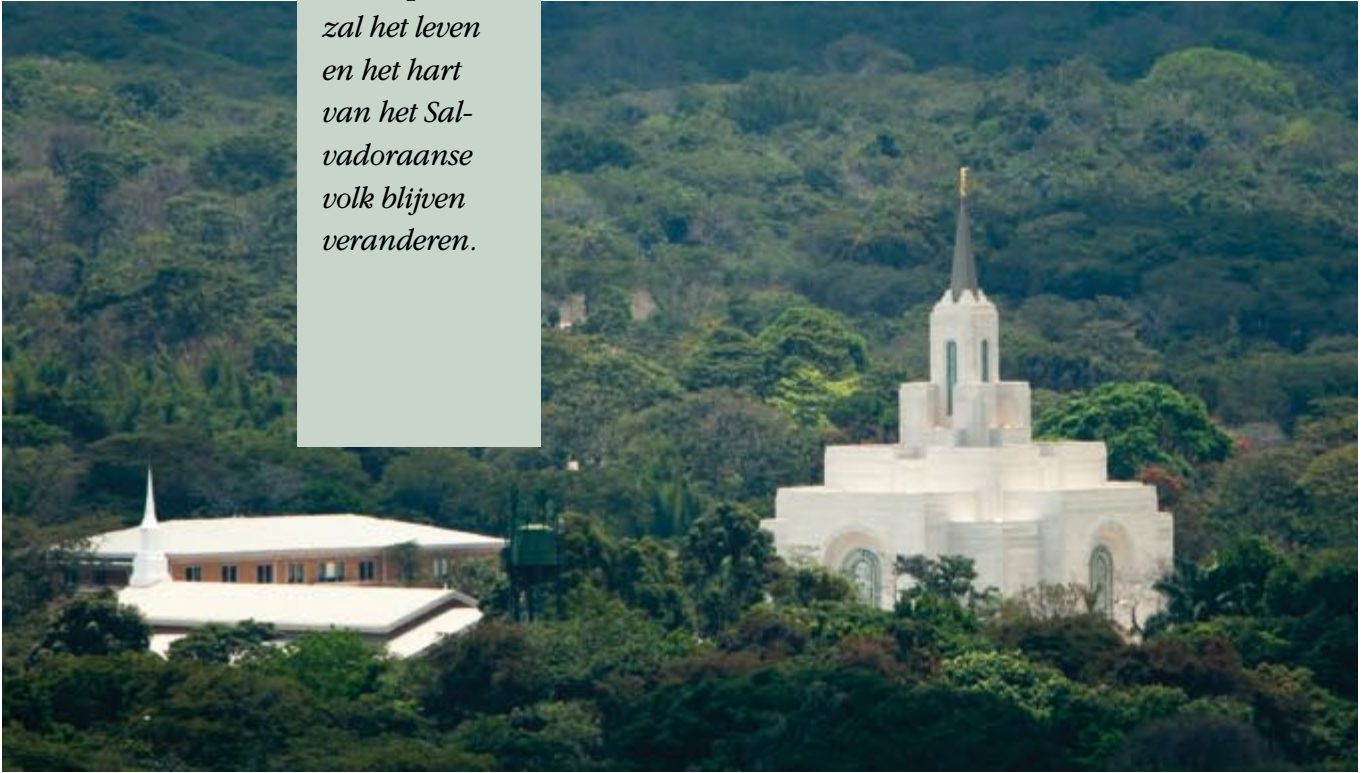
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen voor te bereiden. Evelyns grootste uitdaging was het woord van wijsheid. Het viel haar zwaar om haar zo geliefde kopje koffie te moeten opgeven. Amado hoefde met geen enkele slechte gewoonte af te rekenen; hij moest gewoon leren om de waarheid in zijn leven toe te laten. Hij geloofde wat de zendelingen hem leerden en hij had ook heel goed in de gaten welke leerstellingen en gebruiken volgens hem en zijn vrouw in andere kerken ontbraken, zoals eeuwige gezinnen, doop voor de doden, en de bediening en organisatie in de kerk. Maar hij twijfelde of hij zich moest laten dopen. Hij maakte zich zorgen dat hij er na zijn doop achter zou komen dat hij de verkeerde beslissing had genomen.

Deze zorgen verdwenen spoedig. Evelyn bad om hulp en overwon haar koffieverlating. Ze zei: ‘Ik laat dat niet tussen mij en de beloofde zegeningen staan.’ Na twee maanden van besluiteloosheid stemde Amado in met zijn doop. Nu zegt hij, volgens Evelyn, vaak: ‘We moeten de leer in ons hart sluiten.’

Veranderingen en zegeningen

Amado, Evelyn en Michelle zijn begin juni 2011 gedoopt en bevestigd. ‘Eigenlijk vanaf onze doop’, zegt Evelyn, ‘voelde ik dat alles begon te veranderen. Ons

*De tempel
zal het leven
en het hart
van het Sal-
vadoraanse
volk blijven
veranderen.*

gezin was verenigd in de kerk. We hadden het herstelde evangelie gevonden. We hebben sindsdien beproevingen en ziekten gekend, maar onze hemelse Vader heeft vele zegeningen op ons uitgestort.’

Amado merkt op: ‘De eerste verandering die ik waarnam, was de eenheid in ons gezin. Het is niet dat we daarvoor geen goed gezin waren, maar we groeiden meer naar elkaar toe. De leerstellingen van het evangelie hielpen daarbij. De kerkleiders leerden ons de heiligheid van het gezin, wat ons ertoe bracht meer na te denken over de waarde die we aan ons gezin hechten.’

César Orellana, de bisschop van familie Vigil, zag ook de veranderingen in hun leven. Spoedig na hun doop benaderde Amado bisschop Orellana: ‘We willen tiende betalen, maar we weten niet hoe.’

Bisschop Orellana legde uit dat tiende tien procent van hun inkomsten inhield. Dat baarde Amado enigszins zorgen. In die tijd had Evelyn werk, maar hij niet. ‘We komen altijd te kort,’ legde Amado uit aan de bisschop, ‘maar we willen tiende betalen.’

Bisschop Orellana antwoordde: ‘Broeder, de Heer heeft vele beloften gedaan.’ Samen lazen ze de schriftteksten over de zegeningen die tiende betalen met zich meebrengen, zoals de woorden van de Heer bij monde van de profeet Maleachi: ‘Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer [...] en beproeft Mij toch daarmee, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters

van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten’ (Maleachi 3:10).

Toen ze die teksten hadden gelezen, keek bisschop Orellana de nieuwe bekeerling aan en zei: ‘Als tiende betalen betekent dat je het gas en licht niet kunt betalen, betaal dan tiende. Als tiende betalen betekent dat je de huur niet kunt betalen, betaal dan tiende. Zelfs als tiende betalen betekent dat je niet genoeg geld hebt om je gezin te eten te geven, betaal dan tiende. De Heer zal je niet in de steek laten.’

De daaropvolgende zondag ging Amado weer naar bisschop Orellana toe. Dit keer stelde hij geen vragen. Hij overhandigde hem gewoon een envelop en zei: ‘Bisschop, hier is onze tiende.’

Terugkijkend op deze ervaring zegt bisschop Orellana: ‘Sindsdien zijn ze getrouwe tiendebetalers.’ Het gezin kreeg gedurende hun financiële moeilijkheden hulp uit het voorraadhuis voor bisschoppen. Bovendien zegende de Heer hen dusdanig dat ze op eigen benen konden staan. Evelyn maakte promotie en Amado vond werk. Later werd Evelyn ontslagen, maar ze bleven tiende betalen. Hun getrouwheid leidde tot meer geestelijke en stofelijke zegeningen. Op een keer vroeg bisschop Orellana aan Amado hoe ze er financieel voor stonden. Amado antwoordde: ‘We redden het wel. Soms hebben we niet veel te eten, maar we hebben genoeg. We vertrouwen meer dan ooit op de Heer.’

Na een tijdje tiende te hebben betaald, spraken Evelyn en Amado met bisschop Orellana over de zegeningen die ze hadden gekregen. Verwijzend naar Maleachi 3:10, zeiden ze: ‘We hebben de Heer beproefd.’ En de Heer heeft hen, zoals bisschop Orellana beloofd had, nooit in de steek gelaten.

Een nieuw perspectief

Evelyn en Amado spreken geëmotioneerd over de dag dat zij met hun kinderen in de verzegelkamer waren. Ze hadden zich angstig afgevraagd of hun kinderen, tegen de tijd dat de begiftigingsdienst achter de rug was, niet druk zouden zijn. Ze hielden vooral hun hart vast voor hun energieke driejarig zoontje, Christian. Maar de kinderen kwamen opvallend eerbiedig de verzegelkamer binnen, alsof ze begrepen waarom ze daar waren. En toen de beurt aan de kinderen was om aan de verzegelingsverordening deel te nemen, liep Christian, zonder enige aanwijzing, naar het altaar om bij zijn ouders neer te knielen.

Evelyn herinnert zich dat ze haar gezin in de spiegels weerspiegeld zag. Ook Amado spreekt over zien, niet alleen in de tempel maar ook in het dagelijks leven. Hij verwoordt zijn dankbaarheid voor het eeuwig perspectief dat nu zijn leven bepaalt — een perspectief dat Michelle en Christian leken aan te voelen toen ze in het huis des Heren waren. Dat perspectief heeft zich sindsdien nog meer verruimd, temeer omdat Evelyn en Amado een nieuwe dochter in het gezin hebben verwelkomd, Andrea, die in augustus in het verbond geboren is.

Een licht op een heuvel

De familie Vigil is voor eeuwig veranderd dankzij het zoenoffer van Jezus Christus en de invloed van zijn tempel in hun land. Omdat een plantage werd omgevormd tot heilige grond is hun eigen huis nu heiliger geworden.

De familie Vigil was het eerste gezin dat na de inwijding van de San Salvadortempel in augustus 2011 er werd verzegeld.

In veel opzichten vertegenwoordigen zij de belofte aan een hele natie. In El Salvador wonen miljoenen goede en eerlijke mensen die elke dag worden bestookt met het lawaai en de verlokkingen van de wereld. De Salvadoraanse heiligen houden van hun land en zij putten hernieuwde hoop uit de tempel van de Heer die daar nu staat. Zij vinden zekerheid in de volgende woorden uit het inwijdingsgebed van de tempel, uitgesproken door president Eyring:

‘Wij bidden dat uw zegen op het land El Salvador moge rusten. Wilt U het hart van regeringsleiders aanraken, opdat het volk wordt gezegend met vrijheid en nieuwe mogelijkheden. Moge er vrede in het land heersen.

‘Moge uw werk in dit land succes hebben. Moge de boodschap van het evangelie het hart van mensen overal in dit land raken. Mogen zij de waters van de doop ingaan en getrouw aan U blijven. [...]’

‘[...] Dankbaar wijden we dit heilige tempelcomplex toe aan de vervulling van uw wil en de vervulling van uw eeuwige werk. Wij bidden dat zijn invloed door heel het land zal worden gevoeld als een licht op een heuvel.’¹

Een groot deel van die invloed zal vast en zeker gevoeld worden, doordat mensen als de familie Vigil hun licht laten schijnen. Amado slikt zijn tranen weg en kan zijn emoties nauwelijks de baas terwijl hij liefdevol spreekt over de zendelingen die het voor hem en zijn gezin mogelijk hebben gemaakt om tot Christus te komen en de zegeningen van de tempel te ontvangen. ‘We hopen dat onze kinderen later op zending zullen gaan,’ zegt hij, ‘zodat ze andere gezinnen tot zegen zullen zijn, zoals die jongemannen ons gezin tot zegen zijn geweest.’ ■

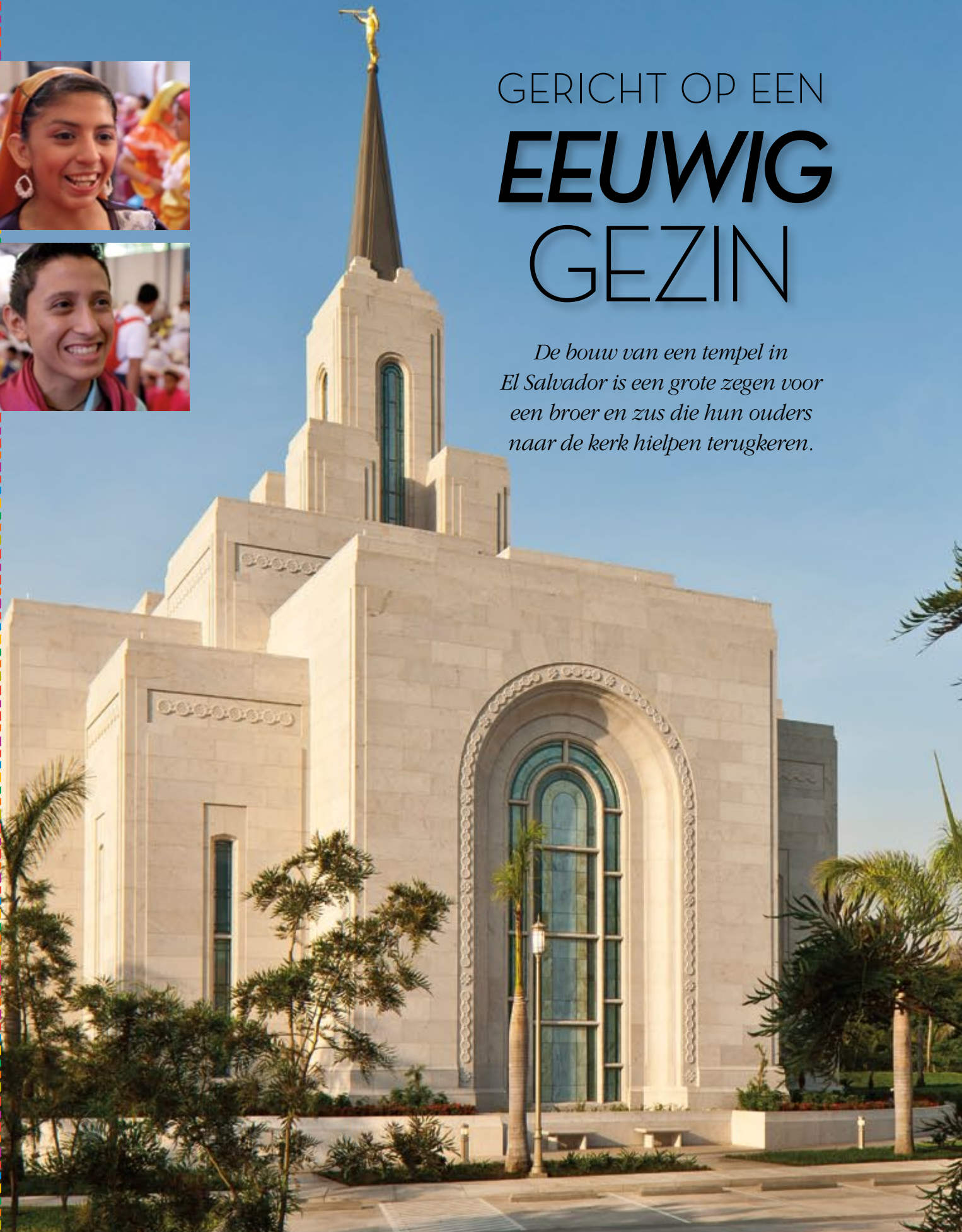
NOOT

1. “May Peace Reign in the Land”—Dedicatory Prayer for El Salvador Temple, *Church News*, 27 augustus 2011, ldschurchnews.com.

GERICHT OP EEN **EEUWIG** GEZIN

*De bouw van een tempel in
El Salvador is een grote zegen voor
een broer en zus die hun ouders
naar de kerk hielpen terugkeren.*

Mindy Raye Friedman

Kerkelijke tijdschriften

Kevin en Jacqueline S., een broer en zus in El Salvador, zijn de beste maatjes. Ze helpen elkaar door dik en dun. Ze houden heel veel van het evangelie en van hun familie. Ze willen dat hun familie eeuwig samen zal zijn.

Toen Kevin en Jacqueline jonger waren, vroegen mensen in de kerk aan hun vader: 'Wanneer ga je naar de tempel voor je verzegeling?' En dan antwoordde hij: 'Als er een tempel in El Salvador is.'

Bidden voor hun ouders

Maar tegen de tijd dat in 2007 de San Salvador-tempel werd aangekondigd, gingen de ouders van Kevin en Jacqueline niet meer naar de kerk. Maar Kevin, inmiddels achttien, en Jacqueline, vijftien, bleven naar de kerk gaan en baden dat hun ouders op een goede dag zouden terugkeren.

'Ik ben altijd blijven bidden dat ze weer actief zouden worden', zegt Jacqueline. 'Ik weet dat onze hemelse Vader het beste voor ons wil. En Hij wil dat we een eeuwig gezin worden.'

Ze probeerden hun ouders ook het goede voorbeeld te geven. 'Ik heb de hoop nooit opgegeven', zegt Kevin. 'Ik ben in de Schriften blijven lezen en blijven bidden. En mijn ouders zagen mij dan studeren of vertrekken om op huisonderwijs of naar een activiteit te gaan. Het kon niet anders dan dat mijn ouders zagen dat ik mij aan de geboden hield en vooruitgang maakte.'

De geest van de tempel voelen

De gebeden van Kevin en Jacqueline voor hun ouders begonnen verhoord te worden toen de tempel bijna klaar was. 'Toen onze leiders de inwijding en culturele viering aankondigden, nodigden we onze ouders uit', zegt Kevin. 'We vertelden hun dat veel jongeren, onder wie wij, zouden deelnemen en dat motiveerde hen enorm en kwam hun geestelijke groei ten goede.'

Ze woonden niet alleen de culturele viering bij, ze bezochten ook de open dagen van de tempel.

'Hoewel mijn ouders een tijd niet naar de kerk waren gegaan, zagen zij de kerk en het evangelie nog steeds als

iets heiligs', zegt Kevin. 'Toen we de tempel binnengingen, begon mijn vader aan mij en mijn zussen uit te leggen dat we ons in de tempel in het wit kleden en dat we daar heilige verordeningen verrichten.'

Kevin was hoogst verbaasd dat zijn tweejarige zusje, die doorgaans heel druk kon zijn, rustig was terwijl ze in de tempel waren. Ook zag hij dat zijn moeder tranen in haar ogen had terwijl ze de verschillende kamers en schilderijen zag. Toen het gezin een verzegelkamer binnenging, legde een gids aan hen uit dat dit een plek was waar een gezin voor eeuwig aan elkaar wordt verzegeld.

'Ons zusje begon ons toen een voor een aan te raken en zei: "Mama, papa, Kevin en Jacqueline"', zegt Jacqueline. 'Het was alsof onze hemelse Vader door haar sprak om ons te zeggen dat we allemaal bij haar hoorden'

'Toen omhelsde ze ons en gaf ons allemaal een kus, terwijl ze op de spiegels wees', zegt Kevin. 'We keken naar onszelf in de spiegels en het was verbazingwekkend. Toen we op die dag de verzegelkamer verlieten, stelden wij een doel om daar terug te keren.'

Ander perspectief

Na de open dagen van de tempel te hebben bezocht, begon het gezin veranderingen aan te brengen. 'Na ons bezoek aan de tempel hebben

HET BELANGRIJKSTE DOEL

'Als u nog niet naar de tempel bent geweest, of als u *wél* bent geweest maar u komt momenteel niet in aanmerking voor een aanbeveling, dan is er geen belangrijker doel dan ervoor te zorgen dat u in aanmerking komt om naar de tempel te gaan. [...] De zegeningen die we in de tempels van God ontvangen, zijn de allerbelangrijkste, de kroon op alle zegeningen.'

President Thomas S. Monson, 'De heilige tempel: een baken voor de wereld', *Liahona*, mei 2011, p. 93.

we thuis een ander perspectief gekregen', zegt Kevin. 'We zijn gezinsavond gaan houden en onze ouders gaan nu met ons mee naar de kerk en dan zitten we op de voorste rij in de kapel.'

In augustus 2011 voelden Kevin en Jacqueline zich gezegend dat ze samen met hun ouders in het ringgebouw naar de uitzending van de tempelinwijding konden kijken.

'Toen de tempel in 2007 werd aangekondigd, waren mijn ouders minderactief en ik had nooit verwacht dat ik samen met hen de inwijding bij zou wonen', zegt Kevin. 'Toen

ze naast mij zaten, voelde ik heel sterk dat mijn hemelse Vader mijn gebeden had verhoord. Met mijn ouders bij de inwijding te zijn was één van de grootste zegeningen in mijn leven.'

'Deze ervaring met de tempel heeft mij veel goed gedaan', zegt Jacqueline. 'Wat mij meer dan wat ook is bijgebleven, is dat de tempel levens verandert, omdat het voor mijn ouders de springplank was die hen weer terugbracht in de kerk. Nu hebben we ons ten doel gesteld om ons in de tempel te laten verzegelen. Ik weet dat onze hemelse Vader het beste voor ons wil.' ■

ALS ER LIEFDE HEERST

Kevin en Jacqueline hebben een hechte band met elkaar. Voor hen is die band tussen broer en zus goud waard. Het leven wordt er een stuk prettiger door. En zo helpen ze elkaar.

Jacqueline zegt: 'Mijn broer helpt mij altijd met mijn taken thuis en op school. Hij is er altijd voor mij en ik weet zeker dat hij

van mij houdt en mij door dik en dun zal steunen. Als ik verdrietig ben of in de put zit dan is hij er altijd om mij een hart onder de riem te steken.

Kevin zegt: 'Als ik ontmoedig ben, is mijn zus een grote steun voor mij. Ze spreekt mij moed in. Ze herinnert mij aan mijn goede eigenschappen en dan voel ik mij gelijk stukken beter. Ik heb heel

veel aan haar voorbeeld. Soms als mijn geloof begint te wankelen, zegt ze dat ik niet moet twijfelen en dat het er allemaal niet zo donker uitziet als ik denk.'

Deze twee jongeren zeggen dat de band die ze met elkaar hebben hen veel waard is en dat ze daarom geen ruzie met elkaar maken zoals andere broers en zussen vaak doen. 'Je zou kunnen zeggen dat we een beetje vreemd zijn, maar ik dank mijn hemelse Vader voor de band die ik met mijn zus heb.'

ZIJN LIEFDE VOELEN DOOR TE DIENEN

Mishelle Wasden

Het was twee weken voor Kerstmis en ik had nog ongehoorlijk veel te doen. Ik moest nog cadeautjes kopen, de boom optuigen en wat presentjes afleveren.

Al een paar maanden kwam alles wat ik als moeder van vijf kleine kinderen te doen had mij tot de lippen. Ik beleefde zelfs geen plezier meer aan mijn kerkbezoek, omdat ik mijn kleintjes stil moest zien te houden. Ik verlangde naar een toename in geestelijkheid en naar geestelijke ervaringen.

In deze tijd kocht mijn zus een nieuw huis in een andere staat en probeerde dat voor de kerst op orde te hebben. Dat zou voor elk gezin veel werk hebben betekend, maar voor dat van haar zelfs nog meer. Mijn zus was acht maanden zwanger, moeder van twee kleine kinderen, en de verzorgster van haar volledig verlamde echtgenoot.

Mij bewust van haar zware taak, belde ik haar om te zien hoe het ervoor stond. Ze was optimistisch over de verhuizing en hoopte dat de leden van haar nieuwe wijk haar zouden komen helpen. Na ons gesprek wenste ik haar sterkte en hing op terwijl ik mij afvroeg hoe ik haar kon helpen op 650 km afstand.

Die avond bekwam mij de gedachte dat ik naar haar toe moest om haar te helpen. Maar toen ik in mijn agenda keek, liet ik die gedachte meteen weer los en ging naar bed.

De volgende morgen werd ik wakker met dezelfde ingeving. Het gevoel was dit keer zo sterk dat ik er niet meer omheen kon. Ik belde mijn man en zei: 'Ik moet mijn zus gaan helpen.' Zonder aarzeling antwoordde hij: 'Daar heb ik ook aan lopen denken.'

Ik belde mijn zus, vertelde haar wat ik van plan was en boekte die middag nog een vlucht. Ik pakte snel mijn koffer in, nam afscheid van mijn kinderen en begaf mij naar de luchthaven.

De daaropvolgende drie dagen pakte ik dozen uit, richtte kamers in en hielp de kerstboom optuigen. Toen bijna alle dozen waren uitgepakt, gingen we bij elkaar zitten en bewonderden de prachtige boom. Mijn vijfjarige nichtje, in haar sas dat Kerstmis nu echt kon beginnen, riep uit: 'Dit wordt een hele gezellige kerst!'

Toen ik naar huis vloog, wist ik dat ik, door dit fijne gezin te helpen, de Geest had gevoeld waarnaar ik

DIENSTBAARHEID DIE VAN EEUWIG BELANG IS

'Misschien wel de bekendste en belangrijkste voorbeelden van onzelfzuchtige dienstbaarheid en opoffering komen voor in ons gezin. Moeders wijden zich aan het baren en opvoeden van hun kinderen. Echtgenoten zetten zich in voor het onderhoud van hun vrouw en kinderen. De opofferingen die gepaard gaan met de dienstbaarheid aan ons gezin, dat van eeuwig belang is, zijn te talrijk om te noemen en te bekend om te hoeven noemen.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Offerande', *Liahona*, mei 2012, p. 22.

zo had verlangd. Hij was gekomen omdat ik anderen had gediend.

Het is gemakkelijk om de mond vol te hebben over dienen in de kersttijd, zolang dat maar wel in ons schema past, niet te veel kost en ons niet uit onze comfortzone haalt. Maar om de ware geest van Kerstmis te voelen, moeten we boven onszelf uitstijgen. Daardoor krijgen we begrip van de liefde die de Heiland voor ieder van ons heeft. ■

Bisschop Gary E. Stevenson

Presiderende bisschop

De geboden naleven brengt veiligheid en gemoedsrust

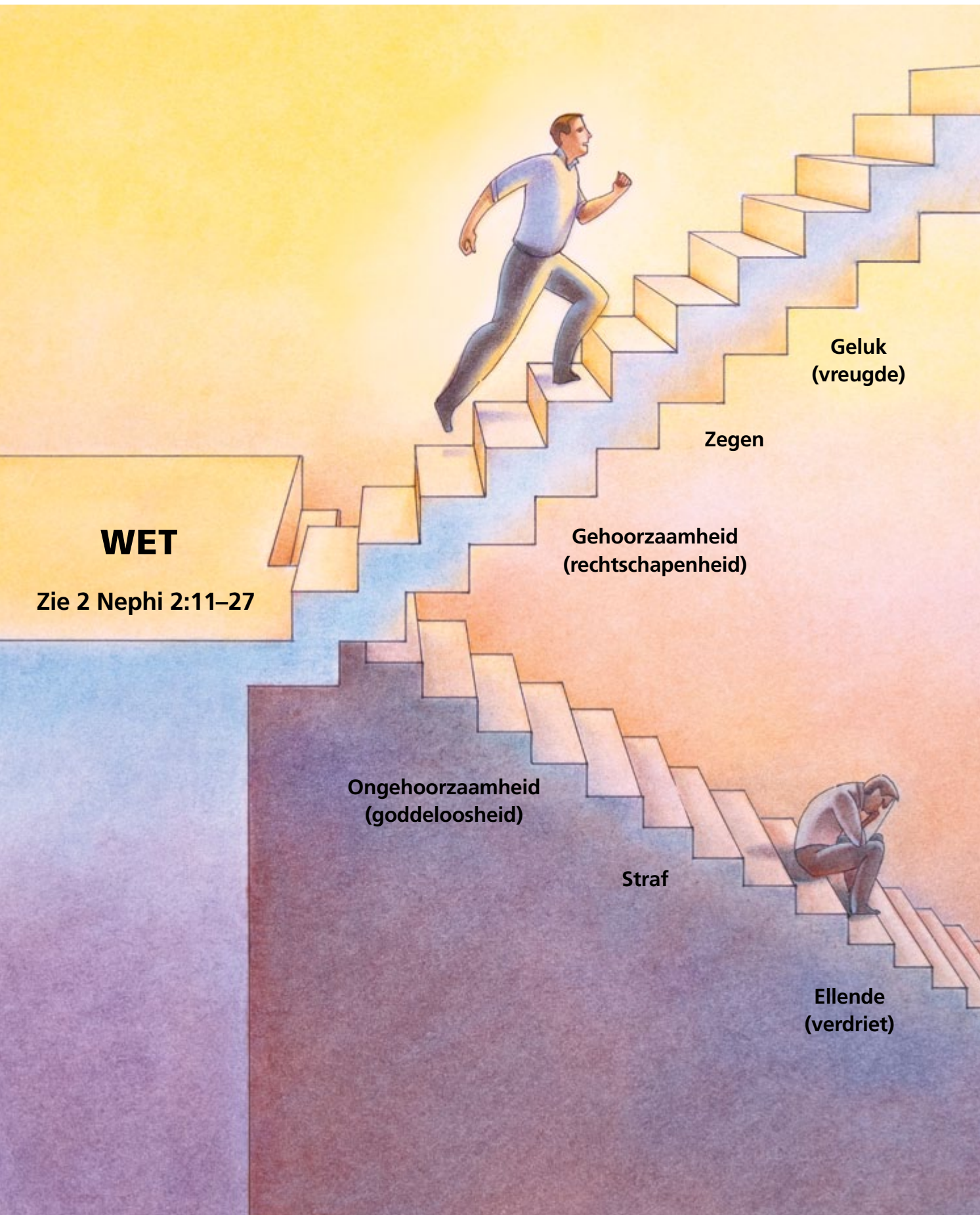
De patronen en waarheden die in het Boek van Mormon voorkomen, zijn duidelijk, leerzaam, eenvoudig en waardevol. Als we beginnen met rechtschapenheid en gehoorzaamheid eindigen we met zegeningen en vreugde.

In ons tijdperk van digitale informatie lijkt het erop dat de 24 uursnieuwscyclus steeds weer nieuwe ontwikkelingen in een overbekend verhaal in beeld brengt. De hoofdrolspelers in dit platgetreden plot zijn meestal beroemdheden die naam hebben gemaakt als acteur, sportman, politicus of zakenman. Jaren van hard werken, bevoegenheid en opoffering — kwaliteiten die ten grondslag lagen aan hun succes in een bepaald vak of beroep — worden door een schandaal te grabbel gegooid.

Aan het eind zien we vaak de sombere beelden van figuren die een rechter, aandeelhouders, kiezers, of familie, vrienden en fans in tranen om vergeving smeken voor hun verkeerde daden. De uitkomst is dat zij doorgaans een lange reeks aan ongewilde gevolgen, zoals hartzeer, schaamte en ellende, over zichzelf, hun geliefden en hun collega's afroepen.

De duidelijke maar diepzinnige woorden van de profeet Alma in het Boek van Mormon aan zijn zoon lijken in de 21ste eeuw net zo relevant te zijn als ruim tweeduizend jaar geleden: 'Godeloosheid heeft nooit geluk betekend' (Alma 41:10).

Voor haast elk schandaal heden ten dage geldt dat kennis van en gehoorzaamheid aan de geboden van het herstelde evangelie voldoende zouden zijn geweest om een crisis in de privé- en beroepssfeer af te wenden.

WET

Zie 2 Nephi 2:11-27

Geluk
(vreugde)

Zegen

Gehoorzaamheid
(rechtschapenheid)

Ongehoorzaamheid
(goddeloosheid)

Straf

Ellende
(verdriet)

Formule voor geluk

Een formule die in het evangelie van Jezus Christus tot uiting komt, wijst ons de weg naar geluk. Zij is een duidelijke en waardevolle waarheid die in het hele Boek van Mormon voorkomt. Zij wordt in het bijzonder omschreven in de leringen van de profeet Lehi die hij tegen het eind van zijn leven aan zijn zoons leerde. Tegen zijn zoon Jakob sprak hij: 'Want er moest wel een tegenstelling in alle dingen zijn' (2 Nephi 2:11). Daar voegde hij een paar verzen later aan toe: 'De mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben' (2 Nephi 2:25).

Lehi's leringen in deze les aan Jakob kunnen eenvoudig worden samengevat: gehoorzaamheid en rechtschapenheid leiden tot zegeningen, wat weer tot vreugde leidt. Omgekeerd evenredig leiden ongehoorzaamheid en goddeloosheid tot straf, wat tot verdriet leidt. De Heiland is de grote Middelaar van alle mensen en de grondlegger van de weg naar geluk en eeuwig leven. De duivel is de ellendige vader van alle leugens en de grondlegger van de weg naar gevangenschap en dood.

Het is duidelijk dat de boze begrijpt dat we niet bewust voor gevangenschap en dood zullen kiezen. Nochtans wil hij dat alle mensen zich net zo ellendig voelen als hij (zie 2 Nephi 2:27). Hij wil dat bewerkstelligen door de gevolgen van zonde en ongehoorzaamheid te verdoezelen. Dat is een van de redenen dat hij de vader van alle leugens wordt genoemd.

President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft gezegd: 'U allen [...] weet van Satan af, de vader van alle leugens. U weet hoe hij de waarheid tot een leugen verdraait. Hij laat het kwaad er prachtig, aangenaam, gemakkelijk en zelfs prima uitzien.'¹

Satan wil ons laten geloven dat de formule van geluk begint met zonde en goddeloosheid. Lehi waarschuwt ons echter dat zijn verleidingen zo slim vermomd zijn dat hij soms haast als 'een engel des lichts' verschijnt (2 Nephi 9:9). De Heer heeft de val en doelstellingen van Satan beschreven:

'Welnu, omdat Satan tegen Mij opstond en trachtte de keuzevrijheid van de mens te vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven, en ook omdat Ik hem mijn eigen macht moest geven, liet Ik hem door de

macht van mijn Eniggeborene neerwerpen;

En hij werd Satan, ja, namelijk de duivel, de vader van alle leugen, om de mensen te misleiden en te verblinden en om hen gevankelijk weg te voeren naar zijn wil' (Mozes 4:3–4).

De weg naar geluk begint met rechtschapenheid door gehoorzaamheid aan de geboden. De geboden die we hebben gekregen zijn een goddelijke handleiding die ons veel ramspoed kan besparen. De Heer maakte dit duidelijk aan het begin van de herstelling: 'Welnu, omdat Ik, de Heer, de ramspoed kende die de bewoners der aarde zou overkomen, heb Ik mij gericht tot mijn dienstknecht Joseph Smith jr. en heb tot hem gesproken vanuit de hemel *en hem geboden gegeven*' (LV 1:17; cursivering toegevoegd).

Onderhoud de geboden

Sommige mensen vinden het niet logisch dat de geboden aan het begin van de weg naar geluk staan en niet ergens halverwege. De volgende ervaring die ik enkele jaren geleden had als zendingspresident in Nagoya (Japan) illustreert dit.

Mijn vrouw, Lesa, en ik maakten kennis met een jonge vrouw die naar de kerk was gekomen om Engelse les te krijgen van de zendingen. Ze was energiek, enthousiast en haar leven zag er rooskleurig uit, want ze had een baan, een vaste vriend, en haar familie om op terug te vallen. Haar omgang met de zendingen en de leden in de Engelse les prikkelde haar nieuwsgierigheid naar de kerk en ze begon de zendingenlessen te volgen. Haar getuigenis van het herstelde evangelie leek met elke les van de zendingen groter te worden. Toen ze het Boek van Mormon las en overdacht, en bad over datgene wat ze las en te horen kreeg, wist ze dat het evangelie waar was.

Toen de zendingen haar in de geboden onderwezen, wist ze dat ze die moest gehoorzamen. Ze maakte het uit met haar vriend en zegde haar baan op, omdat ze niet meer op zondag wilde werken. Ze begon het woord van wijsheid na te leven en accepteerde de wet van de tiende. Haar geloof was zo groot dat ze de geboden bijna onmiddellijk begon na te leven.

Toen ze tegen haar ouders zei dat ze belangstelling had in de kerk en het herstelde evangelie, kreeg ze te horen dat ze daar niet blij mee waren en dat hun band daaronder zou lijden. Een paar weken nadat ze de geboden had geaccepteerd, zat ze zonder baan, woning of steun van haar familie. Het was duidelijk dat de gevolgen van haar gehoorzaamheid haar leven negatief leken te beïnvloeden.

Ik maakte me grote zorgen over haar situatie. Laat in de avond van een hele drukke dag gingen Lesa en ik een ommetje maken om even op adem te komen. We waren verbaasd toen we op een druk kruispunt deze enthousiaste jonge onderzoekster op haar fiets zagen naderen. Toen ze ons zag, glimlachte ze breed en omhelsde ons. We vroegen haar waarom ze nog zo laat op straat was.

'Ik ben op weg naar mijn nieuwe baan. Ik sta nu 's avonds achter het drive-in loket van een fastfoodrestaurant', zei ze vrolijk.

Met dit baantje verdiende ze niet alleen veel minder, het spotte ook met haar carrièrekansen. Ondanks aanzienlijke beproevingen en tegenslagen straalde ze geluk uit. Ze zei ook dat haar doopdatum met rasse schreden naderde. Toen we terugliepen naar het zendingshuis verwonderden Lesa en ik ons erover hoe haar geloof en gehoorzaamheid aan de geboden haar op de weg naar ware vreugde hadden gebracht.

Een paar weken later liet ze zich dopen. Na verloop van tijd verbeterde de band met haar ouders en vond ze een betere baan. Een paar jaar na haar doop werd ze in de Tokiotempel aan een teruggekeerde zending verzegeld, die ze op een activiteit voor jonge alleenstaanden had leren kennen. Ze zijn nu een eeuwig gezin en zijn onlangs gezegend met een prachtig zoontje. Een kort, lief liedje omschrijft wat er in haar

leven plaatsvond, omdat ze de geboden onderhield.

*Wees toch gehoorzaam aan de geboden,
want dat is veilig, brengt vrede en rust.
God zendt dan zegen, Hij zendt dan zegen.
't Woord van profeten: Wees toch
gehoorzaam,
want dat is veilig, brengt vrede en rust.'*²

De patronen en waarheden die in het Boek van Mormon voorkomen, zijn duidelijk, leerzaam, eenvoudig en waardevol. Als we beginnen met rechtschapenheid en gehoorzaamheid eindigen we met zegeningen en vreugde. ■

NOTEN

1. Spencer W. Kimball, 'The Blessings and Responsibilities of Womanhood', *Ensign*, maart 1976, p. 70.
2. 'Wees gehoorzaam aan de geboden', *Kindertiedjes*, pp. 68–69.

We waren verbaasd toen we op een druk kruispunt deze enthousiaste jonge onderzoekster op haar fiets zagen naderen. We verwonderden ons erover hoe haar geloof en gehoorzaamheid aan de geboden haar op de weg naar ware vreugde hadden gebracht.

HOE KONDEN WE ZOVEEL MONDJES VULLEN?

De vele noden en behoeften van sommige gezinnen in onze kleine gemeente baarden mij, de ZHV-presidente, grote zorgen. Het waren zware tijden en verschillende leden waren hun baan kwijtgeraakt.

Buiten de kerk kon je de ontmoediging, het verdriet en de wanhoop aflezen van de gezichten van velen die moeite hadden om hun gezin te eten te geven. Zelfs in de ogen van kinderen en jongeren zag je twijfel en verwarring.

De gemeenteleiders voelden de behoefte om een beetje hoop en liefde in het leven van de minderbedeelden te brengen — iets wat de mensen in de gemeenschap het gevoel zou geven dat er een liefdevolle God was die Zich bewust was van hun beproevingen en die over hen waakte.

De kerst naderde en we opperden het plan om de armste kinderen in onze gemeenschap voor een maaltijd uit te nodigen. De gemeenteleden zouden een inzamelingsactie houden, maaltijden bij een fastfoodketen kopen en ons kerkgebouw in gereedheid brengen om onze gasten te ontvangen. Iedereen deed mee, met inbegrip van het jeugdwerk, de jongevrouwen en de jongemannen.

We maakten afspraken met de fastfoodketen over de af te nemen maaltijden en we namen contact op met maatschappelijk werkers voor een lijst met de armste gezinnen. De werkers gaven ons een lijst met ongeveer honderd kinderen, wat er veel meer waren dan we hadden verwacht. We lieten ons niet ontmoedigen, hoewel het onmogelijk

leek om genoeg geld bijeen te brengen om voedsel voor zoveel kinderen te kopen.

Toen de dag van de maaltijd aanbrak, ging de gemeentepresident, met het ingezamelde geld op zak, vergezeld van verschillende diakenen, naar het restaurant, zich onderwijl afvragend hoe we al die mondjes gingen vullen. Al biddend zochten ze naar een oplossing. Misschien moesten we alleen de allerkleinsten uitnodigen, of de maaltijden in tweeën delen, of de activiteit afblazen.

Toen ze bij het restaurant kwamen, legde de gemeentepresident het geld op de toonbank. Het was toen dat onze gebeden werden verhoord.

De manager van het restaurant keek ze aan en zei glimlachend dat het restaurant met liefde zoveel maaltijden als er nodig waren zou bijdragen — gratis! Ik kan u niet vertellen hoe blij we waren toen we over dit vriendelijke gebaar hoorden, dat ons in staat stelde enige vrolijkheid — en volop voedsel — aan een groep behoeftige kinderen te schenken.

Dankzij de gulheid van het restaurant konden wij het geld dat we hadden ingezameld om de maaltijden te kopen, gebruiken om voedselpakketten voor de behoeftigste gezinnen te maken.

Deze ervaring leerde ons dat geen enkele inspanning vergeefs is als we onze talenten en goede verlangens in dienst van onze naasten stellen. Ons getuigenis dat de Heer deuren opent als we eerst zelf alles doen wat we kunnen, werd enorm versterkt. ■
Marta Fernández-Rebollos (Spanje)

Toen de gemeentepresident het geld op de toonbank legde, werden hun gebeden verhoord.

IK HOOP DAT ER IEMAND VAN HAAR ZAL HOUDEN

Toen mijn zoon drie was en mijn dochter vier gingen ze naar een peuterklas in de buurt. Die winter besloten wij, de leidsters van de klas, een kerstproject te doen, dat eruit bestond dat ieder kind een speeltje zou doneren aan een behoeftig gezin.

We legden in de voorafgaande weken in de lesjes uit hoe een dankbare houding en iets weggeven aan anderen ons blij maken. Ik opperde tegen mijn kinderen dat ze na moesten denken over welke speeltjes ze weg wilden geven, omdat ik wilde dat ze leerden kiezen. We hadden het niet breed en ik was benieuwd welke van hun weinige speeltjes ze aan iemand anders wilden geven.

Op zaterdagmorgen zei ik tegen de kinderen dat het tijd was om hun speeltje uit te kiezen. Ik hielp Hunter de auto in te pakken die hij had uitgekozen en ging toen kijken hoe het Mikelle verging. Wat ik zag toen ik in de deuropening van haar kamer stond, raakte mij tot in het diepst van mijn ziel.

Mikelle hield haar lievelingspop, Mella, tegen zich aan gedrukt, gekleed in haar beste poppenkleertjes, en was voor haar aan het zingen. Daarna legde ze een dekentje op de bodem van een cadeautasje. Ze glimlachte naar haar pop, gaf haar een knuffel en een zoen, waarna ze haar liefdevol in het tasje legde. Toen ze mij zag staan, zei ze, 'Mella is helemaal klaar, mam. Ik hoop

Op zaterdagmorgen zei ik tegen de kinderen dat het tijd was om hun cadeautje uit te kiezen. Wat ik zag toen ik in de deuropening van Mikelles kamer stond, raakte mij tot in het diepst van mijn ziel.

dat iemand van haar zal houden.'

Ik was stomverbaasd dat mijn dochter haar lievelingspop weggaf, omdat ik wist hoeveel die pop voor haar betekende. Het lag op mijn lippen om te zeggen dat ze haar lievelingspop niet hoefde weg te geven, maar ik hield wijselijk mijn mond.

Ze begrijpt wat het wil zeggen om iets weg te geven, dacht ik. Ze geeft het beste wat ze heeft.

Plotseling besepte ik dat ik, hoewel ik best bereid was om iets weg te geven, dat niet tegen elke prijs of elk offer wilde doen. Ik had grenzen aan mijn naastenliefde gesteld en ik wist dat ik moest veranderen.

Ik dacht eraan dat onze hemelse Vader zijn enige volmaakte Zoon had gegeven en Hem had toegestaan voor mij te lijden en te sterven. Ik zag een

liefdevolle Vader in de hemel voor me die zijn geliefde Zoon vaarwel kuste en Hem als kindeke naar de aarde stuurde, in de hoop dat we van Hem zouden houden en Hem zouden volgen.

De Heiland zelf hield niets achter en gaf alles wat Hij had.

Ik vroeg mij af of Mikelle misschien vóór het kerstprogramma nog van gedachte zou veranderen, maar dat was niet het geval. Ik vroeg mij af of ze later spijt zou hebben van haar keuze en verdrietig zou zijn, maar dat was niet zo.

Toen ik mijn dochters christelijke voorbeeld zag, nam ik mij voor om, of ik nu veel of weinig had, altijd opgewekt het beste zou geven als ik voor de keuze kwam te staan. ■
Brittney Pyne (Utah, VS)

U ZONG RECHT UIT HET HART

In december 2000 was ons ringkoor gastheer van een korenfestival. Verschillende bekende koren uit Posadas (Argentinië) hadden hun deelname toegezegd en er zou veel publiek komen luisteren. Wij hoopten met ons repertoire ons getuigenis van de geboorte van de Heiland uit te dragen.

Ik was de koordirigente en ik moet zeggen dat ik een beetje bezorgd was. Ik was acht maanden zwanger van een tweeling, wat bijdroeg tot mijn bezorgdheid. Ik voelde pijn opkomen tijdens de generale repetitie die we een week voor het concert hadden en moest zittend dirigeren.

Aan het eind van de repetitie kon ik niet meer overeind komen van de pijn. Mijn man, Carlos, en mijn vader gaven mij een zegen. Carlos bracht mij daarna naar het ziekenhuis, waar bleek dat ik op het punt van bevallen stond. Ik was bang, maar Carlos zei dat ik op de Heer kon vertrouwen.

Al snel hoorde ik een pasgeboren baby huilen. Mijn hart sprong op van vreugde, maar toen keek de arts mij aan en zei: 'Dat is Kira die huilt, maar Abril heeft het niet gered.'

Ik kan de gevoelens die toen door mij heen gingen niet onder woorden brengen. Kort daarna werd ik naar een andere kamer gereden, waar mijn man op mij stond te wachten. We omhelsden elkaar en huilden.

'Dafne, we weten niet waarom de Heer Abril tot Zich heeft genomen', snikte Carlos. 'Maar we moeten sterk zijn, zijn wil aanvaarden en in geloof verder gaan.'

Kort daarop nam Carlos kleine Kira

in zijn armen en zegende haar dat ze zou blijven leven. Dat deed ze, maar ze moest vanwege complicaties wel tien dagen in het ziekenhuis blijven.

Ik werd een week later uit het ziekenhuis ontslagen. Doordat ik vaak naar het ziekenhuis moest om Kira te zien en te voeden, dacht ik niet aan het koor. De avond vóór het festival vroeg mijn vader of ik al wist of ik zou dirigeren. 'Bid erover, Dafne,' zei hij, 'en wat je ook besluit, zal vast en zeker juist zijn.'

Ik dacht aan Kira, die nog in het ziekenhuis lag. Ik dacht aan de koorleden, die zich zo goed hadden

Toen de stemmen vervolgens versmolten met de instrumenten, had ik de gewaarwording dat ik mij op een mooie plaats bevond.

voorbereid op het concert. Ik dacht aan de Heiland en zijn geboorte, leven en offer. Ik wist wat ik moest doen.

De steunbetuigingen die we de volgende avond van de koorleden kregen, waren hartverwarmend. De harmonie die onder hen heerste, riep in ons allemaal het oprechte verlangen op om het publiek te laten delen in wat we voelden.

Daar we als gastheer van het festival optraden, sloot ons ringkoor het festival af. Toen de piano en de viool de introductie van 'De eerste noël' speelden, rolden de tranen over mijn wangen. En toen de stemmen vervolgens versmolten met de instrumenten, had ik de gewaarwording dat ik mij op een mooie plaats bevond.

Toen we klaar waren, keerde ik mij om en zag dat de meesten in het publiek tranen in hun ogen hadden. Mensen die misschien nooit de evangelieboodschap van vrede en liefde hadden gehoord, hadden door onze muziek de schoonheid en het wonder van de geboorte van de Zoon van God gevoeld.

Naderhand kwam de dirigent van een van de andere koren naar ons toe. Hij zei: 'Wij zongen technisch goed, maar jullie zongen recht uit het hart.'

Op kerstavond dankten mijn man en ik God dat Hij Kira naar ons en zijn Zoon naar de aarde had gestuurd. Dankzij de verzoening van de Zoon en onze verzegeling in de tempel weten we dat Abril zich op een goede dag bij ons zal voegen. ■

Dafne Analia Romero de Tau
(Misiones, Argentinië)

POPCORN, PIONIERS EN VREDE

Mama deed bakstenen in de oven, om ze vervolgens in doeken te wikkelen, zodat onze voeten warm zouden blijven in onze onverwarmde auto. We schrijven december 1935. We waren op weg van Salt Lake City naar Payson (Utah), een rit van een kleine honderd kilometer, om een bezoek te brengen aan mijn grootouders. Er viel lichte sneeuw, die op de weg voor ons in de wind leek te duikeken en buitelen. Mijn grote broer, Fred, en ik waren ingepakt in dikke jassen en kriebelige wollen sokken en wanten. De rit leek voor mij als zevenjarige eindeloos te duren.

We maakten deze reis steevast elke december. De kersttijd begon gewoonweg pas als we in de warme keuken van opa en oma Tanner waren en popcornballen maakten. Opa stookte het vuur op en oma vulde een mandje gemaakt van ijzer-gaas met maïskorrels en schudde dat snel heen en weer boven het vuur totdat er luchtige, witte popcorn ontstond. Daarna ging de popcorn in een gietijzeren ketel, waarna opa er hete honingboter overheen goot en er pindanootjes doorheen mengde. Als het mengsel was afgekoeld, draaiden we er met onze beboterde handen feestelijke ballen van om aan onze familie en vrienden te geven.

Deze Kerstmis zou het echter anders zijn. Gewoonlijk zaten Fred en ik op de achterbank, maar dit jaar zaten we op de voorbank tussen mama en papa ingeklemd.

Op de achterbank stond een klein, wit kistje met het stoffelijk overschot van mijn één jaar oude broertje, Gerold. Een geval van mazelen en een daaropvolgende longontsteking waren hem fataal geworden. We waren eerder die dag naar het mortuarium gegaan om het kleine, houten kistje op te halen.

Tijdens de twee uur durende reis zongen we onder aanvoering van papa kerstliederen. Mama en papa zongen tweestemmig. Hun prachtige zang bracht ons troost terwijl we rouwden om het verlies van ons knulletje.

Toen we bij het huis van opa aankwamen, wachtte de doorgaans joviale groep verwanten ons in plechtige stilte op. Het kistje werd uit de auto gehaald en naar de onberispelijk schone salon van oma gebracht. De bisschop van mijn grootouders sprak een vriendelijk woord, waarna we in de auto stapten en naar de begraafplaats reden. Toen dit dierbare jongetje in het koude graf werd gelegd, moesten we allemaal huilen.

Het werd Kerstmis. Het vuur werd

opgestookt, de maïs gepoft en de feestelijke popcornballen met opa's paardenslee rondgebracht. Ik was die dag verdrietig, maar er kwam ook een vredig gevoel over mij toen ik luisterde hoe mijn getrouwe grootouders het verhaal van Christus' geboorte voorlezen.

Mijn grootouders stonden van de pioniers af. Hun ouders hadden zelf kinderen op de vlakten begraven. Terwijl de familie treurde om het verlies, wendden we ons tot wie onze voorouders zich hadden gewend — de Zoon van God en zijn woord. Ik ben dat jaar anders tegen het kerstverhaal gaan aankijken, want het is dankzij het kindje dat in een stal werd geboren dat het kindje dat we in het graf hadden gelegd, zal opstaan en van ons zal zijn.

Er zijn sindsdien vele jaren voorbijgegaan, maar elke Kerstmis weer giet ik honingboter over de popcorn heen, strooi er pindanootjes bij, en draai ballen van het mengsel, en dan gedenk ik. ■

Shirlee Hurst Shields (Utah, VS)

Tijdens de twee uur durende reis zongen we onder aanvoering van papa kerstliederen. Mama en papa zongen tweestemmig en de prachtige zang bracht ons troost.

**Ouderling
Jeffrey R. Holland**

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Kerstmis BINNEN IN U

*Sta sterk in het
geloof. Haal het
goede uit uw
situatie. Doe iets
voor iemand anders.
Zoek Christus,
zonder strikken
en slingers.*

Ik veronderstel dat iedereen zich zijn eerste Kerstmis herinnert die hij of zij niet in huiselijke kring vierde. De reden kan liggen in een zending, militaire dienst, opleiding of een baan. Wat de reden ook mag zijn, die eerste Kerstmis van huis blijft ons allemaal bij. Ik draag mijn eigen herinnering aan een kerst van huis op aan hen die met Kerstmis niet thuis waren of wie de komende kerst niet thuis zijn.

In mijn geval betrof het mijn zending. Negen-tien jaar had ik de kerst in het bijzijn van familie en

ILLUSTRATIE PAULI MANNI

vrienden gevierd, en met heel veel plezier. Ik veronderstel dat ik in die tijd zo met mijzelf bezig was dat de gedachte dat het ook anders kon zijn, nooit bij me was opgekomen.

Hoe anders was het in de kersttijd van 1960, toen ik mij heel ver van huis bevond. Ik was nog geen drie maanden in Engeland toen ik op 1 december in het zendingskantoor ontboden werd om kennis te maken met ouderling Eldon Smith, zojuist gearriveerd uit Champion (Alberta, Canada), mijn eerste junior collega. We kregen de opdracht het zendingswerk op te starten in de conservatieve stad Guildford, in het graafschap Surrey, een gebied waar mormoonse zendelingen nog nooit een voet hadden gezet en waar, voor zover wij wisten, zich ergens een verdwaald lid schuilhield. We waren jong, onervaren en een beetje onthutst, maar niet uit het veld geslagen.

We schreven ons in op het politiebureau, zochten een kamer en wierpen ons, omdat we dat verdwaalde kerklid aanvankelijk niet konden vinden, op het enige wat we konden bedenken: langs de deuren gaan. We gingen langs de deuren in de morgen, we gingen langs de deuren in de voormiddag, we gingen langs de deuren in de namiddag, en we gingen langs de deuren in de avond. We fietsten door de straten van Guildford in wat de regenachtigste decembermaand uit de hele Britse geschiedenis moet zijn geweest — of zo leek het

in elk geval. We waren doorweekt in de ochtend, we waren doorweekt in de middag, we waren doorweekt in de namiddag, we waren doorweekt in de avond, maar we bleven langs de deuren gaan. En we werden bijna nooit binnengelaten.

En dat ging zo door tot kerstavond, wanneer mensen nog minder geneigd zijn om naar twee zendingen 'uit de kolonie' te luisteren. Die avond, vermoeid maar toegewijd, trokken we ons terug in onze eenkamerflat en hielden een kerstmeditatie. We zongen een kerstlofzang en spraken een gebed uit. We lazen voor uit de Schriften en luisterden naar een bandopname, getiteld *Het ware verhaal van Kerstmis*. Toen zongen we nog een kerstlied, spraken een slotgebed uit en gingen naar bed. We waren zelfs te moe om te dromen van allerlei kerstlekkernijen.

Op kerstmorgen deden we onze ochtendstudie en openden de twee of drie pakketjes die ons na onze overplaatsing waren nagestuurd. Toen gingen we naar buiten om langs de deuren te gaan. We gingen langs de deuren in de morgen, we gingen langs de deuren in de voormiddag, we gingen langs de deuren in de namiddag, en we gingen langs de deuren in de avond. We werden nergens binnengelaten.

Het is veelzeggend dat ik een saaie Kerstmis zoals die van december 1960 — duidelijk de minst leuke van alle ervoor en erna — in mijn hart

meedraag (al meer dan vijftig jaar!) als een van de mooiste Kerstmissen die ik ooit heb meegemaakt. Ik denk dat dit komt omdat ik voor het eerst in mijn leven begreep wat Kerstmis inhield in plaats van er alleen maar van te genieten. Ik denk dat voor het eerst de boodschap van Christus' geboorte en leven — zijn boodschap, zijn zending en zijn zoenoffer voor anderen — echt tot mij doordrong.

Het had al veel eerder tot mij door moeten dringen, maar dat was niet gebeurd — althans, niet indringend genoeg. Maar die Kerstmis in Engeland zag een koude, tot op het bot doorweekte, enigszins onthutste, negentienjarige het licht. Ik kan oprecht zeggen dat Kerstmis, net als zoveel andere aspecten van het evangelie, dankzij mijn ervaring op zending elk jaar meer voor mij betekent.

Op deze Kerstmis stuur ik mijn liefde aan iedere zending, iedere man of vrouw in militaire dienst, iedere student en iedere werknemer en reiziger die met de kerst niet thuis zullen zijn, zoals het liedje gaat.¹ Sta sterk in het geloof. Haal het goede uit uw situatie. Doe iets voor iemand anders. Zoek Christus, zonder strikken en slingers. U zult erachter komen dat Kerstmis, wat de omstandigheden ook mogen zijn, zoals het koninkrijk Gods, 'binnen in u' is (Lucas 17:21). ■

Uit 'A Mission Christmas', Church News, 17 december 2011, p. 10.

NOOT

1. James 'Kim' Gannon, 'I'll Be Home for Christmas' (1943).

Mary N. Cook Eerste raadgeefster
in het algemeen
jongevrouwenpresidium

Kerstversieringen, christelijke vrienden

Toen ik de kerstboom wilde optuigen, vond ik een doos met kerstspullen die ik al in geen jaren had gezien of gebruikt. Toen ik de doos nakeek, zag ik tussen de kerstlichtjes en het tafellinnen een doosje met kerstdecoraties liggen die ik had verzameld toen ik vrijgezel was en in het onderwijs werkte. Ik ontdekte een eenvoudige, geborduurde decoratie waarop 'Open huis Kerstmis 1984' stond. Ik ging in gedachte terug naar dat jaar. Ik was ongehuwd en was schoorvoetend van een wijk voor jonge alleenstaanden naar een traditionele wijk overgegaan.

Ik ben dol op de kersttijd, maar er zijn kerstdagen geweest dat ik mij erg eenzaam voelde. Daar ik de dertig al gepasseerd was, vrijgezel was en geen kinderen had, had ik soms het gevoel dat ik er niet bij hoorde. Het ging mij makkelijk af om enig zelfmedelijden te voelen en te vervallen in wat ik het 'kijk-mijn-nou-eens-zielig-zijn-syndroom' noemde. Ik herinnerde mij dat ik juist in dat jaar, 1984, bewust bezig was om het syndroom van mij af te schudden, boven mijzelf uit te stijgen en te zien wat ik kon doen om de kerst voor anderen plezieriger te maken.

Ik was nog behoorlijk nieuw in de wijk en ik dacht dat het een goed idee zou zijn om de ZHV bij mij thuis uit te nodigen om zo de kersttijd in te luiden en de zusters beter te leren kennen.

Toen ik terugdacht aan dat open huis herinnerde ik mij de kleine kerstboom die ik had versierd met de decoraties die in de doos lagen, de geur van de koekjes die ik samen met alleenstaande vriendinnen had gebakken en de zoete smaak van mama's 'wittekerstpunch' die ik voor de gasten inschonk.

Terwijl ik de verschillende decoraties door mijn handen liet gaan en dacht aan mijn vele christelijke vrienden, jong en oud, die mij liefdevol door deze moeilijke tijd hadden geloodst, stroomden er hele prettige gevoelens van liefde en dankbaarheid door mij heen.

Ik pakte een gesteven, kanten sneeuwvlok op die een oudere vrouw voor mij had gehaakt en moest denken aan haar zorgzame manier van doen. Ik dacht aan de oudere zusters in de vele wijken waarvan ik deel had uitgemaakt die hun kennis aan mij hadden doorgegeven. Ze hadden de tijd genomen en ook heel veel

geduld gehad om mij haken, breien, naaien en klossen te leren, zodat ik kon doen wat zij deden en waar zij zo van genoten.

Ik hield een heel klein koperen hoorntje op en dacht aan een zeer muzikale koördirigente die mij in mijn tienertijd had uitgenodigd om 's morgens vroeg naar de repetitie van een muzikaal programma te komen. Zij had mij een voorliefde voor klassieke muziek bijgebracht en mij het vertrouwen gegeven om de rest van mijn leven in koren plaats te nemen.

Glimlachend pakte ik een Mickey Mouse-decoratie vast en was dankbaar voor het echtpaar dat hun kinderen aan mij had toevertrouwd. Hun kinderen werden mijn kinderen. Ik nam ze in de kerk op schoot, las ze voor, speelde met ze en hield van ze, wat een pijnlijke leegte in mijn leven hielp vullen.

De Heiland heeft in Matteüs 10:39 gezegd: 'Wie zijn leven vindt, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest om Mijnentwil, zal het vinden.'

Die bewuste beslissing in 1984 om mijn leven te 'verliezen' door om mij heen te kijken was een keerpunt in het 'vinden' van mezelf. Terwijl ik nadacht over het verleden besepte ik dat velen op hun beurt de woorden van de Heiland ter harte hadden genomen en hun leven voor mij hadden verloren. Deze *kerst*decoraties waren een prettige herinnering aan mijn *christelijke* vrienden. ■

Een zakdoek als kerstgeschenk

Scott M. Mooy

Kerkelijke tijdschriften

Toen ik jong was hielp ik mijn moeder elk jaar met het inpakken van de kerstcadeautjes. Ik had vijf getrouwde broers en zussen en dertien neven en nichten. Er zat dus veel werk aan vast. Maar zelfs in deze kleurrijke chaos viel het mij op dat we altijd een zakdoek voor mijn zus inpakte. Zelfs als mijn moeder haar een nachtpon, een bloes of een keukenaccessoire gaf, was daar altijd weer die zakdoek voor Ann. Ik begreep heus wel dat zakdoeken praktisch en goedkoop waren, maar ik begon mij af te vragen wat mijn zus ervan dacht dat ze elk jaar een zakdoek kreeg.

Toen kon ik het opeens niet meer voor mij houden: 'Weer een zakdoek voor Ann?', flapte ik eruit. 'Mam, ik geloof dat u haar elk jaar een zakdoek geeft. Denkt u niet dat ze er zoetjes aan genoeg heeft? Hoeveel kan ze er nou helemaal nodig hebben? Nog een cadeau maakt het postpakket voor haar gezin er alleen maar duurder op. Ik denk niet dat u dit hoeft te doen.'

Mijn moeder legde haar schaar weg. 'Ik zal je een verhaal vertellen. Misschien begrijp je het dan. Dit speelde allemaal vóór je geboorte.

'Je weet hoe ik in dit land ben gekomen.' (Dat wist ik. Mijn moeders familie was verrast toen ze een weduwnaar met vier kinderen trouwde, maar in alle staten toen bleek dat ze van Holland naar Amerika zou gaan emigreren.) 'Maar sommige dingen weet je niet. Toen we hier kwamen hadden we niets. Het leven was zwaar. Je vader had twee banen, maar verdiende niet veel. Ik ging bij anderen wassen en strijken. Toch bleef het krap.

'Ann was toen zeventien en begreep hoeveel schulden we hadden. Ze besloot hulp te bieden. Ze ging aan de slag. Ze vond werk in de stad bij een snoepwinkel. Ze nam de bus naar haar werk en stond de hele dag achter de toonbank. Ze stond bijna haar hele salaris af. Ze hield alleen wat geld voor de bus en haar lunch over, aangezien ze achter de toonbank geen eten mocht bewaren.

'Ann vertelde mij hoe blij ze was dat ze een baan had en dat ze met haar salaris kon helpen. Maar wat ze me niet vertelde was dat ze inzat over haar broertjes. De kerst kwam eraan. Hun nieuwe Amerikaanse vriendjes vertelden hun wat voor speelgoed ze aan de kerstman hadden gevraagd. Wat zou er gebeuren als de kerstman aan ons huis voorbijging?

'Een paar dagen voor Kerstmis gaf Ann mij een beetje geld. Dat was echter niet op de dag dat haar salaris werd uitbetaald. Ik vroeg haar hoe

ze aan het geld kwam. Ze zei dat ze het had opgespaard door geen lunch te kopen. Het was niet veel geld, maar ik wist dat ze weken zonder lunch moest zijn gegaan. Ze zei dat ik met het geld kerstcadeautjes voor haar broertjes moest gaan kopen. Zij vertrouwde erop dat ik, de nieuwe stiefmoeder, de juiste cadeautjes zou aanschaffen.

'Ik kon alleen maar wat kleins kopen, maar ik was van plan om het hele gezin een mooie kerst te geven. Ik zou mandarijnen kopen, en zeepjes in de vorm van een teddybeer, krijtjes, speelgoedautootjes, en sokken voor vader. En ik kocht voor Ann een zakdoek. Het was een effen, maar ik bleef laat op om hem te borduren en mooi te maken. Ik was zo blij dat mijn nieuwe dochter ons een fijne kerst bezorgde. Ik wilde dat zij ook iets speciaals voor de kerst kreeg.

'De kerst brak aan. We waren blij verrast dat onze kerkvrienden met een kerstboom en een doos vol cadeautjes kwamen aanzetten. Ze verontschuldigde zich dat het eenvoudige spullen waren die in krantenpapier waren ingepakt, maar we vonden het prachtig! Er zaten nuttige dingen tussen en ook nog eens lekkere dingen om te eten. En toen nog die andere verrassing, Anns en mijn geheime verrassing: de kerstman was ook bij ons huis langs geweest! Je broertjes waren door het dollen heen! Al snel lagen ze op de vloer van onze kleine woonkamer en reden met hun autootjes onder en over de kranten heen. Er lag overal krantenpapier! Toen opende Ann haar cadeautje. Het

was een zakdoek. Ze huilde. En ik eigenlijk ook een beetje.

'Wij maakten ons kerstmaal klaar. O, we hadden lekkernijen die we in lange tijd niet gehad hadden! Toen ruimden we op. Ann ging haar zakdoek wegleggen. Maar die was nergens te vinden. We zochten overal. En toen dacht ik: o nee, je vader heeft de kranten in de kachel gegooid. Was de zakdoek ook in de kachel beland? Dat moet wel, want we hebben hem nooit meer teruggevonden. Maar Ann klaagde niet. Gedane zaken nemen geen keer. Ze zei dat ze blij was, omdat haar broertjes blij waren.

'Het jaar daarop gaf ik Ann een zakdoek met de kerst. Ik zorgde ervoor dat hij niet weer kwijtraakte. Toen ze trouwde en verhuisde, stuurde ik haar een kerstzakdoek per post. Ik geef haar nu geen zakdoek omdat ze die nodig heeft. Ik geef haar een zakdoek om haar te laten weten dat ik nooit zal vergeten wat ze voor ons op die eerste Kerstmis samen heeft gedaan.'

Verscheidene jaren nadat mijn moeder mij dit had verteld, vierden we Kerstmis met de hele familie bijeen. In de gezellige drukte, zag ik mijn zus een zakdoek uitpakken. Ik zag haar ogen schitteren toen ze even de hand van moeder vastpakte. Ik begreep het. Het was niet zomaar een zakdoek. Het was hun bijzondere herinnering aan liefde, gaven en offers. En mij herinnerde het, in al zijn eenvoud, aan het waarom van Kerstmis, vanwege een heel groot en liefdevol geschenk dat offers vergde. ■

‘Hoe beantwoord ik vragen die mijn vrienden over de tempel stellen als ik er zelf niet veel van af weet?’

Het is moeilijk om over iets te praten wat je niet begrijpt. En veel van de tempel begrijpen we pas als we er zelf zijn geweest. Buiten de tempel praten we heel zorgvuldig over de tempelverordeningen, omdat ze heilig zijn. We kunnen echter wel over de zegeningen en doeleinden van de tempel praten. We kunnen onze vrienden vertellen dat de kerkleden in de tempel eeuwige waarheden leren, heilige verordeningen voor zichzelf ontvangen en deze verordeningen vervolgens voor hun voorouders en andere overledenen verrichten.

Hoe meer je over tempels weet, des te beter je voorbereid bent om de vragen van je vrienden te beantwoorden. Je ouders en kerkleiders kunnen je er vast meer over vertellen, ga eens met ze praten. Jij en je vrienden kunnen ook de speciale uitgave van de *Liahona* over tempels (oktober 2010) lezen en op Mormon.org onder ‘Tempels’ bij Veel gestelde vragen een antwoord krijgen.

Je kunt ze ook over jouw gevoelens ten opzichte van de tempel vertellen. Als je in de tempel bent geweest om dopen te verrichten of in een tempeltuin bent geweest, kun je je vrienden vertellen welke vredige sfeer daar heerst.

Als je vrienden vragen waarom de tempel niet voor iedereen toegankelijk is, kun je uitleggen dat het werk in de tempel zo heilig is, dat alleen mensen die zich geestelijk hebben voorbereid en in het bezit zijn van een geldige tempelaanbeveling naar binnen mogen. Voordat een nieuwe tempel wordt ingewijd, houdt de kerk open dagen, zodat iedereen naar binnen kan om een kijkje te nemen. Na de inwijding van de tempel is iedereen van harte welkom in de tempeltuin. Nodig je vriend(in), zo mogelijk, uit voor een open dag of neem hem of haar mee naar het tempelterrein.

Wees tempelwaardig

Ik zou mijn vrienden vertellen wat de tempel voor mij betekent: geluk, kracht, offers en eeuwige gezinnen. Ik zou uitleggen hoe je de tempel waardig kunt blijven. Als ze zien dat de tempel een belangrijke plaats in mijn leven inneemt, zullen ze de kracht van de tempel voelen. Iedereen kan zien hoe mooi een

tempel aan de buitenkant is, maar als ik op de juiste manier leef, kan ik mijn vrienden de hoop en het geluk laten zien dat je krijgt als je in de tempel bent.

Emma R. (18), Utah (VS)

Vraag je vrienden of ze meer willen weten

Vertel je vrienden alles wat je weet, voor zover dat kan. Zeg dat we niet alles over de tempels kunnen vertellen, omdat ze heilig zijn. Als ze iets vragen wat je niet weet, zeg dat dan eerlijk tegen

ze. En als ze er meer over willen weten, kun je ze uitnodigen voor de kerk en zeggen dat God de mensen die zijn geboden onderhouden met meer geestelijke kennis zegent. Wij geloven dat we geestelijke zaken regel op regel, voorschrift op voorschrift leren.

Carmela B. (18), (Filipijnen)

Bid dat de Geest je een antwoord ingeeft

Voordat ik de vragen van mijn vrienden beantwoord, vraag ik mijn hemelse Vader eerst wat ik moet zeggen. Dat kan veel geduld vergen, maar het is het waard om te wachten tot de

Geest je ingeeft wat je kunt zeggen. Ten tweede, ga naar de kerk en naar de doopruimte in de tempel om meer geestelijke kennis te ontvangen. Toen mijn vriendin vragen over de tempel had, heb ik haar gezegd dat we in de tempel dopen doen voor onze overleden voorouders die niet de kans hebben

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

gekregen om gedurende hun leven deel uit te maken van het evangelie. Die krijgen in de hemel de kans om de verordeningen te accepteren of te verwerpen.

Lydia P. (13), Florida (VS)

Nodig je vriendinnen uit om kennis te maken met de voltijdzendingen

Als vriendinnen mij naar de tempel vragen, zeg ik dat het het huis van de Heer is, waar we bijzondere verordeningen kunnen doen die ons dichterbij onze hemelse Vader brengen en het mogelijk maken om bij Hem terug te keren. Ik vraag mijn vriendinnen ook of ze misschien kennis willen maken met de zendingen. Als ze nee zeggen, schrijf ik hun vragen op en leg die voor aan de zendingen. Daarna vertel ik mijn vriendinnen wat ik te weten ben gekomen. Op die manier kom ik zelf ook meer over de tempel te weten.

Kimmie H. (13), Montana (VS)

Ga naar de tempel

Als we zo vaak mogelijk naar de tempel gaan, krijgen we meer contact met onze hemelse Vader. Dat betekent dat we kunnen bidden over de vragen van onze vrienden en vriendinnen. Als we niet genoeg over de tempel weten, moeten we ons er meer in verdiepen. Voordat je naar de tempel gaat, kun je je studie wijden aan en bidden over waar je in de tempel over zou kunnen nadenken. Dan kunnen we onszelf vragen stellen als: 'Welke gevoelens heb je in de tempel?'

Sara T. (14), Idaho (VS)

Laat platen van tempels zien

Ik lees graag boeken waarin foto's van tempels staan. Toen een vriendin van mij vragen had over de tempel zag ik aan haar dat ze mijn uitleg niet helemaal begreep. Daarom nam ik de volgende keer een boek met foto's van tempels mee die ik aan haar liet zien. Ik sprak met haar over het doel van tempels en hoe dankbaar we zijn dat we tempels hebben. Ik besloot haar voor de kerk uit te nodigen, waar de zendingen en de zondagsschoolleerkracht haar meer konden vertellen.

Jessica A. (18), Indonesië

Praat met je ouders

Ga op zoek naar antwoorden. Lees in de Schriften en stel je vragen aan je zondagsschoolleerkracht. Er is

altijd een antwoord op je vragen te vinden; je moet er echter wel naar zoeken. Bid erover! Als ik vragen heb over de tempel, leg ik die voor aan mijn ouders. Ik kan goed met ze praten en ze zijn altijd bereid om me te helpen.

Bryson B. (18), Utah (VS)

DE HERE GEWIJD

'De tempel is een plek van schoonheid, van openbaring en van vrede. Het is het huis van de Heer. De tempel

is heilig voor de Heer. Ook voor ons moet hij heilig zijn.'

President Howard-W. Hunter, 'Het grote symbool van ons lidmaatschap', *De Ster*, november 1994, p. 6.

VOLGENDE VRAAG

'Hoe kan ik verleiding weerstaan?'

Lever je antwoord vóór 15 januari 2013 in op: liahona.lds.org, of stuur het per e-mail naar liahona@ldschurch.org, of per post naar:

Liahona, Questions & Answers 1/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, VS

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) je schriftelijke toestemming en, als je jonger dan achttien jaar bent, die van je ouders om je antwoord en foto af te drukken. Een e-mailbericht is voldoende.

HOE WE GESCHENKEN AAN CHRISTUS GEVEN

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever in het
Eerste Presidium

HOE JONGEREN DIT HEBBEN TOEGEPAST

‘Ik nodig een vriend uit voor de kerk, een JMJV-activiteit, of zelfs een maaltijd. Een beetje aandacht kan iemand zomaar het gevoel geven dat hij erbij hoort.’

Armand F.

‘Ik probeer de zendingen uit mijn wijk te schrijven.’

Jenny R.

‘Soms is het zoiets kleins als een vriend zijn voor iemand die hulp nodig heeft.’

Ryan B.

De geest van Kerstmis maakt in ons het verlangen wakker om andere mensen **vreugde te schenken**. Wanneer we Kerstmis vieren, helpt ons dat om ons aan **onze belofte te houden dat we Hem en zijn geschenken altijd indachtig zullen zijn**. En die gedachtenis ontluikt in ons het verlangen om **Hem geschenken te geven**.

Hij heeft ons laten weten welke gaven Hem vreugde schenken. Ten eerste kunnen we, vanuit ons geloof in Hem, **een berouwvol hart en een verslagen geest schenken**. We kunnen ons bekeren en heilige verbonden met Hem sluiten.

Ten tweede kunt u Hem het geschenk geven dat u **voor anderen doet wat Hij voor hen zou doen**. Er staat een lange lijst van mogelijkheden in het boek Matteüs. Daar lezen we de woorden van onze Verlosser, die we allemaal hopen te horen en te zeggen als we Hem na dit leven zien:

‘Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Here, wanneer hebben wij U hongerig gezien en hebben wij **U gevoed**, of dorstig en hebben wij U te drinken gegeven?’

‘Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en hebben U gehuisvest, of naakt

en hebben **U gekleed**?’

‘Wanneer hebben wij U ziek of in de gevangenis gezien en zijn **tot U gekomen**?’

‘En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan’ (Matteüs 25:37–40).

Met die woorden maakte de Heer ons duidelijk welke geschenken we Hem uit dank kunnen geven. Elke **vriendelijke daad** jegens iemand wordt een vriendelijke daad jegens Hem, omdat Hij alle kinderen van onze hemelse Vader liefheeft. En omdat dit Hem vreugde schenkt, schenkt het ook zijn Vader vreugde, aan wie we onmetelijke dank verschuldigd zijn.

Velen van u zullen in deze kersttijd manieren vinden om voedsel te geven aan mensen die honger hebben. Al doende zult u de Heer vreugde schenken. Hij heeft ons echter geleerd dat er een manier is om **een nog kostbaarder en blijvender geschenk te geven**. Hij zei: ‘Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten’ (Johannes 6:35). We kunnen Hem vele vriendelijke daden schenken. De grootste die we echter te bieden hebben, is Hem, de enige bron van eeuwig leven, **onder de aandacht te brengen van wie wij liefhebben en wie wij dienen**. ■

Uit ‘Het geschenk van een Heiland’, toespraak gehouden in het kader van de kerstmeditatie van het Eerste Presidium in 2010.

Je ervaringen uitwisselen

Wissel *jouw* ervaringen met het toepassen van deze beginselen uit en lees de ervaringen van andere jongeren op lds.org/go/gift12.

O, LATEN WIJ AANBIDDEN

'We verheugen ons in de geboorte van Jezus Christus, het Licht der wereld, die ons allen heeft uitgenodigd om tot Hem te komen, in het licht.'

Ouderling Patrick Kearon van de Zeventig, 'O, laten wij aanbidden',
Liahona, december 2011, p. 42.

Hoe zit dat met daten?

Larry M. Gibson

Eerste raadgever
in het algemeen
jongemannenpresidium

Ware vriendschap kan alleen ontstaan als we tijd met anderen doorbrengen.

In alle gesprekken die ik bevoorrecht was met jongemannen en jongevrouwen in de kerk te hebben, heb ik jullie vaak horen zeggen dat velen van jullie graag meer contact willen hebben met het andere geslacht, maar dat jullie niet weten hoe jullie dat moeten aanpakken.

Je zou toch zeggen dat we met alle sociale media om ons heen beter dan ooit tevoren met elkaar in contact zouden moeten zijn. Toch zou de techniek er wel eens de hand in kunnen hebben dat onze contacten steeds nietszeggender worden. Alleen maar twitteren, sms'en, e-mailen en mensen aan je vriendenlijst toevoegen zal niet tot hechte relaties leiden. Ware vriendschap kan alleen ontstaan als we tijd met anderen doorbrengen.

Het is daarom de hoogste tijd, jonge vrienden, dat jullie de oude definitie van sociaal contact tussen jongemannen en jongevrouwen in ere herstellen. Misschien heb je de term wel eens gehoord; sociaal contact werd vroeger een date genoemd.

Antwoorden op veel gestelde vragen

Velen van jullie hebben vragen over daten en de raad die daarover in het nieuwe boekje

Voor de kracht van de jeugd staat. Hier volgen een paar vragen die aan mij gesteld zijn, gevolgd door de antwoorden uit dit geweldige boekje.

Ik weet niet zeker of ik klaar ben om te gaan daten. Zijn er redenen waarom ik zou moeten daten?

Daten is om een paar redenen van belang. *Voor de kracht van de jeugd* legt uit dat een date 'een jongeman en jongevrouw [de kans biedt] elkaar beter [te] leren kennen. In culturen waar daten gewoon is, kan dat je helpen om sociale vaardigheden aan te leren en te oefenen, vriendschap te ontwikkelen, aange-naam plezier te hebben en uiteindelijk een eeuwige partner te vinden.'¹

We krijgen te horen dat we niet vóór ons zestiende behoren te daten en nooit serieuze verkering mogen hebben als we jong zijn. Waarom niet?

In *Voor de kracht van de jeugd* staat: 'Ga niet daten als je nog geen zestien bent. Als je begint te daten, ga dan met een of meer paren tegelijk uit. Ga niet herhaaldelijk met dezelfde persoon uit. Als je te jong vaste verkering neemt, kan dat je vriendenkring beperken en wellicht leiden tot onzedelijkheid.'²

Een jongen wil dat ik met hem uitga, maar ik vind dat we gewoon niet dezelfde normen en waarden hebben. Wat moet ik doen?

In *Voor de kracht van de jeugd* lezen we: 'Ga alleen uit met iemand die hoge normen heeft en die jouw normen respecteert. [...] Wees altijd vriendelijk en galant als je iemand mee uitvraagt, of als je een afspraakje aanneemt of afwijst.'³

Soms kan ik niets beters bedenken

voor een date dan naar de film gaan. Wat moet ik doen?

In *Voor de kracht van de jeugd* staan deze nuttige beginselen: 'Plan dates die veilig, positief en goedkoop zijn, en waarop je elkaar beter leert kennen. Ga alleen naar gelegenheden waar je je aan je normen kunt houden en waar je dicht bij de Geest kunt zijn.'⁴

Deze vier eenvoudige beginselen — dates die veilig, positief en niet duur zijn en waar de Geest dichtbij is, laten ruimte voor veel geweldige dates.

Toen ik het met mijn vrouw had over onze ervaringen met daten toen we jong waren, waren we het erover eens dat de dates die weinig kosten met zich meebrachten, waar minstens nog een stelletje bij was, en waarop we goede gesprekken en gedachtewisselingen hadden, de beste waren.

Elkaars deugd beschermen

Laat mij afronden met nog een belangrijk citaat uit *Voor de kracht van de jeugd* en dan een laatste opmerking. Ten eerste: 'Een jongeman en een jongevrouw die samen daten, zijn het aan elkaar verplicht elkaars eer en deugd te beschermen.'⁵ Zorg ervoor

dat je op je dates niets doet waarvoor je je dient te schamen. President Thomas. S. Monson heeft gezegd: 'Behandel je date met respect, en verwacht van hem of haar hetzelfde.'⁶

Het verschil tussen daten en verkering

Tot slot, hoewel sommigen zeggen dat *daten* betekent dat je verkering hebt, houdt daten onder jongeren in de kerk niet in dat je 'verkering hebt' of niemand anders kunt daten. De kerkelijke norm is dat daten bedoeld is om sociale contacten op te bouwen waaruit vriendschap kan ontstaan.

Als je volwassen bent — voor jongemannen ligt dat na hun zending — zegt de Heer: 'in de Here is evenmin de vrouw zonder man iets, als de man zonder vrouw' (1 Korintiërs 11:11). Dat is de tijd dat daten uitgroeit tot verkering. In *Voor de kracht van de jeugd* staat dan ook: 'Maak [...] een hoge prioriteit van daten en een huwelijk. Zoek een partner die de tempel waardig is en daar voor tijd en alle eeuwigheid aan jou kan worden verzegeld. Trouwen in de tempel en een eeuwig gezin stichten, nemen een belangrijke plaats in Gods plan van geluk in.'⁷ ■

STUUR JE VERHAAL IN

Heb jij iets meegemaakt met het toepassen van de richtlijnen in *Voor de kracht van de jeugd*?

- Dienen
- Seksuele reinheid
- Tiende en giften
- Werken en zelfredzaamheid

E-mail je ervaring naar liahona@ldschurch.org. Zet 'For the Strength of Youth' in de onderwerpregel. Vermeld je volledige naam, geboortedatum, wijk en ring, en toestemming van je ouders (per -email) om je antwoord af te drukken.

NOTEN

1. *Voor de kracht van de jeugd* (2011), p. 4.
2. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 4.
3. *Voor de kracht van de jeugd*, pp. 4–5.
4. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 4.
5. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 4.
6. Thomas S. Monson, 'Standards of Strength', *New Era*, oktober 2008, p. 5.
7. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 5.

Hikari Loftus
Kerkelijke tijdschriften

Geen gezin is hetzelfde, toch heeft God het gezin ingesteld en is het 'nu en in de eeuwigheid de belangrijkste samenlevingsvorm.'¹ Ongeacht waar je woont of wat je gezinssituatie is, het evangelie kan je helpen om een hechtere band en geestelijke kracht op te bouwen, en jullie meer geluk te brengen in de huiselijke kring. Lees wat deze tieners zeggen over het gezin en waarom dat voor hen belangrijk is.

Dankzij het **GEZIN**

Heb je er wel eens over nagedacht hoeveel zegeningen je krijgt omdat je deel uitmaakt van een gezin?

Het gezin is eeuwig

Erin, uit North Carolina (VS), en haar ouderlijk gezin (links) hebben altijd één doel in gedachten: een eeuwig gezin worden. Erins vader was echter geen lid van de kerk.

'Uiteraard wilden we thuis dat papa in de zegeningen van het evangelie zou delen. Het evangelie van Jezus Christus gaf ons veel geluk en we wilden papa laten delen in dat geluk. Ook wilden we ontzettend graag als gezin worden verzegeld', zegt Erin.

Vast van plan een eeuwig gezin te worden, deden Erin en de anderen in het gezin er alles aan om de geboden te onderhouden en groot geloof te krijgen. Ze baden samen dat het hart van hun vader zou worden geraakt door het evangelie.

Hoewel het jaren duurde, liet Erins vader zich eindelijk dopen en bevestigen. Tien dagen na zijn doop kon hij Erins jongere broer en zus dopen. Spoedig zal dit gezin het gestelde doel van verzegeling in de tempel verwezenlijken.

Het gezin biedt kracht en steun

Sinds de dood van hun vader zijn Elizabeth en haar broer Enaw, uit Kameroen in Afrika, volledig aangewezen op hun moeder. 'Zij is onze grote steun en toeverlaat sinds de dood van onze vader. God heeft ons gezegend en ons beschermd bij alles wat we doen', zegt Elizabeth.

Het ouderlijk gezin van Elizabeth (boven) kwam dichterbij elkaar na de dood van haar vader. Toen Elizabeth en Enaw in 2010 lid van de kerk werden, werd hun het eeuwige belang van het gezin duidelijk.

'Een van de belangrijkste dingen die we [van het evangelie] hebben geleerd is het belang van het gezin', zegt Elizabeth. 'Het gezin is heel belangrijk voor mij, omdat ik dankzij het gezin ben geworden wie ik nu ben.'

Het gezin zorgt voor groei en vrede

Adina, uit Zwitserland, is er achtergekomen dat gezinsleden elkaar kunnen helpen bij het ontwikkelen van talenten door samen gezonde ontspanning te hebben.² Bij haar thuis plannen ze maandelijks een uitje waarop ze meer van elkaars hobby's te weten komen. 'Dan krijgen we de kans om de andere gezinsleden te laten zien wat ons drijft en beweegt', zegt ze. Zo nam hun vader ze een keer mee naar een gehoorzaamheidstraining voor honden (onder). 'Het was leuk om te zien hoe enthousiast hij was en hoe goed het hem deed om dit belangrijke deel van zijn leven en zijn hobby met ons te delen', herinnert Adina zich.

Dankzij deze gezinsactiviteiten heeft Adina vele vaardigheden geleerd. Ze heeft ook gemerkt dat er meer rust in haar leven is: 'Het gezin is de plek waar ik van de stress van het dagelijks leven kan uitrusten en vrede kan ervaren. Ik put er kracht uit en besef dat ik er niet alleen voor sta. Daar ben ik heel dankbaar om, omdat de wereld heel jachtig en rumoerig is. Ik ben blij dat ik een plek heb waar ik kan bijkomen en uitrusten.'

Hoewel hun redenen kunnen verschillen, hebben deze tieners geleerd dat ze in het gezin op steun, vrede en liefde kunnen rekenen. ■

NOTEN

1. *Leidraad voor het gezin* (boekje, 2001), p. 1.
2. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.

TOEGEWIJDE GEZIN-NEN

'Ons gezin is de allerbe-

langrijkste zaak in ons leven. Als we ons wijden aan die zaak, verbeteren we elk aspect van ons leven en worden wij als leden en als kerk een voorbeeld en een baken voor alle mensen op aarde.'

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Opdat de verlorenen gevonden mogen worden', *Liahona*, mei 2012, p. 98.

CADEAUS DIE JE NIET KUNT INPAKKEN

Dienen

Een van de mooiste cadeaus die je kunt geven is dienen. Je ouders zullen het gaaf vinden.

- Maak het huis schoon.
- Bied aan op te passen.
- Dek de tafel en ruim af.
- Bereid een maaltijd.
- Doe de afwas of stofzuig het huis.
- Help je broer of zus met zijn of haar huiswerk.
- Schoffel de tuin en maak, als het gesneeuwd heeft, het tuinpad sneeuwvrij.

Elyse Alexandria Holmes

In de kersttijd concentreren we ons vaak op het geven van cadeaus aan onze dierbaren. Maar denk eraan dat je de mooiste cadeaus vaak niet kunt inpakken. Zo kun je bijvoorbeeld de volgende cadeaus aan je ouders geven die ze nooit zullen vergeten.

Gezinstijd

Je hebt het natuurlijk razend druk, maar maak desondanks tijd vrij voor het gezin. Je aanwezigheid zal een steun zijn voor je ouders en ze zullen je er dankbaar om zijn.

- Doe mee aan de gezinsavond (zonder eraan herinnerd te hoeven worden).
- Doe spelletjes met je broers en zussen.
- Zorg dat je op tijd thuis bent voor het eten.
- Praat met en luister naar de anderen in het gezin.
- Doe mee aan het gezinsgebed en de Schriftstudie.
- Breng thuis tijd door in plaats van met je vrienden op te trekken, of nodig je vrienden uit voor een gezinsactiviteit (na toestemming van je ouders).

Toewijding

Laat je ouders weten dat je je aan iets belangrijks toewijdt. De beste manier om je toewijding te tonen is nu te beginnen en vol te houden.

- Bereid je voor op een zending (voor jongemannen). Begin zo mogelijk nu al te sparen voor je zending.
- Bestudeer de Schriften dagelijks.
- Leg wat van je verdiende geld opzij.
- Ga zonder zeuren naar school en maak op tijd je huiswerk.
- Volg het seminarie. Word zelf op tijd wakker als je naar het ochtendseminarie gaat.
- Bereid je voor op een tempelhuwelijk. Maak een lijstje met belangrijke eigenschappen die je in je toekomstige huwelijkspartner zoekt en ontwikkel die eigenschappen dan zelf.

Houding

Je ouders zullen het waarderen als je een goede houding naar hen en de andere gezinsleden toe hebt.

- Heb een positieve houding.
- Wijs je ouders of je broers of zussen niet op hun fouten.
- Maak er een gewoonte van om dank je te zeggen, zelfs als het om iets kleins gaat.
- Schrijf een bedankbriefje aan je ouders voor alles wat ze voor je doen.
- Los meningsverschillen met je ouders, broers of zussen op zonder boos te worden.
- Tel je zegeningen — letterlijk. Schrijf op wat je allemaal hebt bereikt dankzij de hulp van je ouders en neem de lijst met hen door. ■

1 Korintiërs 15:20-22

In deze verzen verklaart de apostel Paulus dat Christus' opstanding inhoudt dat alle mensen zullen opstaan.

allen die nu leven en eens zullen sterven, en allen die nog geboren worden en zullen sterven, zojuist gered.

'Als gevolg van Christus' overwinning van het graf, worden wij allen opgewekt. Dat is de verlossing van de ziel.'

President Thomas S. Monson, 'Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt', *Liahona*, april 2011, p. 4.

Zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden

'Ik vraag me af of wij volledig beseffen hoe belangrijk het is dat wij geloven in

een letterlijke, universele opstanding. De zekerheid dat we onsterfelijk zijn, is fundamenteel voor ons geloof. [...]

'Op onze eeuwige reis is de opstanding de machtige mijlpaal die het einde van de sterfelijkheid aangeeft en het begin van de onsterfelijkheid. [...] Wij weten ook, door hedendaagse openbaring, dat we zonder de hereniging van ons lichaam en onze geest in de opstanding geen "volheid van vreugde" kunnen ontvangen (LV 93:33-34).'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Opstanding', *Liahona*, juli 2000, pp. 17-18.

Evenals in Adam allen sterven

Daar Adam en Eva vielen, moeten alle mensen de lichamelijke dood ondergaan (zie 2 Nephi 9:6; Mozes 6:48).

Noot van de redactie: deze pagina is niet bedoeld als allesomvattende uitleg van de gekozen tekst, maar als uitgangspunt voor persoonlijke studie.

20 Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen
21 zijn.* Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door
22 een mens. Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.

Eersteling van hen, die ontslapen zijn

Eersteling — de vruchten, groenten en granen die het eerst oogstrijp zijn.

Onder de wet van Mozes werden de eerstelingen als heilig offer aan de Heer geofferd om dank en toewijding te uiten. Aangezien de eerstelingen een teken zijn dat de oogst is begonnen en dat de oogst zal voortduren, zegt de apostel Paulus dat Jezus Christus de eerste onder de doden ('die ontslapen zijn') is die zal opstaan en dat er nog velen na Hem zullen opstaan.

Christus is opgewekt uit de doden

'Er zijn geen woorden in het christendom die meer voor mij betekenen dan die welke de engel

sprak tot de wenende Maria van Magdala en de andere Maria toen zij bij het graf kwamen om het lichaam van hun Heer te verzorgen: "Wat zoekt gij de levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt" (Lucas 24:5-6).

'Met die verklaring zijn allen die hebben geleefd en zijn gestorven,

VOEDING VOOR WIE HONGEREN

Door kleine middelen kunnen we grote behoeften lenigen — zowel stoffelijke als geestelijke.

Dallin C. Wilcox

In 2004 was ik als zending werkzaam in Lins, São Paulo (Brazilië). De plaatselijke wijk en gemeente besloten deel te nemen aan het jaarlijkse project ‘Natal sem Fome’ (Kerstmis zonder honger). In samenwerking met andere organisaties — inclusief Braziliaanse militairen, postbodes, en leden van andere kerken — gingen we rond in verschillende buurten om voedsel op te halen dat later aan de minderbedeelden in de stad zou worden uitgedeeld. We zagen dit ook als een goede gelegenheid om geschenkbonnen, ofwel ‘vriendschapsbonnen’ zoals wij ze noemden, uit te delen. Er zijn tweeduizend kaartjes uitgedeeld.

Vele leden merkten op dat ze zulke goede gevoelens hadden toen ze meededen en de geest van Kerstmis uitdroegen onder de hete Braziliaanse zon. Het was indrukwekkend om de soldaten geschenkbonnen te zien uitdelen voor een kerk waar ze niet eens lid van waren.

Een week later ontvingen we 127 verzoeken voor de dvd *Juich, wereld, juich*, met muziek van het Morrisons Tabernakelkoor. De week daarop kregen we er nog 22 binnen. Mijn collega en ik begonnen deze mensen te onderwijzen en we werden dankzij dit project bij veel mensen binnengelaten.

Ik zal de vreugde en liefde van dit project nooit vergeten, dat ons in staat stelde om het evangelie uit te dragen en in veel gezinnen de honger te stillen. Zowel de geestelijke als lichamelijke honger werd gestild.

Ik weet dat door kleine en eenvoudige dingen (zoals een geschenkbond) vele grote en geweldige dingen (zoals eeuwig heil voor mensenzielen) tot stand komen. Deze ervaring bewees dat de kerst en andere feestdagen vele mogelijkheden bieden om dit wonderbare werk en wonder voort te stuwen. ■

De dvd Juich, wereld, juich en de bijbehorende geschenkbonnen zijn op store.lds.org verkrijgbaar.

1.8 M
(6')

1.4 M
(4'8")

ALS DIAKENEN NAAR ELKAAR TOE GROEIEEN

Hoewel ze er totaal anders uitzien, hebben deze twee jonge diakenen heel veel gemeen.

Tylor W. is een meter tachtig, heeft rood haar en heeft schoenmaat 47. Gerrit V. is een meter veertig, heeft bruin haar en heeft schoenmaat 33. Hoewel zij er totaal verschillend uitzien, worden ze door hun ouders een 'tweeling' genoemd, omdat ze beste vrienden zijn en veel gemeen hebben.

Gerrit en Tyler zijn allebei twaalf en zitten in hetzelfde diakenenquorum. Beiden sporten ze graag, zijn graag thuis bij hun familie en leren graag nieuwe dingen. Ook hebben ze beiden een getuigenis van het evangelie en streven ze ernaar het Aäronisch priesterschap te eren. 'We vervullen onze priesterschapstaken en komen zo meer te weten', zegt Gerrit.

Beiden genieten ze ervan om hun priesterschapstaken uit te voeren, zoals het avondmaal rond dienen en de vastengaven inzamelen.

Ook kijken ze om naar andere diakenen in hun wijk door hen uit te nodigen om tot Christus te komen. 'Als iemand er niet is, schrijft een van ons hem een briefje over alles wat we in de kerk hebben geleerd. Daarna geven we dat aan hem en zeggen: "Het zou leuk zijn als je naar de kerk kwam"', zegt Gerrit.

Gerrit en Tyler doen ook mee aan Plicht jegens God. Ook hebben ze het plan opgevat om meer in de Schriften te lezen. 'Dat komt je geloof en getuigenis echt ten goede', zegt Tyler.

Deze jongemannen zijn diakenen, net als jij of de jongemannen die je kent. Er zijn dingen die hen anders maken en dingen die ze gemeen hebben. Maar het belangrijkste is dat ze beiden kinderen van God zijn en Hem willen dienen, verenigd in hun priesterschapsquorum. ■

HOE WE EENHEID IN HET QUORUM BEVORDEREN

Als je net als Tyler en Gerrit tot diaken wordt geordend, ga je deel uitmaken van een priesterschapsquorum. Hier zijn wat ideeën om de eenheid in je quorum te bevorderen:

- Vergeet niemand.
- Dien samen.
- Pep elkaar op.
- Luister naar elkaar.
- Volg de instructies van je leiders op.
- Steun elkaar in het naleven van de evangelienormen.

Ouderling D. Todd Christofferson

van het Quorum der Twaalf Apostelen

De leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zijn geroepen als bijzondere getuige van Jezus Christus.

Hoe kan ik een getuige van Jezus Christus zijn?

Wij zijn getuigen van Jezus Christus als ons leven zijn leringen weerspiegelt. Onze manier van handelen, spreken, kleden en zelfs denken, dient Hem en zijn leringen te weerspiegelen.

Wij zijn getuigen van Christus als we met anderen over onze gevoelens voor Hem praten.

Wij zijn getuigen van Jezus Christus als we een positieve, opgewekte instelling hebben die ons geloof in Christus weerspiegelt.

Wij zijn getuigen van Jezus Christus als we anderen ons getuigenis geven en ze helpen om Hem te volgen.

Rachel Lynn Bauer

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Al Gods kinderen komen Gods Zoon vereren, eeuwige liefdesgaven komen zij offeren' ('The Shepherd's Carol', Children's Songbook, p. 40).

Tijd voor de gezinsavond!' riep papa. Ik haastte me naar de huiskamer. We deden altijd leuke dingen op de eerste gezinsavond van december.

Mijn jongere zusje, Michelle, rende voor mij uit en sprong in de zachte blauwe leunstoel.

'Niet eerlijk!' riep ik uit. 'Je hebt daar vorige week ook al gezeten. Nu ben ik aan de beurt.'

'Maar ik was hier het eerst, dus mag ik hier zitten', sprak ze tegen. 'Jij kunt op de bank zitten.'

'Ik wil niet op de bank zitten', kaatste ik terug.

Ik stormde naar de schommelstoel die ik omdraaide om maar niet het gezicht van Michelle te hoeven zien. Soms maakte ze mij zo boos! Ze dacht dat ze alles kon hebben wat ze wilde. En elke keer als ik me beklagde, zei mama dat ik geduldig moest zijn.

Toen we een lofzang hadden gezongen en hadden gebeden, zei papa: 'Kerstmis is een mooi feest en we mogen de ware betekenis ervan niet uit het oog verliezen. Vanavond beginnen we met onze geschenken aan Jezus.'

Onze geschenken aan Jezus. Dat was ik helemaal vergeten!

'We vieren Kerstmis omdat Jezus is geboren', ging papa verder. 'Hij heeft het mogelijk gemaakt dat we het allergrootste geschenk kunnen ontvangen: eeuwig leven bij onze hemelse Vader.'

'En wat heeft Hij ons gevraagd te doen?' vroeg mama.

'Hem navolgen en zijn geboden onderhouden', antwoordde mijn broer.

Mama gaf ons allemaal een

Ik wist onmiddellijk wat mijn geschenk zou zijn. Jezus leerde ons anderen lief te hebben, zelfs als ze ons boos maakten. Ik wist dat Jezus wilde dat ik van mijn zusje hield. Ik schreef op: 'Ik zal lief zijn voor Michelle.'

We deden onze kaartjes in een doos die met goud papier was afgeplakt. Toen legden we de doos onder de kerstboom. Elke keer als we naar de doos keken, moest dat ons herinneren aan Jezus' geschenk aan ons en ons geschenk aan Hem.

Een paar dagen later zag ik dat Michelle zonder te vragen mijn lievelingsbloes had aange trokken. Ik wilde haar uitschelden. Toen zag ik de gouden doos en herinnerde mij hoeveel ik van Jezus hield. Ik kon Hem mijn liefde tonen door lief voor mijn zusje te zijn. Ik zei: 'Wat zie je er mooi uit, Michelle.'

Ze glimlachte. 'Het spijt me dat ik zonder te

vragen je bloes heb gepakt. Je was er niet toen ik mij aankleedde en ik wil er vandaag extra mooi uitzien voor het kerstfeest op school.'

Ik werd helemaal warm van binnen. Ik was blij dat ik ervoor gekozen had om lief voor Michelle te zijn in plaats van boos te worden.

De rest van de maand probeerde ik aan dat goede gevoel te denken en aan mijn doel om op Jezus te lijken. Geduldig en liefdevol zijn ging mij steeds beter af.

Op kerstavond las papa het kerstverhaal voor, waarna we het naspeelden. Dan was ik maar de engel in plaats van ruzie met Michelle te maken over wie er Maria mocht zijn.

Vervolgens openden we de gouden doos en lazen onze geschenken aan Jezus voor. Toen ik mijn geschenk voorlas, zei mama: 'Ik heb gemerkt dat je extra lief voor Michelle bent. Ik ben heel trots op je!'

Ik was ook trots. Ik had nog geen cadeautje uitgepakt, maar ik had al iets heel bijzonders gekregen: het blijde gevoel van de Heilige Geest, die mij zei dat ik het juiste had gedaan. ■

kaartje en een pen. We moesten opschrijven hoe we Jezus onze liefde konden tonen. Dat was ons geschenk — iets wat we zouden doen om meer op Jezus te gaan lijken.

'Ik hoop dat we ons in de kersttijd, met al onze verschillende kersttradities, allereerst op de Heer Jezus Christus zullen richten.'

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Christ the Savior Is Born', *New Era*, december 2006, p. 2.

Ons prikbord

ZIJ KIJKEN GRAAG NAAR DE TEMPEL

De jeugdwerkkinderen uit de wijk La Florida 3 in Santiago (Chili) zijn met hun jeugdwerk-leidsters en leden van de bisschop naar de tempel gaan kijken. Toen ze door de prachtige tuin liepen, spraken ze over het doel van de tempel en zongen 'Ik kijk graag naar de tempel' (*Kinderliedjes*, p. 95). Ook zagen ze een film over het leven van Jezus Christus.

GA NAAR DE TEMPEL

Groeten uit de tempel-tuin. Het was een fantastische dag toen ik en de andere kinderen uit de ring Libertad (Ecuador) een bezoek brachten aan de tuin van de Guayaquiltempel (Ecuador). We nodigen alle kinderen van de wereld uit om naar een tempel te gaan kijken als dat kan — het is een hele mooie plek.

Aida V. (10), Ecuador

Het is Kerstmis — Christus is geboren,
Oluchukwu O. (9), Nigeria

De herstelling van het Aäronisch priesterschap,
Felipe L. (12), Brazilië

IK ZAL IEDEREEN OVER DE PROFEET JOSEPH SMITH VERTELLEN.

Het heilige bos, **Axcel C.**

In het jeugdwerk hebben we 'Joseph Smiths eerste gebed' leren zingen (lofzang 26) en nu is het mijn lievelingslofzang. Als ik straks een zending ben, zal ik de mensen die ik les geef over het heilige bos vertellen. Ik hou van Jezus Christus en de profeet Joseph Smith. Ik weet dat de kerk waar is.

Axcel C. (5), Peru

EEN CHIGIRI-E VAN PRESIDENT MONSON

In zes maanden tijd maakten de jeugdwerkkinderen uit de wijk Fuji in Shizuoka (Japan) een *chigiri-e*, een collage van met de hand gescheurd papier, die president Thomas S. Monson uitbeeldt. Het was een hele klus, maar iedereen werkte goed mee. Iedereen leerde president Monson beter kennen.

ZE GENIET VAN DE GEZINSAVOND

Helena C. (9) uit Costa Rica voelde onmiddellijk dat ze lid van de kerk was toen ze door haar vader was gedoopt. Ze geniet van de gezinsavondlessen over Jezus Christus. Ze gaat ook graag naar school en speelt graag met haar vriendinnetjes.

SCHITTEREND IDEE

'Komt tot Christus.'

— Moroni 10:32

KINDEREN

Het Licht van de wereld

Kimberly Reid

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal
*'Want evenals in Adam allen
sterven, zo zullen ook in Christus
allen levend gemaakt worden'*
(1 Korintiërs 15:22).

Erin stond op het Tempelplein in Salt Lake City naar een levensgrote kerststal te kijken en te wachten totdat de muziek en het verhaal zouden beginnen. Er fonkelden heel veel lichtjes om haar heen. Maar het voelde niet als de kersttijd.

'Gaat het een beetje?' vroeg mama aan haar.

Erin knikte, maar ze wist het nog zo net niet.

Een paar dagen daarvoor was

er een jongen uit Erins klas bij een auto-ongeluk omgekomen. Ze had veel mensen zien huilen op zijn begrafenis en ze had zelf ook heel hard gehuild. Ze kende de jongen niet zo goed, maar Erin wist dat zijn familie net zoveel van hem hield als haar familie van haar. Ze vond het eng dat zoiets iemand van haar leeftijd kon overkomen.

Nu leek het kerstgevoel heel ver weg. Ze maakte zich almaar zorgen — ze was bang in de auto, bang zonder haar ouders in de buurt, bang om het huis uit te gaan omdat er onderweg iets ergs zou kunnen gebeuren. Alle kerstlichtjes op het Tempelplein konden haar zorgen niet wegnemen. Hoe kon ze

gelukkig zijn in een wereld die niet altijd veilig was?

'Het gaat zo beginnen', zei papa. Hij wees op de kerststal.

De luidsprekers kraakten in de avondlucht en er kwam een stem uit. De muziek begon en er gingen schijnwerpers aan die op de beelden van de herders, wijzen, Maria en Jozef schenen. Erin luisterde naar het bekende verhaal. Het kindje Jezus was geboren en in een kribbe gelegd. Engelen zongen. Herders aanbaden. Wijzen waren blij.

Erin keek naar de gezichten van haar ouders en de menigte die zich om de kerststal hadden geschaard. Ze leken allemaal blij te zijn. Maar

'Jezus Christus is [...] het licht van de wereld omdat zijn voorbeeld en zijn leringen het pad verlichten dat wij moeten gaan om in de tegenwoordigheid van onze Vader in de hemel terug te keren.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'The Light and Life of the World', *Ensign*, november 1987, p. 64.

waarom was iedereen zo blij over het kindje Jezus als zijn geboorte geen eind had gemaakt aan slechte dingen? Erin was niet blij met de vraag die door haar hoofd spookte. Ze wilde alleen dat ze niet meer bang was.

Het verhaal was afgelopen en er kwam een opname van de stem van de profeet uit de luidsprekers. Hij gaf zijn getuigenis en las een tekst uit de Bijbel voor: 'Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden' (1 Korintiërs 15:22).

Erins hart ging sneller kloppen. Ze herhaalde de woorden in gedachten, probeerde ze vast te houden. *Want evenals in Adam*

allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.

In die tekst stond dat *allen* zullen sterven — jonge mensen, oude mensen — iedereen. Erin wist dat natuurlijk al, maar ze had er nooit veel over nagedacht. Ze dacht dat ze te jong was om over zulke dingen na te denken. Maar ze was niet te jong om een getuigenis te hebben van deze waarheid: dankzij Jezus Christus zal *iedereen* weer leven. Daarom waren de herders en de wijzen zo blij. Zij begrepen wat Jezus op aarde kwam doen.

Erin keek naar een raam in het bezoekerscentrum achter de kerststal. In het gebouw scheen een licht op een groot beeld van

Jezus met uitgestrekte, verwonde handen. Erin dacht aan het kindje in de kribbe en hoe Hij alle macht had gekregen. En toch had Hij ervoor gekozen om zijn leven voor haar neer te leggen. Hij was geboren zodat zij weer zou leven. Wat er ook gebeurde, Erin was veilig in Jezus' liefde.

Ze voelde zich ineens heel rustig worden. Ze kon niet goed uitleggen hoe, maar haar zorgen verdwenen. Toen ze naar het beeld van Jezus Christus keek, dat meer straalde dan de fonkelende lichtjes, had ze geen oog voor de donkere avondlucht. Ze had het te druk met het warme gevoel van hoop dat in haar brandde. ■

Jezus Christus is de Zoon van God

Stel je eens voor dat je door de woestijn reist. De reis is lang, je slingert heen en weer op je kameel en je hebt zelfs geen routekaart bij je! In plaats daarvan volg je een ster. Hoe zou je dat vinden? Zou je genoeg geloof hebben om door te gaan?

Dat is wat de wijzen tweeduizend jaar geleden deden. Ze zagen een heldere ster in het oosten en reisden naar Betlehem om het Christuskind met prachtige geschenken te eren. En de wijzen waren niet de enigen die de ster in de gaten hielden. Over de oceaan, op het Amerikaanse vasteland, zagen de Nephieten de ster en wisten dat Jezus Christus, de Zoon van God, was geboren.

En als we nu aan die ster denken, denken we aan de Heiland. Zij scheen in het duister en toonde de wijzen de weg, net zoals Jezus ons toonde hoe we moeten leven. De ster was ook constant, net als de liefde van de Heiland voor ons. De volgende keer als je naar de sterren kijkt, denk er dan aan dat Jezus Christus de Zoon van God en het Licht van de wereld is! ■

LIEDJE EN SCHRIFTEKST

- 'Het lied van Jezus' geboorte', *Kinderliedjes*, p. 32–33
- Leer en Verbonden 11:28

KGW-ACTIVITEIT: SYMBOLEN VAN DE HEILAND

Jezus Christus vergeleek Zichzelf met veel zaken. Door die vergelijkingen te bestuderen, komen we meer over Hem te weten. Lees deze teksten in gezinsverband en bespreek wat deze symbolen ons zeggen over de Heiland.

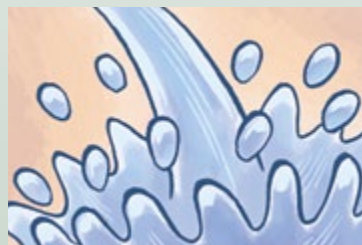
Herder (zie Psalmen 23:1.)

Lam (zie Johannes 1:29)

Brood (zie Johannes 6:51)

Water (zie Johannes 4:14)

Rots (zie 2 Nephi 8:1)

JIJ ALLEEN

Maak kerstdecoraties om je eraan te herinneren hoe de Heiland jou tot zegen is. Knip de sterren uit en plak ze op stevig papier. Op de achterkant van de sterren plak je een foto van jezelf of van je familie. Schrijf onder de foto wat je gaat doen om Jezus, het Licht van de wereld, te volgen. Maak bovenaan een gaatje en rijg draad door het gat om de decoraties in de boom te kunnen hangen.

Een verhoord kerst GEBED

Peggy Schonken

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal
*'De Heer zal eveneens de gebeden
der rechtvaardigen indachtig zijn,
die tot Hem zijn opgezonden'*
(Mormon 5:21).

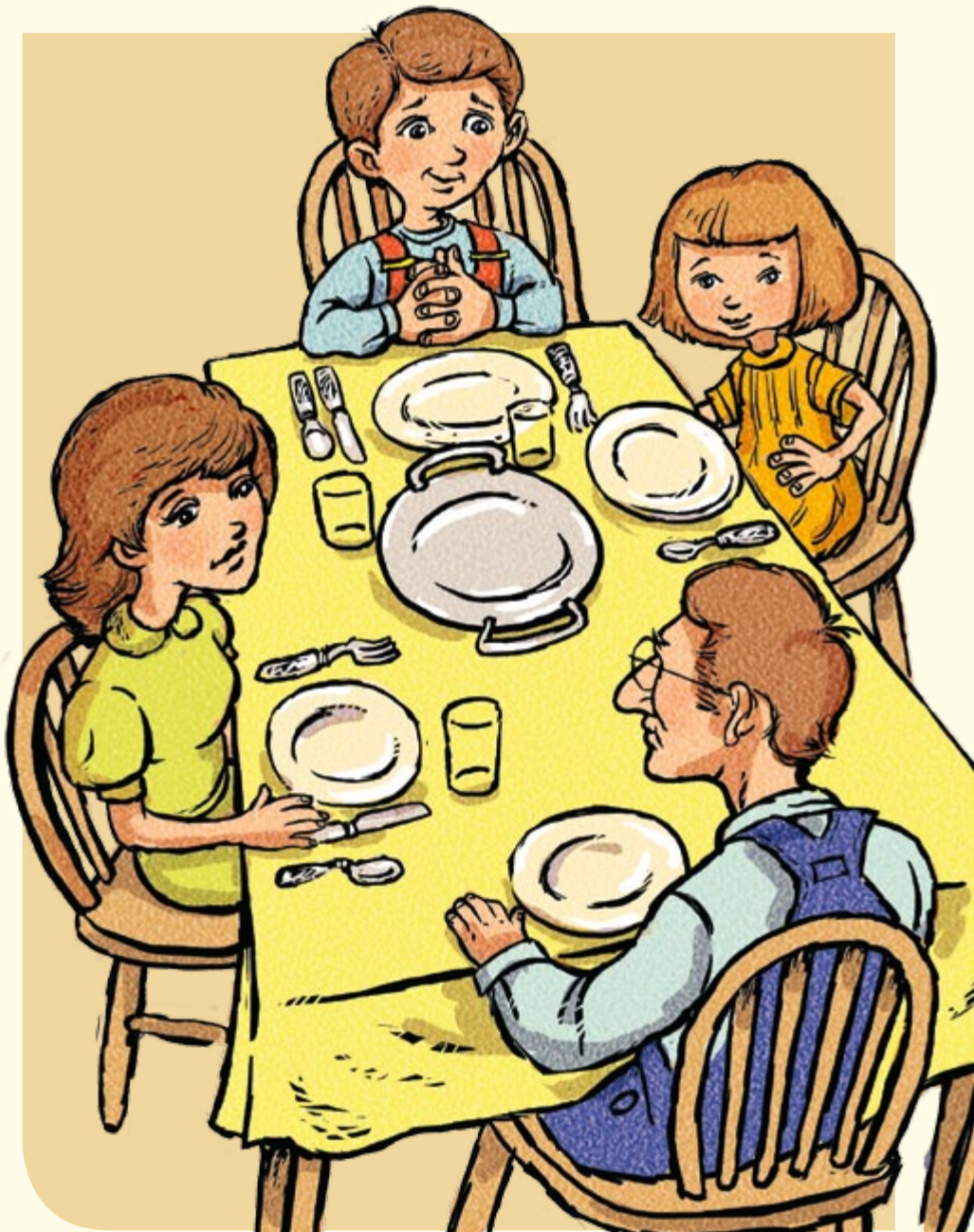
Peggy ging snel haar bed uit op kerstmorgen. Ze verheugde zich erop dat ze een cadeautje zou krijgen en een kerstmaal. Maar toen ze om zich heen keek, wist ze dat het dit jaar anders zou zijn. Hoewel haar vader hard werkte, hadden ze maar weinig centjes.

Er waren geen tekenen dat er een kerstmaal zou zijn. Ze zag niets in de groentemand liggen en er lag geen eten in de koelkast.

Peggy en haar broer, Malcolm, liepen naar de slaapkamer van hun ouders en zagen hen geknield voor hun bed zitten. Ze luisterden stilletjes toe hoe hun vader en moeder baden of God hen wilde helpen om eten op tafel te krijgen.

'Kom,' zei Peggy tegen Malcolm, 'laten we naar buiten gaan.'

Peggy en Malcolm gingen naar buiten en plukten een paar wilde

varens die naast de tuin groeiden. Misschien zouden er dit jaar geen cadeautjes zijn, maar ze konden er wel voor zorgen dat het in huis een beetje Kerstmis leek.

Ze voelden zich een stuk beter toen het huis met groene varens was versierd, maar er was nog steeds geen eten te bekennen.

‘De Heer zal ons helpen’, zei moeder. ‘Laten we de tafel dekken.’

Vader zette de borden op de tafel terwijl moeder de messen en vorken klaarlegde.

De kinderen keken elkaar vertwijfeld aan. De tafel was gedekt, maar er was geen eten. Het ontbijt ging en de lunch kwam. Peggy voelde haar maag knorren. Ze vroeg zich af hoe haar ouders aan eten gingen komen.

Het werd twaalf uur, half een, kwart voor een. Nog steeds niets. Toen werd er aangebeld.

Ze rende naar de deur en was verbaasd dat familie Kirk voor de deur stond. Ze hadden een ham, brood, kip, salades en toetjes bij zich. Peggy kon haar ogen niet geloven.

‘We gingen net aan tafel toen

we aan jullie moesten denken’, zei broeder Kirk. ‘We hopen dat jullie dit eten kunnen gebruiken.’

Vader schudde broeder Kirk de hand en moeder begon het eten op de keukentafel te zetten. Peggy was nog steeds verbaasd. Ze keek met grote ogen naar haar vader en moeder, maar die deden alsof ze dit verwacht hadden.

Peggy wist dat het gevoel dat ze ’s ochtends had gehad, juist was geweest. Deze Kerstmis *was* anders. Dit was de Kerstmis dat ze leerde dat onze hemelse Vader gebeden hoort en verhoort. En dat was het beste cadeau dat ze had kunnen ontvangen. ■

‘Een nederig, gelovig gebed geeft richting en gemoedsrust.’

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘De goddelijke gave van het gebed gebruiken’, *Liahona*, mei 2007, p. 8.

Boterhamvriendjes

Heidi Poelman

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

1. William ging naast Jeremy in de auto zitten en deed zijn gordel om.

En verheugen we ons op de kleuterschool?

Ja!

Ja!

2. Jeremy's moeder reed de straat uit en William opende zijn broodtrommeltje. Hij pakte er een boterham met pindakaas uit en nam een hap.

3.

Jeremy keek naar Williams boterham. Die zag er lekker uit. Jeremy had enorme trek.

4. 'Mama, ik heb zo'n trek.
Hebt u iets te eten voor me?

Het spijt me, Jeremy. We hebben
thuis net gegeten. Ik heb niets
anders bij me.

Goed dan.

5. Jeremy keek een beetje sip. Hij wilde ook
een boterham.

6. William zag Jeremy sip kijken. Hij brak zijn
boterham doormidden en gaf een helft aan Jeremy.

Hier, voor jou!

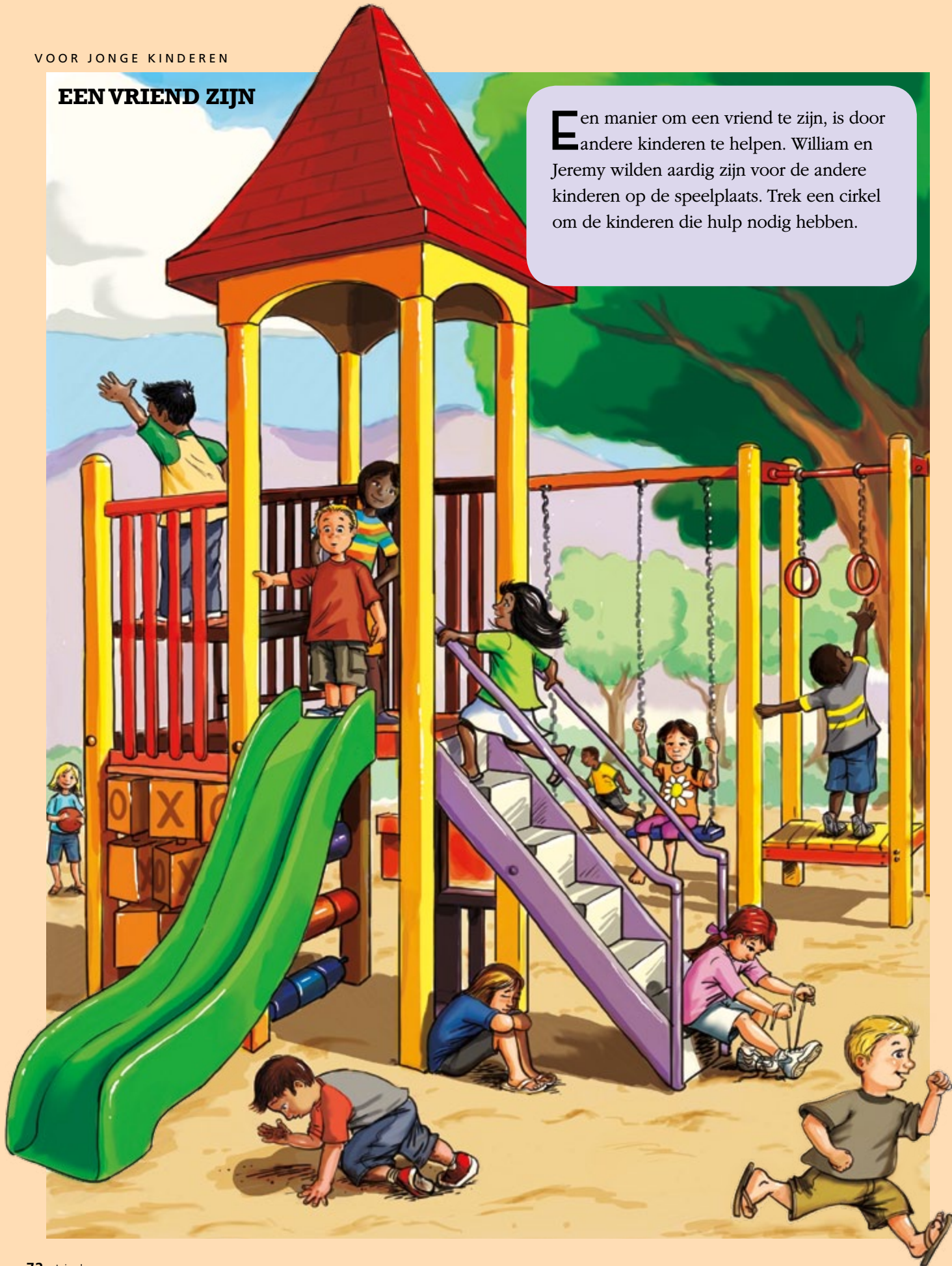
7. Bedankt, William.
Dat is aardig van je.

Graag gedaan. Daar
heb je vrienden voor.

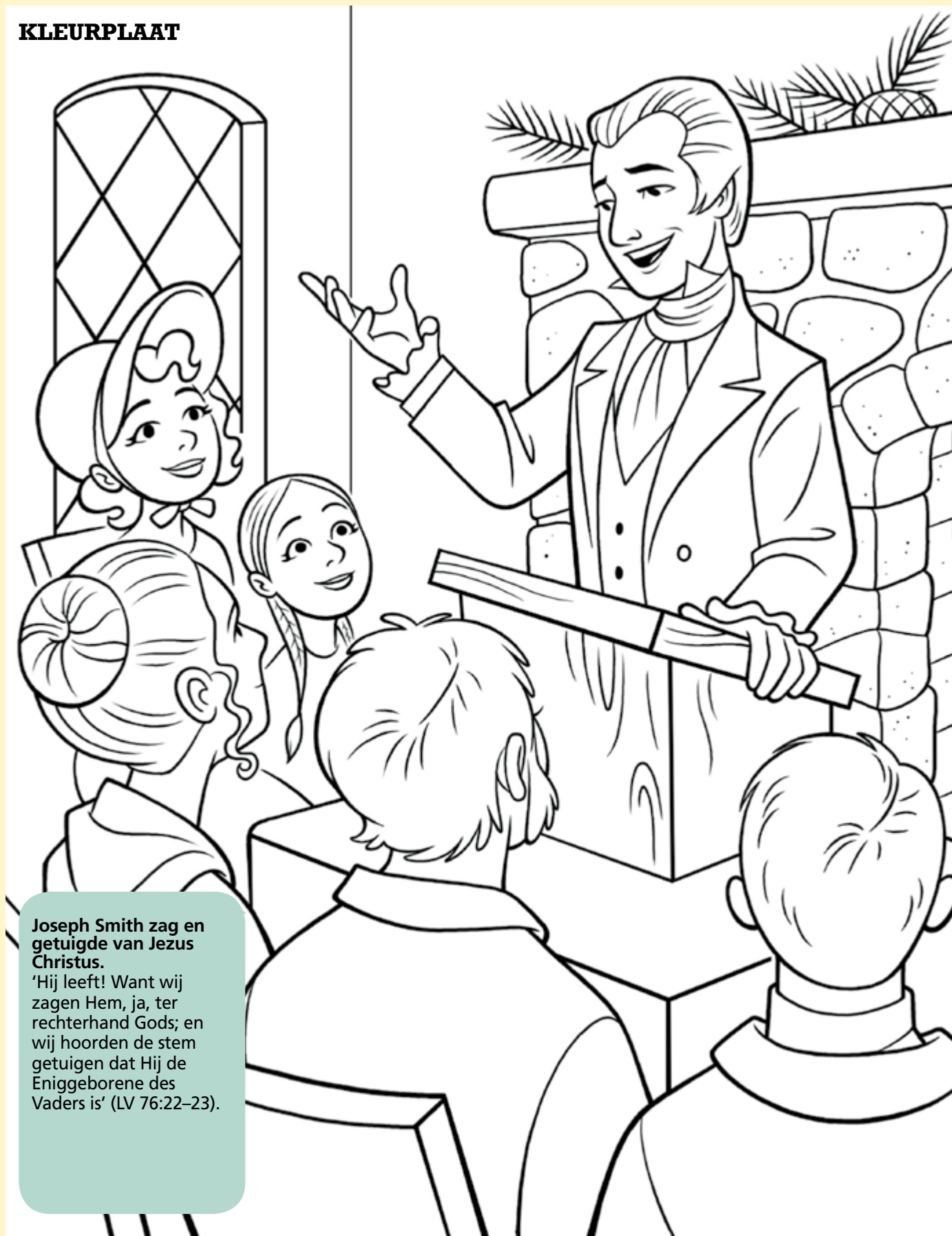

EEN VRIEND ZIJN

Een manier om een vriend te zijn, is door andere kinderen te helpen. William en Jeremy wilden aardig zijn voor de andere kinderen op de speelplaats. Trek een cirkel op de speelplaats. Trek een cirkel om de kinderen die hulp nodig hebben.

KLEURPLAAT

Joseph Smith zag en getuigde van Jezus Christus.

'Hij leeft! Want wij zagen Hem, ja, ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem getuigen dat Hij de Eniggeborene des Vaders is' (LV 76:22-23).

Leden uitgenodigd om het evangelie te verkondigen door tijdschriftabonnementen cadeau te doen

Heather Whittle Wrigley

Kerknieuws en -evenementen

Als hoofd materiaalbeheer voor de kerk in Thailand behandelt Kanogwan Wongwiraphab geregeld verzoeken van kerkleden om kerkmateriaal zoals tempelonderkleding en kerkpublicaties.

Maar ze was verbaasd toen er op een dag een vrouw naar haar kantoor kwam om haar abonnement op een kerktijdschrift te verlengen. In dat deel van de wereld verlengen de leden hun abonnement meestal via de tijdschriftenvertegenwoordiger in hun unit. De vrouw legde echter uit dat ze geen wijkvertegenwoordiger had. Ze was boeddhist en had via een vriendin die lid van de kerk was kennisgemaakt met de kerktijdschriften toen ze haar een abonnement schonk.

‘Ze vertelde me geweldige dingen over de kerktijdschriften en hoe nuttig ze voor haar kinderen waren’, schrijft zuster Wongwiraphab. ‘Toen haar kinderen uit school kwamen en de tijdschriften zagen, waren ze erg enthousiast en lazen zij ze meteen uit.’

De vrouw prees de tijdschriften om hun ‘grote waarde’ en omdat het haar kinderen goede zeden en een grote woordenschat bijbracht. Ze was zo onder de indruk dat ze haar abonnement verlengde en bovendien abonnementen cadeau gaf aan haar

collega’s zodat hun kinderen er ook baat bij zouden hebben.

‘Zelfs niet-leden zien in wat de waarde van [de tijdschriften] is en [zij] willen dat anderen daar ook wat aan hebben’, schrijft zuster Wongwiraphab.

De kerkleiders hebben de kerkleden altijd aangemoedigd om de kerktijdschriften te lezen en ze cadeau te doen aan andere mensen.

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft aangegeven hoe verstrekkend het nut van de tijdschriften kan zijn. ‘Door de goede geest die er van de tijdschriften uitgaat,

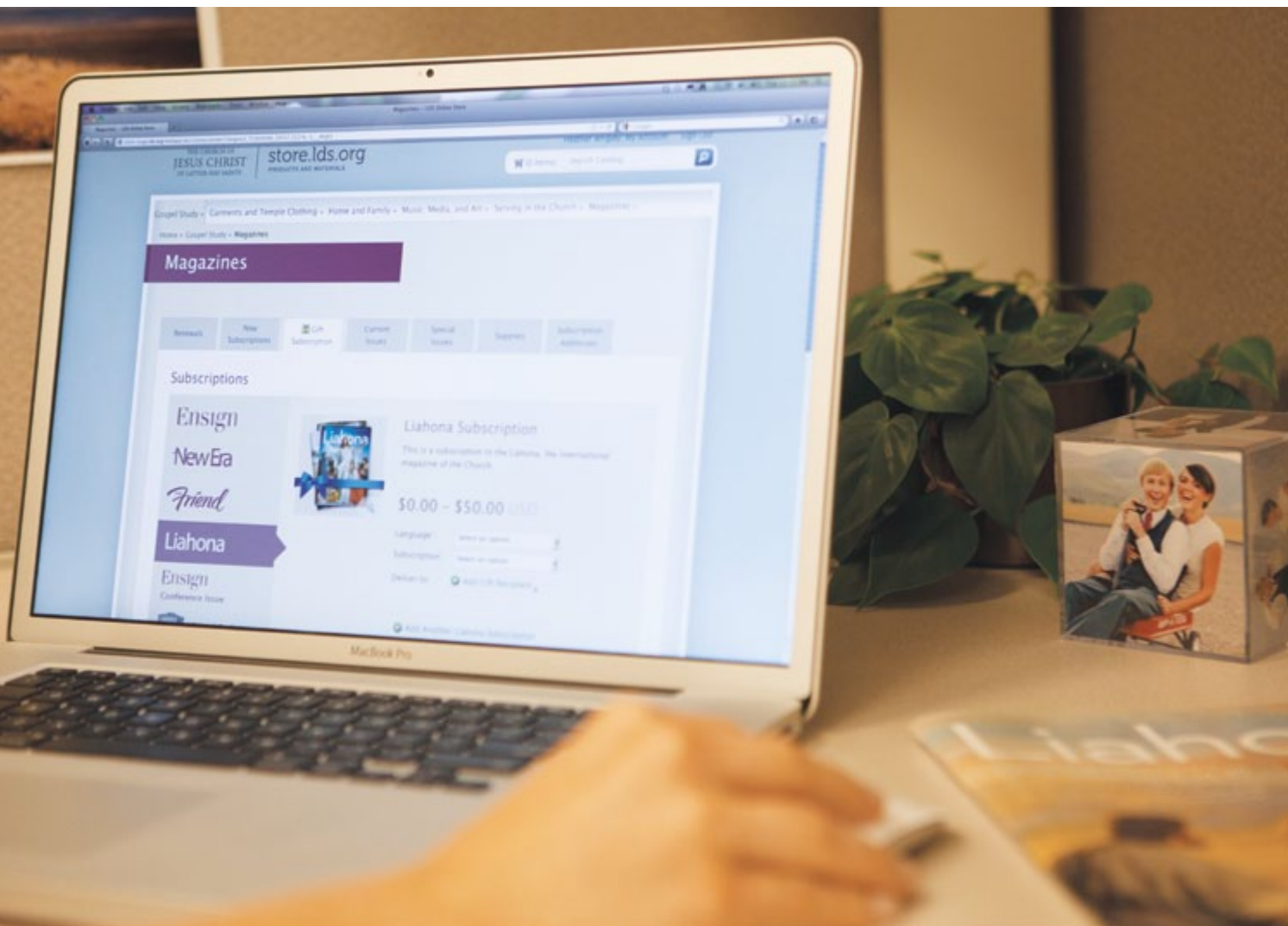
kunt u uw huis vullen met warmte, liefde en de kracht van het evangelie’, heeft hij gezegd (‘Het belang van het gezin’, *Liahona*, mei 2003, p. 42).

Ouderling Craig A. Cardon van de Zeventig is adjunct-directeur van de afdeling priesterschapszaken en redacteur van de kerktijdschriften, en hij ziet in dat ze waarde hebben voor alle mensen.

‘De kerktijdschriften zijn een belangrijk deel van de gezaghebbende stem van de kerk waardoor profetische raad van de Heer over zaken die relevant zijn in de huidige wereld ter beschikking wordt gesteld aan alle kinderen van onze hemelse Vader van alle leeftijden’, zegt hij. ‘Elke maand komen in interessante, boeiende artikelen omstandigheden aan de orde waar alle mensen op aarde mee te maken krijgen, of ze nu lid van de kerk zijn of niet. Allen die oprecht naar waarheid zoeken, hebben veel baat bij de geïnspireerde leringen en leiding die erin staan.’

Als elke abonnee van de kerktijdschriften een geschenkabonnement zou sturen aan een vriend of familielid buiten de kerk, zouden bijna 1,7 miljoen nieuwe abonnees maandelijks een prettig contact met de kerk hebben.

Neem voor hulp contact op met de plaatselijke tijdschriftenvertegenwoordiger, stuur een e-mail naar help@store.lds.org, of bel de klantenservice in uw land. U vindt een lijst met telefoonnummers ingedeeld per land op store.lds.org. Klik onderaan de pagina op **Contact Us** onder **Customer Support**, vervolgens op de link **by telephone** onder **Contact Us**.

De leden worden aangemoedigd om hun vrienden en familieleden van alle leeftijden, godsdiensten en achtergronden die geen lid van de kerk zijn over het evangelie te vertellen door ze een abonnement op een kerktijdschrift cadeau te doen.

Door de webwinkel van de kerk — store.lds.org — kan men zich snel en makkelijk abonneren op een of meer tijdschriften, of een abonnement cadeau geven aan een familielid of vriend. De *Friend*, de *New Era* en de *Ensign* zijn alleen in het Engels, maar de *Liahona*, met artikelen die tegelijkertijd verschijnen in de drie uitsluitend Engelstalige tijdschriften, verschijnt in tientallen talen.

Een bisschop in de ring Peoria (Arizona, VS), die de kinderen in zijn wijk een jaarabonnement op de *Friend* cadeau deed, ondervond dat dat een goede manier is om ze

te omringen met de woorden van levende profeten en apostelen.

Penélope B. Woodward uit de Amerikaanse staat Texas gaf haar nicht en een bevriende leerkracht in een ander land een abonnement op de *Liahona*.

‘Ik hoop dat [mijn nicht] zo leert hoe belangrijk het is om verbonden te sluiten en na te leven’, schrijft ze. Ze schrijft verder dat het geschenkabonnement een manier is om ‘[mijn vriendin] voor te bereiden om op een dag naar het herstelde evangelie te luisteren en het te aanvaarden’.

Een (geschenk)abonnement bestelt u op **store.lds.org**. Links op de pagina vindt u gegevens voor het bestellen van tijdschriften. Het online bestelproces neemt met u verlenging van abonnementen door, maar ook het bestellen van nieuwe abonnementen en geschenkabonnementen.

Store.lds.org is te gebruiken in het Chinees, Engels, Frans, Duits, Italiaans, Japans, Koreaans, Portugees, Russisch en Spaans. Wie die talen niet machtig is of geen internettoegang heeft, kan abonnementen bestellen of cadeau doen via de distributiecentra van de kerk, gevestigd in vele landen. ■

Taalpagina's verschaffen kerkmateriaal in ruim honderd talen

Voor leden over de hele wereld die geen van de tien belangrijkste talen machtig zijn — Chinees, Engels, Frans, Duits, Italiaans, Japans, Koreaans, Portugees, Russisch en Spaans — kan het moeilijk zijn om kerkmateriaal in hun moedertaal te vinden. Maar zij die afweten van de taalpagina's op LDS.org kunnen met slechts enkele klikken toegang krijgen tot het voornaamste materiaal van de kerk.

Rechtsbovenaan of linksonderaan de homepage van LDS.org klikt u op de **wereldkaart** voor de links naar alle beschikbare taalpagina's. Tegen het einde van 2012 hoopt het team achter LDS.org 108 taalpagina's te hebben, inclusief Hrvatski (Kroatisch), Malagasi (gesproken in Madagascar) en Twi (gesproken in Ghana).

Dit jaar zijn er nieuwe documenten toegevoegd aan de taalpagina's, waaronder pdf-bestanden van het plaatselijke Kerknieuws in de *Liahona* in ruim veertig talen, en een pdf met uitsluitend teksten van de algemene aprilconferentie 2012 in meer dan negentig talen. De pdf-bestanden van het Boek van Mormon in 99 talen voegden 24 extra taalpagina's toe aan de reeds beschikbare op LDS.org.

Er verschijnen vertalingen volgens het wereldwijde plan van de kerk om kerkmateriaal in bepaalde talen te publiceren.

In dit gefaseerde plan hebben basispublicaties — avondmaalsgebeden, de geloofsartikelen, het boek *Evangeliebeginselen*, geselecteerde toespraken van algemene conferenties, en de brochure *Het getuigenis van de profeet Joseph Smith*, om maar enkele voorbeelden te noemen — voorrang bij de vertaling.

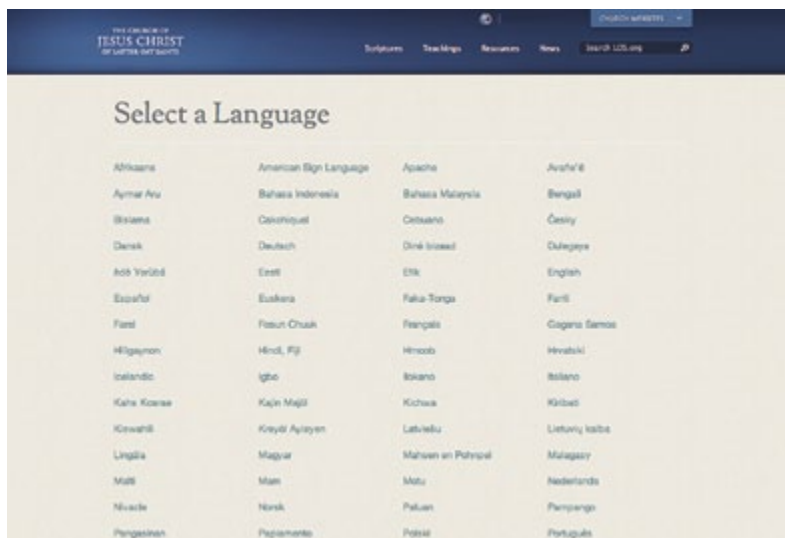
Andere vertalingen, zoals de Schriften, muziek, 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' en de booschappen van het Eerste Presidium en huisbezoekboodschappen, worden gepubliceerd als het aantal kerkleden dat een taal spreekt toeneemt.

Het materiaal wordt vertaald en ter beschikking gesteld na goedkeuring door het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen. Het gebiedspresidium kan ook een aanvraag voor de vertaling van een publicatie in een bepaalde taal doen als zij merken dat daar behoefte aan is.

'Die pagina's staan alle leden ter beschikking, zowel voor gebruik thuis als in de kerk', aldus senior productmanager Matt Robinson, die over de digitale kanalen gaat. 'Plaatselijke leiders kunnen ze gebruiken voor hun eigen studie, maar kunnen de leden er ook op wijzen dat ze er zelf gebruik van kunnen maken voor hun roeping en in hun gezin.'

Sargis Aivazyan, tweede raadgever in het presidium van het district Jerevan (Armenië) rapporteert dat de Armeense leden maar al te graag gebruikmaken van de Armeense taalpagina om materiaal af te drukken dat hen helpt met het vervullen van hun roeping. Zij gebruiken het om informatie over de kerk te ontvangen en te lezen, en om materiaal van de algemene conferenties in hun eigen taal op te zoeken. ■

Er zijn tientallen nieuwe documenten te downloaden en af te drukken, en men blijft er steeds meer toevoegen aan de ruim honderd taalpagina's op LDS.org.

President Monsons leven in het zonnetje gezet tijdens een avond vol zang, muziek en hulde

Gerry Avant

Redacteur *Church News*

Op maandag 17 augustus 2012 kwamen ongeveer twintigduizend mensen bijeen in het Conferentiecentrum voor een grote viering van president Thomas S. Monsons 85ste verjaardag. Het was een avond vol muziek, verhalen en hulde in een programma met de titel 'Gouden tijden: viering van een leven'.

Het programma bevatte muziek en teksten uit president Monsons lievelingsmusicals en andere inspirerende liederen die ten gehore werden gebracht om zijn verjaardag te vieren, die op 21 augustus was.

President Monson zat met zijn vrouw, Frances, en leden van hun familie op de voorste rij.

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, vertelde dat hij getuige was geweest van huldebetoon aan president Monson op 'een landweg in de woestijn van Arizona', waar president Monson de tijd nam om een echtpaar met kleine kinderen de hand te schudden, maar waar hij uiteindelijk geduldig veel meer mensen begroette die daarna kwamen aangelopen.

President Eyring vertelde dat hij heeft gezien dat president Monson 'namens de Heer naar de mensen toegaat', meestal ook

kinderen, in situaties over de hele wereld. 'Niet alleen maakten de mensen die hij begroette een prachtig moment mee, maar wij die er getuige van waren ook', zei hij. 'Ik ben niet meer dezelfde, noch de andere aanwezigen, omdat we veranderd zijn door de liefde die we voelden.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, feliciteerde president Monson ook met 'een leven vol gouden tijden. (...) President Monson, u bent een vriend die licht brengt in het duister, en u bent Gods profeet voor onze tijd. Wij hebben u lief en steunen u. Wij bidden voor u', zei hij.

In 'De gouden tijden: viering van een leven' werd een nostalgische terugblik geworpen op het leven van president Monson — zijn kinderjaren, huwelijk, militaire dienst, en dienst in de kerk — door muziek en zang.

Veel andere kerkelijke, godsdienstige en maatschappelijke leiders, en jarenlange vrienden, brachten president Monson hulde in van te voren opgenomen videoboodschappen. En hij kreeg erkenning voor zijn jarenlange betrokkenheid bij de scouting.

Aan het eind van het programma haalde president Monson de woorden aan van de Schotse auteur en dichter James Barrie, die heeft geschreven: 'God heeft ons herinneringen gegeven opdat wij zomerrozen hebben in de winter van ons leven' (zie *Peter's Quotations: Ideas for Our Time* [1977], p. 335, samengesteld door Laurence J. Peter).

'Vanavond heb ik een groot boeket herinneringen gekregen,' zei president Monson.

Als huldeblijk was het podium in het Conferentiecentrum versierd met honderden gele rozen, die de 'gouden tijden' van zijn leven voorstelden. ■

FOTO DEBRA GHRIS

Eerste district in Kaapverdië

Op zondag 29 april 2012 richtte de toenmalige president van het gebied Europa, ouderling Erich W. Kopischke, de eerste ring in Kaapverdië op (wat ook wel Cabo Verde genoemd wordt). Dit gebeurde in de hoofdstad, Praia, in aanwezigheid van ruim duizend leden.

Rosivelto Teixeira is geroepen en aangesteld om de nieuwe ring Praia (Kaapverdië) te presideren, met als eerste raadgever Adilson Monteiro en als tweede raadgever José Pires.

Velen in contact gekomen met het evangelie door herinwijding kerkgebouw in Londen

De historische Hyde Park Chapel van de kerk in Londen heeft een verbouwing ondergaan en is vlak voor de Olympische Spelen van 2012, op 1 juli 2012, opnieuw ingewijd als kerkgebouw voor aanbidding en als bezoekerscentrum.

Ouderling Erich W. Kopischke van de Zeventig was toen nog president van het gebied Europa en wijdde het gebouw opnieuw in. 'Ik hoop dat in de loop der jaren letterlijk honderdduizenden mensen hier binnen zullen komen om iets te weten te komen over het evangelie van Jezus Christus', zei hij.

Nieuw-Caledonië viert groei van de kerk

Op 27 mei 2012 richtte ouderling James J. Hamula van de Zeventig, president van het gebied Oceanië, de eerste ring in Nieuw-Caledonië op, in aanwezigheid van ongeveer achthonderd kerkleden.

'Het zal heiligen der laatste dagen en de rest van Nieuw-Caledonië tot zegen zijn als er in het evangelie van Jezus Christus wordt onderricht en dit door steeds meer mensen wordt aanvaard', aldus ouderling Hamula.

FOTO OUDERLING JOSÉ A. TEIXEIRA

De leden van het presidium van de ring Praia (vlnr): Adilson Monteiro, eerste raadgever; Rosivelto Teixeira, president; en José Pires, tweede raadgever.

De nieuwe ring, de ring Noumea (Nieuw-Caledonië), heeft tweeduizend leden en acht kerkgebouwen.

'Het is onze belangrijkste zending om de mensen in Nieuw-Caledonië alle beginselen van het evangelie te verkondigen, want dat zal hun, hun gezin en hun werkgevers en gemeenschap geluk brengen',

aldus Georgie Guidi, die als de eerste president van de ring is geroepen. Marc Mocellin en Thierry Gorodey zijn geroepen als zijn raadgevers.

Eerste mormoonse kerkgebouw in Ethiopië

De leden in Ethiopië ondervinden nu al de zegeningen van het eerste kerkgebouw in hun land. Het gebouw is gelegen aan de snelweg tussen de steden Addis Ababa en Adama, telt twee verdiepingen, en omvat een ondergrondse parkeergarage.

Maar belangrijker nog dan de technische aspecten van het gebouw is dat het fungeert als een symbool van geloof voor de gemeenteleden, die tot nu toe bijeenkwamen in een woonhuis vlakbij het nieuwe gebouw.

President van de gemeente Debre Zeit, Efram Aemero Mekonen, zegt: 'Telkens als ik het nieuwe gebouw passeer, denk ik aan onze verbonden. Het sterkt mij, zoals toen bevelhebber Moroni de banier der vrijheid hief.'

Wijziging

Het Eerste Presidium heeft een wijziging aangekondigd in het presidium van het gebied Midden-Amerika: ouderling Robert C. Gay is teruggeroepen naar de hoofdzetel van de kerk en ouderling Kevin R. Duncan vervangt hem als tweede raadgever. Deze wijziging is een aanpassing van de gebiedstakenlijst zoals die gepubliceerd is in de augustusuitgave van de *Ensign* en de *Liahona*.

De Liahona bevat antwoorden

Ik ben in de kerk opgegroeid. Soms waardeer ik de vele zegeningen van het evangelie in mijn leven niet genoeg. En als ik dan over die dingen nadenk, weet ik dat ik mijn hemelse Vader nooit genoeg kan danken voor alles wat ik heb. Een van die zegeningen is het geïnspireerde tijdschrift *de Liahona*. Het is ongelooflijk dat ik elke keer als ik erin lees precies de antwoorden krijg die ik nodig heb. Dankuwel voor die boodschappen.

Ludmila L. (13), Argentinië

Ons getuigenis groeit

De *Liahona* heeft mijn leven en dat van mijn gezin veranderd. Het is een geweldig hulpmiddel, want je kunt ervan leren en er kennis door opdoen. Dankzij dit tijdschrift zijn wij gesterkt en is ons getuigenis van de kerk gegroeid.

Ana Marcela Echenique Hoyos (Colombia)

.....

Oproep ideeën voor de gezinsavond

De *Liahona* zoekt ideeën en ervaringen met betrekking tot de gezinsavond. De beschrijving van een idee mag kort zijn — vertel gewoon over een geslaagde of zinvolle gezinsavond, of hoe u uw gezinsavond hebt aangepast aan bepaalde behoeften in het gezin.

Stuur alstublieft uw ideeën en ervaringen (in uw moedertaal) naar liahona@ldschurch.org. Vermeld alstublieft uw volledige naam, e-mailadres, wijk en ring (of gemeente en district).

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Enkele voorbeelden:

‘De traditie van licht en getuigenis’, pagina 10: vat het artikel samen en laat het gezin eventueel een visueel hulpmiddel maken om het doel van een steiger te tonen. Bespreek hoe de kerk uw gezin een ‘steiger’ aanreikt om hoger te komen bij het opbouwen van uw gezin en andere aspecten van uw leven.

‘Profeten en de kersttijd’, pagina 20: lees enkele verhalen uit het leven van hedendaagse profeten en overweeg enkele verhalen te vertellen over manieren waarop uw leven of dat van anderen in het verleden is geraakt door een bijzondere kerstervaring. U kunt verschillende manieren bespreken om in deze periode het voorbeeld van onze profeten te volgen.

‘De geboden naleven brengt veiligheid en gemoedsrust’, pagina 32: als u kleine kinderen hebt, kunt u ze tekeningen laten maken van mensen die iets goeds doen langs een weg die naar een tempel

voert. Andere gezinnen zouden het hele artikel kunnen lezen en bespreken, beklemtonend dat ‘de weg naar geluk begint met (...) gehoorzaamheid aan de geboden.’

‘Hoe we geschenken aan Christus geven’, pagina 48: lees samen het artikel van president Henry B. Eyring. Misschien kunnen uw kinderen opschrijven wat ze de Heiland voor Kerstmis willen geven, en kunt u hun antwoorden inpakken als kerstcadeautjes. U kunt eventueel mensen bespreken die zij kennen die fysieke of geestelijke hulp kunnen gebruiken, of beide.

‘Een verhoord kerstgebed’, pagina 68: lees samen het verhaal van Peggy Schonken. U kunt eventueel vertellen over keren dat uw gebeden werden verhoord, en misschien kunt u uw kinderen aanmoedigen om daar ook over te vertellen. Overweeg om alle antwoorden te noteren die uw gezinsleden in de kersttijd op hun gebeden krijgen.

.....

Getuigenis zonder woorden

Mijn zoon Derek heeft algehele apraxie, wat betekent dat hij moeite heeft met spreken. Derek vindt de gezinsavond fijn en is maanden bezig om lessen voor te bereiden die hij het gezin wil geven.

Een van zijn gedenkwaardigste lessen was ‘De droom van Lehi’. Hij spande touw door het hele huis, en zelfs buiten. We begonnen de les met luisteren naar een cd van de lofzang ‘Christus is mijn Heer’ en kijken naar een plaat van Lehi’s droom die op tafel lag. Toen nam Derek ons een voor een mee langs het touw.

Tijdens het lopen zagen we platen van Christus aan de ene kant en afleidingen (zoals de radio, tv en spelletjes) aan de andere kant. We wisten dat we aan het eind gekomen waren toen we de muziek van Dereks—lievelingslofzang hoorden: ‘Ik weet dat mijn Verlosser leeft.’

Toen iedereen een beurt had gehad, zette Derek de dvd *The Testaments* aan en liet ons naar de slotscène kijken waarin Jezus Christus aan de mensen in Amerika verschijnt. De Geest was goed voelbaar toen mijn zoon zonder woorden zijn getuigenis van de Heiland overbracht.

Wendy Thompson (VS)

Ouderling
Quentin L. Cook
 van het Quorum der
 Twaalf Apostelen

ZONNESTRAALTJES, PUBLIC AFFAIRS EN EVANGELIEBLIJDSCAP

Toen ouderling M. Russell Ballard en ik enkele jaren geleden optraden als adviseurs van de afdeling public affairs werd het ons duidelijk dat veel journalisten, als ze wat over de kerk wilden weten, vaak te rade gingen bij mensen die niet tot de kerk behoorden. Omdat we daar verandering in wilden brengen, bezochten wij, op aanwijzing van het Eerste Presidium, de redacties van de toonaangevende kranten met de boodschap dat de kerk zich ten opzichte van de politiek neutraal opstelt. We nemen geen standpunt in over kandidaten of partijen. We willen echter wel ons eigen geloof goed uitleggen. ‘We willen dat u’, zo zeiden we, ‘naar ons toekomt en met ons praat als u het over ons geloof gaat hebben.’

We werden vriendelijk ontvangen en er werd naar ons geluisterd. En de media begripen nu veel beter wat heiligen der laatste dagen geloven. Sommige verkeerde ideeën hebben we kunnen ontzenuwen. En we zien nu dat er veel positiever over ons gesproken wordt. We zien ook dat men begint te beseffen dat heiligen der laatste dagen niet allemaal hetzelfde zijn; dat onze mensen in veel opzichten verschillend zijn.

Door deze verandering in denkwijze is het een heerlijke tijd om lid van de kerk te zijn. De leden kunnen naar voren treden en de vragen die hun vrienden en burens over ons geloof hebben, beantwoorden. Daarbij is eigenlijk niets belangrijker dan te laten merken dat we blij zijn en ons verheugen in het evangelie van Jezus Christus. We weten wat

Wat hebben de zonnestraaltjes met public affairs te maken? Een heleboel als ze de blijdschap van het evangelie voorstellen.

het uiteindelijke resultaat zal zijn, we weten wie Jezus Christus is, en we hebben een liefdevolle Vader in de hemel, die ons zegent.

Ik vind het opmerkelijk dat onze beste zendingsactieve leden, zij die het evangelie actief uitdragen, vaak mensen zijn die blij zijn. Toen ik de algemeen bestuurder van de afdeling zendingswerk was, viel het ons op dat er in Frankrijk mensen waren gedoopt. We vroegen ons verheugd af wat de redenen daarvoor waren. Er bleken er verschillende te zijn. Maar een van de belangrijkste was wel dat een zuster op maandag op haar werk over haar zonnestraaltjes sprak. Na de sabbat sprak ze met haar collega's heel blij en met groot genoegen over de les die ze de dag ervoor aan de jonge kinderen had gegeven. Het duurde niet lang voordat haar collega's uit eigen beweging vroegen om hun meer over de zonnestraaltjes te vertellen. En wat had dat voor gevolgen? Hier hadden we een groep mensen met dezelfde zorgen die iedereen over de wereld en de toekomst heeft. En opeens was daar iemand die niet alleen blij was, maar ook nog eens blij was dat kinderen de toekomst hebben. Deze zuster hield duidelijk van de Heiland en die liefde straalde ze uit. Haar collega's wilden meer weten.

Als we ons verheugen in wat we hebben, als we blijdschap voelen en die uiten, zijn we gelukkiger. We doen wat de Heer van ons verwacht, we worden een beter mens, en door met ons om te gaan, worden de mensen om ons heen — onze kinderen, vrienden en burens — gelukkiger. Blijdschap is de sleutel. Als we de blijdschap van het evangelie uitdragen, bereiken we wat de Heer wil dat we bereiken. ■

Aangepast overgenomen uit een interview op Mormon Channel. Ga naar mormonchannel.org/conversations/27 om het hele interview (in het Engels) te beluisteren.

Het Boek van Mormon,
een geschenk van onze hemelse Vader.

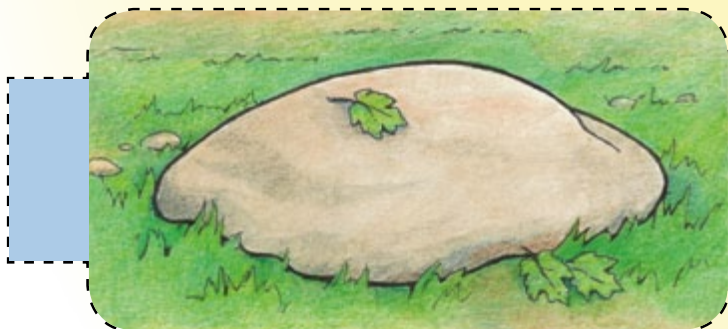
Geschiedenis van
Joseph Smith 1:29-35, 42-54, 59-60

Joseph Smith

Engel Moroni

Dit jaar stonden er in veel uitgaven van de *Liahona* een paar figuren uit het Boek van Mormon. Om ze te verstevigen voor gebruik, knipt u ze uit en plakt u er een stuk hard karton, papieren zakjes of een stokje tegenaan. Bewaar elk stel in een envelop of zak, samen met het etiket waarop staat waar u het Schriftverhaal kunt vinden dat bij de figuren hoort.

Evenals de duizenden lichtjes die rond de kerst sommige tempeltuinen opsieren om bezoekers te laten genieten van de vreugdevolle sfeer die daar heerst, schijnt Jezus Christus als het Licht van de wereld om iedereen uit te nodigen de vrede en vreugde te ervaren die Hij door de verordeningen van het evangelie aanbiedt, in het bijzonder de verordeningen die iemand in zijn heilige huis ontvangt. Een van de grootste vreugdes die iemand kan ervaren, is het besef dat een huwelijk dankzij de verzegelingsverordening van de tempel over het graf kan voortduren en de gezinsbanden voor eeuwig kunnen blijven bestaan. Zie 'Heilige veranderingen', p. 24; 'Gericht op een eeuwig gezin', p. 28; en 'Het Licht van de wereld', p. 64.

Liahc

*128 mm
front flap*

*5mm
trim
bleed*

BEREID U VOOR OP nieuwe leermiddelen voor jongeren

Met ingang van januari slaan we met het onderwijzen en leren in Aäronische-priesterschapsquorums, jongevrouwenklassen en zondagsschoolklassen voor jongeren een hele nieuwe weg in.

Opmerkingen van leden die de nieuwe leermiddelen voor jongeren hebben gebruikt

Het afgelopen jaar hebben ringen over de hele wereld deze nieuwe benadering van de zondagse lessen getest. En de gebruikers zeggen dat het veel verschil heeft uitgemaakt. Dit is wat ze zeggen:

Van jongeren

'Ik vind vooral het leren fijn — want dat houdt niet op met de zondagsschool. Je ... blijft er de rest van de week mee bezig. En je leerkracht geeft je opdrachten en je moet je voorbereiden op de volgende zondag.'

'Ga je eenmaal in de juiste richting, dan is het makkelijk om mensen naar die lessen te krijgen, want eigenlijk doen de andere quorumleden het onderwijzen.'

'Aan het eind van elke les geeft ... degene die de les heeft gegeven ... ons een opdracht. Dus door de week hebben we die opdracht om onszelf te verbeteren.'

Van leerkrachten en leidinggevenden

'We bespreken de opdrachten die de meisjes de vorige week hebben gekregen. En doorgaans krijgen we door de ervaringen die ze gedurende de week hebben opgedaan met hun pogingen om gehoorzaam te zijn en de leerstellingen te leren ... sneller de Geest dan op welke andere manier ook.'

'We hebben de jongemannen de kans gegeven om dit te doen en ze zijn erin geslaagd. Zij hebben evangeliediscussies mogelijk gemaakt.'

'Door erover te spreken groeit het getuigenis [van de jongeren] en verankeren ze hun begrip van die leerstelling.'

Vragen? Zie de binnenzijde van de achteromslag van deze bijzondere uitgave en lds.org/youth/learn.

128 mm
back flap

5mm
trim
bleed

Nieuwe leermiddelen voor jongeren

VRAAG EN ANTWOORD

Waarom deze verandering?

Deze nieuwe benadering van het leren zal de jongeren beter voorbereiden om met hun vrienden over het evangelie te praten, zal hen voorbereiden op een zending en dienstbaarheid in hun familie, nu en in de toekomst en zal hun getuigenis van het evangelie vergroten. Dat gebeurt als zij actief de Schriften onderzoeken, hun mening geven en het geleerde buiten de les toepassen. In de lessen bestuderen ze de huidige leringen van levende profeten.

Welke klassen gaan de nieuwe lessen gebruiken?

Aäronische priesterschapsquorums, jongevrouwenklassen en zondagsschoolklassen voor jongeren van twaalf tot achttien jaar gaan op zondag gebruikmaken van de lessen. Elke maand krijgen de quorums, de JV-klassen en de zondagsschoolklassen les in dezelfde leerstelling, zoals de Godheid, en sterken ze elkaar in het samen leren en naleven ervan.

Wat voor lessen worden het?

De lessen gaan elke maand over een bepaald thema, waarbij wordt uitgegaan van de evangelievragen van de jongeren. Elk thema — ¹²in totaal — heeft verschillende leerschema's waar de leerkrachten uit kunnen kiezen. Ze kunnen zo nodig meer dan één week doen over een leerschema. De jongeren leren en oefenen hoe het is om in het evangelie te onderwijzen door elkaar over hun ervaringen te vertellen en hun mening te geven over het maandelijke evangeliethema.

Waar bestaan de leerschema's uit?

In de leerschema's staat niet precies wat men moet onderwijzen of hoe. In plaats daarvan helpen ze de leerkrachten eerst om zichzelf de leer eigen te maken en daarna de jongeren leerervaringen te verschaffen. De leerkrachten kunnen de leerervaringen afstemmen op de behoeften van hun leerlingen. Elk schema bevat verwijzingen en links (die geregeld bijgewerkt worden) naar recente leringen van kerkleiders.

Waar vind ik de nieuwe jongerenlessen?

Leerschema's (afzonderlijke voor de Aäronische priesterschap, de jongevrouwen en de zondagsschool) vindt u online op lds.org/youth/learn. Er worden gedrukte exemplaren ter beschikking gesteld aan hen die geen toegang tot internet hebben.

Betekenen de nieuwe zondagse lessen dat er iets verandert aan de wekelijkse activiteitenavond?

De klas- en quorumpresidiums worden aangeraden om het maandelijke thema in gedachte te houden bij het plannen van de activiteiten voor de wekelijkse activiteitenavond. Bij de planning kunnen activiteitsuggesties uit de leerschema's als uitgangspunt worden genomen. Om de leerschema's te bekijken, gaat u naar lds.org/youth/learn.

In welke talen worden de lessen vertaald?

De lessen worden ter beschikking gesteld in het Chinees (Kantonees en Mandarijnenchinees), Deens, Duits, Engels, Fiji, Fins, Frans, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Koreaans, Mongools, Nederlands, Noors, Portugees, Russisch, Samoaans, Spaans, Thai, Tongaans, Oekraïens en Zweeds. Units waar geen van deze talen wordt gesproken, blijven het basisleerplan voor jongeren gebruiken.

Verwacht in januari:
Kom hier volg Mij: leermiddelen voor jongeren

HOE WE SAMEN LEREN NAAR HET VOORBEELD VAN DE HEILAND

Jongeren

Leren naar het voorbeeld van de Heiland houdt in dat je als je naar de les gaat bereid bent om te leren de Schriften en de woorden van de profeten te onderzoeken, evangeliewaarheden aan anderen uit te leggen, en te vertellen hoe jouw leven er uitziet doordat je het evangelie naleeft.

Leerkrachten

Stelt u belang in het leven van uw leerlingen, dan gaat u hun behoeften begrijpen, scheidt u een band met ze en stemt u de leerervaring af op hun individuele vermogen om tot bekering te komen. Met het nieuwe leerplan gaat u de leer beter begrijpen en krijgt u ideeën om de jongeren bij het leren te betrekken. Als u zo lesgeeft, houdt u geen lezing maar een door de Geest geleid gesprek.

Ouders

Als u interesse toont in wat uw kinderen leren, kunt u ze beter helpen om zelf verantwoordelijkheid te dragen voor wat ze leren. De leerkracht zal uw kinderen vragen om thuis te vertellen wat ze leren. Geeft u ze hier de kans toe, dan groeit zowel hun getuigenis als hun vermogen om anderen over het evangelie te vertellen.

Volwassen leidinggevendenden van jongeren

U bent verantwoordelijk voor de manier waarop dit leerplan in uw wijk of gemeente wordt uitgevoerd. Zorg voor periodieke instructie en geef een voorbeeld in onderwijzen naar het voorbeeld van de Heer, dan nemen uw leerkrachten die onderwijsmethode over. Richt u op de behoeften van de jongeren en zoek naar manieren om de jongeren, ouders, leidinggevendenden en leerkrachten ertoe te brengen die behoeften te bespreken. Dit nieuwe leerplan maakt de bekering van de jongeren in uw wijk of gemeente mogelijk.

Zie voor meer informatie *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* en [lds.org/youth/learn](https://www.lds.org/youth/learn).

DE KERK VAN
JESUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

